

سُبحٰنَ الَّذِیٓ اَسرٰی بِعَبدِہٖ لَیلًا مِّنَ المَسجِدِ الحَرَامِ اِلَی المَسجِدِ الاَقصٰی

کتابِ ھٰذا موسوم بہ

معراجنامہ کلان

بزبانِ کشمیری

مصنفہ پیر بدر الدین صاحب قریشی مرحوم ۔ سکنہ موضع پڑہ پورہ ۔ پٹن کشمیر

حسب فرمائش

غلام محمد نور محمد تاجرانِ کتب مہاراج گنج بازار سرینگر

{شاخ}

مائیسمہ بازار ۔ امیرا کدل ۔ سرینگر کشمیر

در سال ۱۳۶۶ھ تحریر شد

در مطبع (شیام آفسٹ لیتھو ورکس دھلی) کاتب محمد حسن وفائی اندرواری

خداوندا دلم پُر نور گردان
مشرف ساز از طبعِ لطیفم
دلیچ کهڻي کاستم از نورِ توحید
ملائک جن و انسان ٿي طلبگار
ادي فرمو شاهِ شاکر سینؒ
پُران از عاجزي بیه ما ذکرِ پاک
کرم درمان بلم بیماریِ دل
مجلّی کرتم از قلبِ سلیمس
عطا کرہ درد و سوزِ عاشقانه
بیان کرہ حالِ معراجِ محمدؐ
مہ چهپنہ در تکلم کنهہ فصاحت
خداوندا ڙه چهوک فتاحِ ابواب
مہ چهم امید خو مشکل کرم حل
عزیزا از کجان شمار ندش عزیزان
سلامت تهاوتم از جمله آفات
طفیلِ آلِ احمد بهرِ اصحاب
سپینِ ساري زنگرش گنگشتے لال
ثنا و حمد جاني تم چهه بیحد
کرد عرضي بہ پیشِ شاهِ لولاکؐ
ڙلو دانانہ تش سلطانِ دنیس
محمدؐ لامکانوک شاهِ ذیجاه
محمدؐ ماهِ تابانِ نبوت

بنورِ احمدیؐ مشهور گردان
زبانم را گهر افشانی آموز
عنایت کن بمن توفیقِ تحمید
چهوکس طاقت زاهلِ شیب و بالا
رحیمین تم شفیع المذنبینؐ
ونتِ کیاٴ زانہ کا تهہ حمدِ الٰهی
کران چهوس التجا از زاریِ دل
کرم از جلوهٴ جانانه دل خوش
بیان کرہ درد کوی تو دا استانہ
حلاوت بخشتم ہمکیس بیانس
نہ چهس شاعرنہ چهلم و نہ چهم لیاقت
دتم توفیق ذاتن کرمہ جرأت
گزهتم معراجنامہ مہ مکمل
خدایا کاستم امراضِ غفلت
گنہ بخشتم کرم عفوِ خطیات
کجا یارای شکرش بنده دارد
تمی خاموش تراوک قیل و قال
دلو ہا ساقیوا از جامِ سرمد

نعت شریف حضرت سید المرسلین
صلی اللہ علیہ و سلم

محمدؐ ملکِ عرفانوک شہنشاه
محمدؐ نیّرِ برجِ رسالت

گرہ بکشای از طبعِ ضعیفم
خرد را در سخن کن بهره اندوز
سپاس و حمدِ بے حد ٿي سزاوار
وني حمد خداوندِ تعالیٰ
بیاکی یاد کرتم پاک شکر پاک
ڙہ لا احصي پڙت ونتس کمهي
کرم صیقل مہ از قلبِ سقیمس
فروزان در دلم از عشق آتش
الٰهی بخشتم توفیقِ بے حد
ذلالت کاستم آئینہ خانس
ولے کرہ زور شوقن اندرین باب
بیانس پٹ کمر گنڈم بهمت
الٰهی سعیِ من مقبول گردان
رجا دارم عطا کرتم یہ دولت
کرم ایمان عطا با جمله احباب
زحمد سکش ہر یکے شرمنده دارد
ونتِ کیاٴ زانہ بدر الدین احمد
دتم داماه وننے بو لغتِ احمدؐ
دمو فریاد لش کن از دلِ چاک
ہدایتہ کس مہ برحِ لقینس
محمدؐ مہرِ رخشانِ فتوت
محمدؐ دافعِ شرک و ضلالت

محمدؐ شافع روز قیامت
محمدؐ نور او نور علی نور
محمدؐ نام او طاها است در خور
محمد ناجی اولاد آدم
محمدؐ نهه فلک لس آو معراج
محمدؐ رحمة للعالمینه
محمدؐ را لیدا آمد زرنه
سرافیل طرقوا گویان اجلال
محمدؐ پایمالش عرش اعلی
شق صدرش الم نشرح تونگر
محمدؐ صدر ایوان شریعت
محمدؐ معرفت را زیب و زینت
محمدؐ اب زهرائے مطهر
محمدؐ مقتدای مرسلان اوست
بیا ای بدهر عرضی کرزه پیرس
وئے از سوز دل فریاد بوزم

محمدؐ منبع جود و کرامت
محمدؐ مالک میزان و کوثر
محمدؐ را لعمرک تاج برسر
محمدؐ دستگیر مستمندان
محمدؐ جملہ عالم لس چهو محتاج
محمدؐ آنکه حق گفتش فاوحی
که سبحان الذی اسری بعبده
محمدؐ چاکرش ناموس اکبر
محمدؐ قاب قوسینش تجلی
محمدؐ هور برج اصطفائی
محمدؐ محفل آرای طریقت
محمدؐ صاحبش بوبکرؓ و عمرؓ
محمدؐ پور او شبیرؓ و شبرؓ
محمدؐ بدر دنیا بدر دین ہست
کمس پیرس جناب دستگیرسؓ
پتھ پیو مت چهوئے تہ خاک لیکؓ

محمدؐ برج لولاکو کہ نور
محمدؐ رفعتش بر هر پیمبر
محمدؐ داعی مخلوق عالم
محمدؐ چاره ساز دردمندان
محمدؐ آن شهنشاه مدینه
زمازاغ البصر کر چشم شهلا
محمدؐ آنکه جبرائیل و میکائل
محمدؐ قاع او طاؤس اخضر
محمدؐ در حقش یاسین و کوثر
محمدؐ ماه اوج اجتبائی
محمدؐ ماهر رمز حقیقت
محمدؐ نائبش عثمانؓ و حیدرؓ
محمدؐ خاتم پیغمبران اوست
ستوده دین او حبل المتین است
لگے پیر دکمالس زار بوزم
تلم بهد از طفیل شاه لولاک

منقبت شریف حضرت محبوب سبحانی شیخ سید عبدالقادر جیلانی رضی اللہ عنہ

کرم خوش خاطر ناشاد یا غوثؓ
دم درشن گڑهم دلشاد یا غوث
چهوئے آشفته از احوال دوران
پیمنا توره کوی مہ ناد یا غوث
دلت پوشاک قطبیت زه زورس
تتھے پاہڑن مہ کر امداد یا غوث

مہ جا لوی ناد چهوم او داد یا غوث
مہ بنده وات دادس یار یاه کر
سٹھ گیمت مہ چهم بیداد یا غوث
زه چهوی بهد تہ دتمت ذات پاکن
سو کرتھن صاحب ارشاد یا غوث
زه چهو کسر دا اقطاب تہ غوثن

کدم زهٹ لوله نار ان تا بدامان
دمے از درد دل فریاد یا غوث
دلس چهوم آرزو کرد انہ بغداد
رسول اللہ زه چهوی اجداد یا غوث
تتھے پاہڑن دتوت زد رشہ انعام
گدا جانہ چهه بندا و ناد یا غوث

چھہ چاپی ڈیڈھ تل استادہ روزت
کرُس منظور تہ دِس داد یا غوث

تمام عالمک افراد یا غوث
بکتاب یک نگاہ کُن پاس للہ

کران عرضی چھو بدرالدین مسکین
دِلہ ؤ دین چھوس گُمت برباد یا غوث

بیانِ تمہیدِ کتاب مستطاب تحفۃ الابرار و باعثِ تصنیفِ آن

شبہ اکہ آس مجلس پُر انوار
تلاوت کار ہر یک باادب آسو
خصوصاً آس دردرگاہِ عالی
کران عرضی باآثار محمد ؐ
قنادیلن اندر آس شمع کافور
زکمخواب و زنخ زلفت رخشان
دران محفل سٹھاہ عالم تہ فاضل
بشوق و ذوق آمت آس لاران
تمن پتہ عالماہ اک کھتو منبر
رسول صاحب ونان ستہ پور یچھی
بیانِ وعظ معراجچ حقیقت
مفصل درمعراج چھی اکو حال
قصایدہ یاز معراجِ محمد ؐ
مگر شوقِ درون گوم مفصل
کرُم الحاح تمو ژ کال کے حد
سٹھاہ مضمون ژارم از مدارج
بو سپدس ترجمان ٹھنڈن بہانس
مدارجہ نش اہم مضمون اکثر
کرُم منتخب و رژ و لون کتابن
بہ چون اکسیر چھیو دردِ نہانس

بنامِ سیدِ دین شاہِ ابرار
مسلمان شایقین اندر مساجد
بدربار رسولِ ذوالجلالی
بہ مسجد کیاہ دِنے زن آس جنت
درخشان جاربا نورٌ علیٰ نور
وچھم تت سقفہ پاکس شامیانہ
بیہ حافظ تہ قاری کیت عامل
اول پرٕ حافظو آیاتِ قرآن
پرٕن وعظاہ چھکن زن درٕ گوہر
خدا دینک جزای خیر ازما
کرن بیہ مختصر پاٹھن نصیحت
پس انگہ مادحو کر مدح خوانی
کہ از ذوق دروں و زشوقِ بیحد
بیہ یار و محبو شایقینو
زہ کاشر پاٹھ وان معراج احمد ؐ
عرائس تہ ثنائی نش مضامین
بلاشک کھی ژھم آئینہ خانس
ثنائی تحفہ و زاد المحبین
دِتھم توفیقِ ذاتِ الجنابن
خصوصاً کاشرن باین مبارک

شبِ معراج ستاوہم رجب آسو
شباہ جمع گیمت آس ازجد
پئے درمان بدربارِ محمد ؐ
مزین آس از انوارِ جنت
سٹھاہ دریدہ دیواران اویزان
بیہ نپہ تم کران نور کِ لشانہ
سٹھاہ بیہ نعت خوان کم خوش الحان
پس انگہ قاریو والنجم وز حمان
سو واعظ آسو بیشک ناہل تقوی
بیان حضرت سلطان بطحیٰ
بیان کر واعظن معراجکوی حال
نعت خوان گے پران درخوش بیانی
ولیکن مختصر تم آس مجمل
رفیقو دوستو تہ ہم نشینو
منیجم یاری خدایس از معراج
ز تحفہ قادری زاد المحبین
معارجہ منز کڈم معراج سرور
تھوم زیر مطالعہ بہر تسکین
بہ برد انظم ولو اتِ خش بہانس
تھون ہیم بیت یہ رسالس تاج تارک

پران آسین گہی صبحن تہ شامن
بنک دربان زبیل و قالِ معراج
دلو ہا ساقیو چادم میوک جام
بیاای بدہ احمد مختصر کرہ
دہ دربان اہل دردن از بیانش
ورہ آسِن گیمتن کہ آسنہ باؐ
رسولِ اکرمس اسرار بادن
گران راوی روایتہای بسیار
دنان بعضے برمضان المبارک
ستہ اقوال در ماہش تکرار
دران شب درسرای امّ ہانی
منوّر آسوا از نورِ تجلّی
جہو بہتر درجہان از عرشِ اعلیٰ
از آنحضرت دردنی و بردنی
سینمت متفق تم آئس باہم
لئیمان بے سروسامانہ کمبخت
گران شاہس خبر زاہتمام حسنین
دلوئی روح الامینن قالِ امّت
گنہگاران ہندوی طومارِ اعمال
وچہن اعمال تہ افعال و اقوال
یہ وچہو یلہ امّ ہانی شاہ دلینس
مہ از احوالِ خویشم کرتہ آگاہ
لجس ائی ونہ ای شاہ شرفناک
عبا از سورہ یاسین زعفران

ہران زن مخنتہ آسن خوش مقامن
خداوند کرم یاری درین کار

آغاز کتاب و حکمت معراج و آرائش افلاک

چہکن بلغار جہوک اندر بیانش
دو و نزہ آسو عمر شاہِ لولاک ٥٢
بکہ سی عرش تس انوار ہا دن
دنان بعضے ربیع الاوّلس منز
شوالک کتہ دنان بوریک مبارک
کردی اتفاق جمہور د بمعراج
بدہ سیّاح پاک لامکانی
صفا و مردہ در قربت و جوارش
مکان پاکِ آن سلطان بطحیٰ
بشارت آسو در دلہای کفّار
خصوصاً ایت شبس منز آس پیہم
مکدّر آسو سلطانِ پیمبر
گران واقف سو بر اغمام حسنین
خصوصاً ماہ و نس احوالِ محشر
تنہ کاران ہندی افعال و اقوال
ستہا محزون سپن با خویش خاموش
رسولِ اکرمس تس نازنینس
دنی وچہو یک ستہا خاندان خوشدل
ببر شوبان خلعت جہوی نہ لولاک
جناب شاہِ دین خاموش و زنت

اگر تھک دلشاد بوزت حالِ معراج
بگویم نامہ معراج سرکارہ
کہ تا سازم بیان آغاز و انجام
چہ عاشق منتظر جلدی بیان کر
زبعثِ سرورِ دنیا و عقبیٰ
خدا ین کرہ نادن سیرِ افلاک
رتس منز اختلافا وچہو زا اخبار
ربیع الثانیک گینز و بروی منز
لکھان چھی مختلف اخبار بسیار
ستاوہم رجب آسو لیلِ معراج ٢٧
سو خانہ فیض کاشانہ مجلّی
کنہ جبریلِ امین شد خاکسارن
حسدگارن حسد آسو اندروِنی
گرزان اندری تہ آن تہ شعلہ نار
کمربستہ بخونِ پاکِ حضرت
خداین سوزتس ناموسِ اکبر
امی شبہ شاہِ دلینس حالِ امّت
تہ دلِشت گو ستہا محزون مکدّر
وچہن آخر زمانک جملہ اقوال
پران فرج لنا بادل تہوت گوش
بزاری عرض کرنس گاہی شہنشاہ
زہ کہم حیران کرک غمگین و بیدل
بسر تاج لعمرک جہوی زہ پرکار
بخواب تا زگو غمگین یہ بوزنت

غرض یهم آئس غم ساری سمت آئی
سو کشاف الکرب در زیر و بالا
لکهیو آئس بعد ختم این رساله
پهوگو مت شاه دین امروز مغموم
بجبرئیل امین کای مهتر قوم
مه بادون جهم حبیبس سرو اسرار
بمیکائیل شد حکم خداوند
ز قبض جان مردم کر درنگی
سمت وزدو مؤدب دست بسته
غبار از عرش والو زامر باری
سماواتن دیو زینت بنور
ز مشعلهای نوری شمع کافور
پهو لازم درزخ گرمی کرن ست
خوشی لازم جهه مشب وانه دل آ
کرن صافی با بهار جنانی
پنن اسرار باوس از شباغ
غلاف سبز یاقوتی بهشتی
بهر سو آب پاشی کره ناوک
جهنم گو سهها گمزور و بیجان
سهها گواه ڈنو ٿهندو کنه دورو
سیئون هي حکم از الله اکبر
اٿن وهمراه آن ماه یگانه
سو جهوی بے سایه ران هند سو سایه
تهندو قد جهوی میانه نور مطلق

امی شبه سار اندیشه رلت آئی
جهه اک حکمت به از معراج سرور
بعون ذات حق بے قیل و قاله
پیے دفع غم سردار بطحی
بردو سوی جهان با پرده نوم
سرافیلس سین ٿی حکم باری
ملک ساری سو هن وزان کمر بند
جهو آمد آمد محبوب مشب
بو ابرس هادو قدرت آسته آنه
دیو زینت بکرسی تاجه سیتن
جهکو هر سو شمیم مشک و عنبر
جهو میونوی جهم باگردون گردان
بهشتن کی شان و شوکت کران حسینن
کردی حکم جاری سوی رضوان
شب قدر کهمد جهم نهانی
بفرمان خداوند الٰهی
ڈنرک بر سر بعرش شد هم بکرسی
بحکم حضرت الله اکبر
بهشتن کہاسهها بو شوکت شبان
خزاین آئس یم نهان سین جنت
بنام حضرت ناموس اکبر
گرهت انتن محمد یار میونوی
سو جهوی نور مجسم پاک پایه
قریشی ابطحی عالی نسب جهوی

حکیم غم جهو پانے حق تعالی
سوائی این جهه نزده برو ٿهکن یم
بعلم خویش ذاتس آسو معلوم
سپین افرمان ٿي از ذات الله
گرهت خلقن زه نندر ز ادیکبار
زه کر شادی هنری مشب ماری
بعزرائیل گو ٿي حکم سنگی
جهو آمد آمد مطلوب مشب
کرو صافی ڈو افلاک ساری
ز کوثر پر کرون آبه سیتن
کرو توه روشنائی تیز از نور
ز گردش وزه پت جهین میون فرمان
کرو واجنتک دروازه یکبار
کرو پیرا و حورن با غلامان
بو بارس هاده قدرت وانه دانه
سپین عرش ته کرسی فرش شاهی
شراب از حوض کوثر بره ناوک
ز گردش گو فلک پابند یکسر
حلل هاي بهشتی پیر حورو
منور گو سماپه دراي تم تن
زه کرهه سوی محمد قاصد انه
سو جهوی محبوب ته دلدار میونوی
سو جهوی مقصود میونوی راز ان برحق
نواسن مطلب سوی هاشمی جهوی

محمدؐ ابن عبد اللہ مشہور
زِ ماصنا محترم آن سید دین
سو کرِتھ خوابہ نشہ بیدار جلدی
بکن تعجیل وُنہ ناوُن سواز نوم
اُنُن از خانۂ ہانی بشادی
بُراقِ برق وَش کتھو مہ تھووُتُھ
چھواک دستاریس لوزک حوالہ
مزین زین کرِ کر تنگ چارگ
اُنُن محبوب میو لوی باسرِ سیر
ز سبع آسمان یکدم کرِن طی

محمدؐ نور او نور علی نور
لسند سینہ فراخ و گنج اسرار
بجلدی گژھ اُنُن جلدی بجلدی
لو کا سُس ساعتم پیدوی سو پرِغم
کرِن خوش از لوکاسس غمنہ دادای
بجنتؐ کم چھینہ تم از چہل سالس
بیہ نعلین و خلعت لس حوالہ
یہ ساروی خلعت شاہانہ ہمراہ
پنن قدرت لوہاوس کنھہ مہ کر تیر
دران حجرہ کہ احمدؐ آسو خفتہ

محمدؐ باعثِ ایجاد و تکوین
پرزلن آفتابس چھہ رخسار
بخانہ امِّ ہانی چھوی سو مغموم
کرِن راضی لبیکدم شاہِ عالم
زِ پیشِ خلق سوی چھیم پیدہ کرمنا
چھہ رضوانس حوالہ چھو کنہ دوس
براقن خرخرہ کرِ گرد ہارگ
ہمعہ براق بر پیشِ شہنشاہ
ہیر لوزن گو روانہ حضرتِ وحی
در آمد جبرئیلِ کار پختہ

عرضی گذرانیدن جبرئیلِ امین علیہ السلام بخدمتِ حضرتِ آنحضرتؐ

عرض کرُ جبرئیلن یا مکرّم
مبارک گوو ز شادان یا مکرّم
چھو امشب شادیانہ در سماوات
جہنّم سرد لیے جان یا مکرّم
چھہ بدرالدین از شوقِ تو نالان
مہ یاری کر بہر آن یا مکرّم

وتھو از خواب خندان یا مکرّم
سلام و ہم تحیّت سوزِ نے تم
خدا این کرِ بفرمان یا مکرّم
چھہ گاران پانہ زی از حق تعالیٰ
بہر دم زاہ سوزان یا مکرّم
مشرّف از زیارت کرتہ لہٰذا

کری ذاتن عنایتہ ہائی بسیار
کر وشکرانہ از جان یا مکرّم
بہشتن چھہ چھہ در گیمت ہیکیار
ملایک چھی تہ پرران یا مکرّم
خدارا وقت وقتِ دستگیری
فدا سازم دل و جان یا مکرّم

در بیانِ بیدار شدنِ سرورِ کائنات علیہ الصلوٰۃ والسلام از خوابِ نازنے

سپن بیدار لوزن شاہِ لولاک
براقِ برق پیکر بہر سرکار
بامیدِ سواریٔ محمدؐ
محمدؐ یا محمدؐ نقش کرُمت

فرشتہ گو روانہ در او چالاک
جنانش منزنہ براقن عجائب
سُہ ہا مشتاق نالان آسن بے حد
اکس خوتہ اک نہایت برگزیدہ

بجنتؐ تا بیار د برق رفتار
بڈہ چل ساس ساری تمہ غرائب
ڈکس ہٹ پرتن اکس علمی آسو لکھومت
بنہایت دلپسند و چیدہ چیدہ

درآن خیل عجایب اک براقہ
ہرانی آس از چشمانش انجار
مرض ہا چھوی غرض نیز ادہم حال
ژہ عیشس حزن چھی گومت ہبدال
براقن کرہ حقیقت سار اظہار
زپیش خلق آدم چاد چھوم مہ
بوکر ڈیشن ہمیں چھوی تاج تارک
ثنا خوان در قرآن عیس ایزد پاک
یہوی غم چھوم گرڑ ہا منظور درگاہ
سپین منظور از روی ندامت
الوک نیو رتہ زین از بیت معمور
زبرق پتہ تیز تر بر چرخ دوار
روایت بیاک چھی از ابن عباس رض
شونگتلی ندر سرائے ام ہانی
زآواز پرہ جبریل تامت
دچھوم ریس رستاہ و آسو جبریل ع
دیچھم وچھین کہ ای محبوب یزدان
دیئی امشب بلا شک ہا پنہ دیدار
بنیو ہت کینسہ چھا دیدار از تام
ادا کردم سپاس وہیم تہجد
تتھی جبریل ع گو از حوض کوثر
زمرد کوی سو ابریق مطلق
بیہ نعلین از یاقوت احمر
درآن طشت مبارک چرک تولنس

ضعیف و پر نخافت آسو داراہ
بہ ڈلیشت وچھینی ژہ ژھونس سراسر
توے چھک گومتن لوت خستہ احوال
مژر زِ و نم براقن پام تامت
مہ ذوق احمدی چھوم شوق بیار
سہہاہ عشقن کرم غربال سینس
لعمرک سورہ طاہا تبارک
تھومنا آن شہنشاہ جوان بخت
لوچھوس بکیس مہ چھو منہ کا ہتہ واللہ
بحکم حضرت اللہ اکبر
کرک ار اسنہ نور علیٰ نور
جناب حضرت وچھین زہ اعلیٰ
چھو فرما وان رسول پاک انفاس
غمچ ننذر بظاہر چشمنی آئس
کرم وا چشمہ شہلا تہ تامت
سلام انہم مہ وچھین از خداوند
ژہ بر افلاک گاران از چھو سبحان
اولو العزمن رسولن تہ نبیین
باین جاہ و حشم آغاز و انجام
روایت چھی کران راوی رسلطان
انن و آب مصفا تہ معطر
بیہ دستار از رضوان گرفتہ
مجلا و مطلا تہ منور
اگرچہ صاف تہ آسس تن پاک

شب ور زآہ و افغان آسو یس کار
کمیو غمنی ژہ کرنک یوت لاغر
ننہ ونم ژہ ہا چھوی عشقہ کانگل
تسندی و ننہ گو یاگیہ قیامت
کنن گو متوت سندی ناو چھوم مہ
فدا کرہ جان و دل شاہ مدینس ص
بوکر ڈیشن اچھو آن شاہ لولاک ص
قدم بنیوی مہ تھرٹ از مروت
کرمن از کریمی کر کرامت
مزن سوی کرک از زینت زر
ونے گیا تیز تر تس آسو رفتار
الوک پیک صبا زان نزد اقصیٰ
بو در ماہ رجب آسوس نہانی
مہ دل بیدار با مولیٰ رلت آسو
غمچ ننذر ژحم درآن بے قیل
تہ لوزت و اریاہ سینو سن لوح خورسند
عطا کرنے مراتب ہای لبیاہ
شہیدن تہ صفیین تہ ولین
کرم تامت وضو بہر تہجد
وضو آسوس و نہ کرمت ژہ حق زان
بیہ اک طشت زرین مخلق
ہمہ پوشاک نورانی سرشتہ
ز آب حوض کوثر غسل کرنس
نگر از غم چھلن سلطان لولاک ص

کرن در طشت شقِ صدر پاکش
دُون خلعت رسولِ صاف سینش
بیاک چابکاہ د تولس زگوہر
زخانہ در او با جبرئیل سردار
ملایک آس با جبرئیل ہمراہ
باستقبال آمت تم برابر
روانہ گے بہ بیت اللہ تا ہت
ملایک بے نہایت بر دونہ ٹلس آئے
بگرداگردِ آن شاہِ خجستہ
کرن داخل بحلقہ شاہِ ذیجاہ
یمن دن صاحبن تابع ملایک
سمت آمت باستقبالِ حضرت
سپن خوشنود کر نک لو رہ و علیک

الم نشرح گواہ چھوی صاف و پاکش
بسر عمامہ نور کی دتونہ شاہانس
مکلل از زمرّدِ رنگ اخضر
قدم یا مت نبر نزہ اون زخانہ
چہل ساس آمتن از حکمِ اللہ
جہان تاریک مخلوقات شنگمت
بمسجد زائے از بہرِ اقامت
فرشتہ اندا ندی فرت بتعظیم
کرت حلقہ فرشتہ دست بستہ
سواہر افیل و میکائیل سرور
ستت ساں پرت اکس ہمراہ آسک
گذاری پھر انہوں نے عرض و تسلیم
بموکر مرحبا لبیک لبیک
فرشتن منز ستادہ آسو چالان

زبعدِ غسل و شقِ سلطانِ دینش
بپا نعلین لاگن دین پناہس
زین در دست آن چابک بیکبار
مجلّا گو زمین کیاہ آسمانہ
پئے تعظیمِ آن سرور سراسر
زخواب بیہوشی مدہوش گمیت
دوگانہ بہرِ شکرانہ پرت درائے
کران گے شاہِ دینیس عرض و تسلیم
تھے و جبین رٹی دست شہنشاہ
باستقبال پر اران آسن پردر
بحکمِ خالقِ خلاق قدرت
بہ پیشِ حضرتِ سرور بتعظیم
براقِ برق روت آسو پر اران

صفتِ سراپای براقِ برق رفتار و تشریف بردنِ حضرتِ آنحضرت

تنہ روی منور ہمچو انسان
دکس تس کلمہ طیب لکھت آسو
تنہ سم آسن چون گاوِ بیابان
برنگ ابلق برت از سترِ قدوتن
تنہ باد در نظر چون جانور آسہ
تنہ بھر صاف تر زن آسو گوہر
و فانی بہ ہوا آسو آن فلک سیر
زر او آسو پر کر منت ز گوہر

زخوبی کمم چھونہ از حور و غلمان
لوئے آسو شعلہ در پیشانیٔ او
تنہ گردن چھو اشتر آس شو بان
تنہ گن آسن چون فیل سیہ فام
سمہ الورتہ نازک خوب تر آسن
تمس کر لوشہ بکنس و او حاشا
قدم ترادان بحدِ علین در سیر
مزین آسو از زینِ بہشتی

ونے کیاہ منہ جبین و نازنین آسو
زنورِ احمدیؐ زیبائی او
چو خنجر سینہ آسوس دم چھ طاؤس
و چھن و الس کران آسی و لس دم
تمس پر آسن از یاقوت احمر
پرن گاہی کڑانی آسو او شا
سُم او بود از یاقوتِ احمر
ستاہ منتظر در عین جنتی

خوشبو آسس ریحان ہم عنبر
کران آسس ورد ہس آسو ذکر اللہ
میکائیل لاگتھ آس دردست
کرک حاضر براق برق رفتار
براقن یام ڈیوٹھ روی احمدؐ
بزاری عرض کرِنس کاہی پیمبرؐ
بحمد اللہ مہ مطلب درام امشب
بحمد اللہ خدائن کرم احسان
بحمد اللہ مہ امشب ویدا مقصد
یہ ساروی پہر احمدس چھوم مہ انعام
دران اشنا دپس وچھن بتھ کرا
لدِ و پایِ مبارک برفلکِ سیر
بو درامس از خانہ پیرت نعرہ پوسا
دِلس منز غم رٹت جاپایہ سہا چھوم
یمو کنہ چھ چھو بالصد رہ پہچی رم
زنخنجر تیغو ٹرہ دور و نزدیک
کہ ای غمخوارِ امت جانِ امت
تھوک حاضر تری امت بلا دیہ
قسم چھوم چانہ امہ والشمس رویک
دِمس نعمائی جنت بیت پیدا
پرن از شوقِ دل نامِ خداوند
زخوشحالی ہنہ دنہ لگو برابر
مودب ونہ زیرِ شاہِ لولاک
مہ کر تیزی گرتھی بالخیر انجام

چوانی آسو تریش از حوضِ کوثر
لگام و زین کرِت با جملہ اسباب
رکابس تھف کرِت جبریل حضرت
دپن جبریلنؑ ای سلطانِ بطحیٰ
پرن صلِ علیک یا مویّد
بو آسوس چانہ بوزھ بیتاب گومت
مہ واتن از کرم انعام امشب
بحمد اللہ مہ پٹ راضی چھکھو بحمد
بو سپنوس از غلامان محمدؐ
کرن از عاجزی احوال اظہار
کھسو ون بر براق برق رفتار
دپس شاہن مہ ونتھم اے برادر
وچھن کھادر بلا یک چھم شرفناک
غم امت مہ چھوم روزِ قیامت
چھونت ملکن پکانی نارہ دریا
دران اشنا ز درگاہِ خداوند
کران داخل بجنت چانہ بابت
فکر تراو ای شفیق امتِ خویش
قسم چھوم چانہ امہ واللیل مویک
یہ لوزت خوش سپن سلطانِ لولاک
براقس کھتو شہنشاہِ حرد مند
بجند یہ جبریلنؑ کرنہ فرمان
ادب چھوی تاج لطف ایزدِ پاک
نمیدانی جنابِ سیدِ پاک

وچھن کتو پور آسوس نور لحتاہ
پہر سباب پیرت گو سو پر تاب
امی اعزازہ پیشِ شاہِ ابرارؐ
براقس پٹ کھسو از حکمِ مولیٰ
باین اعزاز پیو برپائی سرورؐ
ییہ آسوم زعشقت جام چیومت
مہ پٹ راضی سپن محبوب دان
محمد حامد و محمود و احمدؐ
مہ چھو منہ زین کرمت گینسہ از تام
یہ پیش شاہ دین سلطان ابرار
نہایت زیر گو دن کیاہ چھو تا خیر
بو چھوس غمگین حقیقت کرتہ اظہر
براق برق پیکر منتظر چھوم
صراطس پٹ کرن کیاہ ریٹ چھک وت
زمو باریک تہ تاریک و باریک
ندا شاہس سپن خورسند خورسند
صراطس پٹ براقن فلک سیر
زہ ید چھی از شفقت غم مبیش
بجنت پانہ ژانن پرت گنہگار
پرن حمد و ثنای ایزدِ پاک
سپن سرور آن لو رتگا در
چہ افغان کنی چندین ازیشان
الا ای برق رفتار خوش اندام
امام انبیا شاہ شرفناک

ژه پٹ کھتوٚت چھو باصد شان و شوکت
یه چھوی ماهِ مدینه دُرّةُ التاج
یه محبوبِ خدا معشوقِ عالم
گڑھن بالوس کنهه چھپینه درنگی
زنه دوهه پهٹھ مه آسوم شوقِ احمدؐ
خدا ین میان مطلب کڈ کماهی
یه ذیتھی بپاک عرضاه کُر براقن
وکھسن گڑھمی ہتھن روزِ قیامت
کرن تمم التجی بهِهر سواری
سُوار بلیه آسه مه پٹ شاهِ بطحیٰؐ
فرشتو انداندی کُر حلقه تامیت
مبارک کیاه اشباه لوزؑ علی نور
بدستِ پاک آسوس تازیانه
براقس پٹ خموشی کارفرما
ربٹھ وگ کافِل رزقن بُراقس
زخلِد مکه بیرون دراد چالاک
که رحالِ من مسکین نه بخشی
کرُن نه کنهه خیالاه پاک دینن
بجستی درآد ازانجا شاهِ بطحیٰ
حسیناه نازنیناه مه جبیناه
بجلدی آیه تحفه زلفن رکابس
کنهن هنده کاه جوابا تس دِتن نه
پرژھن ازجبرئیلِ نیک کردار
وَنی سارِدی ژه ای صاحب فتوت

گڑھن چھوس لامکانس وچھنه قدرت
یه چھوی سوی پسند بابت گریه زاری
یهوی چھوی باعثِ ایجادِ عالم
براقس خشمه سپتھن ژاریه نٹ تام
زیپش خلقِ آدم ذوقِ احمدؐ
تورے از شادمانی چھہوس ژانی
چھوئے لوزِ المنت جانی فراقن
بروزِ حشر حلیس انتظارس
لگے یاری مه لسد کرزه یاری
رسولِ اکرمؐن موعود کرنس
اتھن کت مشعله ازنور تمہ ہنت
جلوٚ چارن براقس کھور کرنس
بجالاکی شہنشه گو روانه
کری ویدکاه سوالاه بر سرِ راه
لگے یاری حقندس ظطراقس
پکانی گو براهِ راست تامت
مه دادمن وات کہنژاه میالو کرپای
گیس آواز تامت از یاری
براهِ آسوٚ ذکرِ حق نصرٌ من الله
مزتن آس سیٔ از زیور و زر
کرن عرضی ہمتس عالیجنابس
کرن تیزی براقس دراد ازانجا
بیه کلم آکو دتوم وَنتم ژه ای یار
دچھن کھادر زه آکو گے برابر

یه چھوی سلطانِ بطحیٰ شاهِ معراج
کران آسوک ہران ہیش باری
گرک بدو نتھے یاتھن ژه تندی
دِن کای جبرئیل یک فرجام
منگان آسوس زدرگاهِ الٰہی
کران چھوس دلخوشی چھم شادمانی
مه چھوم تنی عرض تھاوم اکت اجابت
براقان بے شمار آسن قطارس
ہرم عزت گڑھم مه قدر بالا
برحمت دل تھہاه خوشنود کرنس
سینن روشن سُٹھاه آن لیل دیجه
بیسم الله اشاره پور کرنس
دلیس وطین کراه ای سلطانِ ہری
کرن الفت گڑھس نه اکته ذراه
روانه گو ازانجا شاهِ لولاک
گیس آواز کای صاحبِ کرامت
زآواز بمین سلطانِ دینن
ہمه کن کر اکھ نظر چھم بیقراری
ہن اک بردُتھ یک آکیس زناناه
ونے کم بارچه تس آسن بردر
رسولِ اکرمؐن تس کن دچھن
روا رو گو روانه سوی اقصیٰ
دلیس وچھین که ای ختمِ نبیا
بگویم راز این هر دو سرا

يه گو دينِ يهود وهم نصارا
ڪلامَ اڪ ته ٻڌهي سار امت
خدا هين پاڻه پُڇهي جان امت
سو گو دنياءِ دون لائق عتابس
اگر گره هڪ ٻا آن زن ڪانه ڪلامَ
نته امت ڙه گرڙهي سار گمراه
هنا اڪ ئه وُٺه نيرت سنگني را
پڪاني ريم وخون آسوين بلا شڪ
يه حالِ سنگ ڪيا ڍوٺم مه وتم
دين ٺنڊي نهي آس بعقبي
هناه اڪ ئه وُٺه نيرت اڪ جماعتناه
سو رعنا آسو زن لورڪ نگيناه
بيه آسو يا ڪ شخص زر سيه فام
ڙه زن لکم آس بنو بنو ڪرته اظهار
سو آسو يس بُڏ سو گو دولت نه راحت
بر عقم اي شه دنيا وعقبي
بايماءِ جناب حضرت وحي
ڪرن حلدي اسپين را هي بانعام
اٿي ڪت آب شيرين از عسل جام
پيه تحفه ڙي ڪتي او عرش اعلى
وڇهن دره اڪ اسنگِ مسطح
پرن برسنگ شڪر ڪ نقل واذ ڪا
سپين راهي بڪوهِ طور سينا
بسويِ آن خداوند يگانه

سُهارا بامه دينت چه يارا
يهودي ونصارا سار مرتد
ڪرن داخل بجنّت هم حشمت
خدا هين شڪل جهبس دزمر زماني
امّت جان سار بنه ها اهل دنيا
رسولِ اڪرمؐ ڪره شڪر تامت
وڇهن دره سو ر اخش هزاران
زجبرئيلِ امينؑ پرڙهو پادشاهين
دُيس جبرئيلن اے شاهِ مڪرّم
قيامت دو يه بپاداش وُناون
وڇهن بره استاده سرراه
بيه آسو اڪ بُڏاه گو مت سو فرتوت
سيه رخسار زن زنگي ولتِ خام
دُيس جبرئيلن اي شاهِ جوان بخت
زرمز هر دو بگره بافصاحت
هناه اڪ ئه وُنه هڪ اڪ جوانا
رڏوي پيغمبرانِ آن جام ازدے
ڪرن ازراه وا راه مبلغے طے
نه جت يه اهي سپن فرخنده فرجام
زجنّت پاڻه سوزان ازه دياڪ
سه ڍيشت گوس دل گوتاه مفرّح
پس انگه بربراق برق پيڪر
خصوصًا بر تولّدگاهِ عيسيٰؑ
درانجا اڪ بُڏاه ڍوٺن زرهيزم

اگره گره هڪ هين سيتن زالفت
مبارڪ يا نبي بوني ڙه بيحد
زماني بيه وزي تهف شه رڪابس
ڇهو واقف پاڻه برعلم نهاني
شنادپ فاتِ پاڪس اے شهنشاه
خداوندا امت تهادم سلامت
زهر سوراخ آن سنگ سڪ پتڪ
جهانڪ قبله گاهين دين پناهين
وُناون يم گران آسن بدنيا
گرڙهن مقهور از جرم وناوان
جوانا ه نازنيناه مه جبيناه
بشڪلِ خوشيتن ڍوٺن سو مبهوت
يه ڍيشت گو پرڙهن ازوي سردار
جلش ليس آسو مسيحه زنان بخت
جوان از عاقبت آسوي نشاناه
الس تم شرناه از شير دلخواه
بجو شنوودي تهوي جو سر قرين جام
دوان آي شخص جو براه تم پيالے
دُيس جبرئيلن اے سلطانِ بطحي
مبارڪ جهوي ڙه اي سلطانِ لولاڪ
تمنت بن وتهو زور برق رفتار
شه دين گهتو متس جبريل همره
تنت سلطان دين ڙه ودگاه
گراني جمع آسو انبار هيزم

جمع گرگر گڙهان ٿلڪن دوان نکهه
گهڻ برباد صد افسوس افسوس
دشمن وچين کهاي سُلطان بطحيٰ
يه ٿيهه فرگوني ڇهوي ذوالجلالس
زکواتش ڇهوي يه منکر بلکه مانع
گوڏن منز ڇهيس تسميس حصه خلق الله
نخواهد خورد هرگز خويشتن را
بخيلانِ جهان کان گرد آرند
طنا بي بدلوي لته گرده
هو کهوي بقه سوکهاران آه صد آه
دُشمن جبرئيلن اي سلطانِ ابرار
عمل واراه گران ليکن حزانه
گران ظاهر عمل جهي نيک ته جان
بتهي محروم در درگاهِ عالي
آکهي رچهتم از هر کيد کيا د
رياکاري ننشه اي ذاتِ باري
خداوندا بروح پاکِ احمد

هکانه تت لُت سُنبُران ته يکهه
يه ڏولشت پڙهو جابن جبرئيلس
يه ڇهوي گمراه گوبت زاهلِ دنيا
يه خرصاحِ حرصني ڇهوي گير گرمت
يه خير اٿک يهو دشمن سخت طامع
بخيلاه ڇهوي جهانس منز يه ازل
بکس جون هيمدهدان مردِ شيدا
هنساه اک بر دنيه نيرت بياک شخصا
زهرِ آب اندر چه سپرده
جابن جبرئيلس پڙهوبت سکرا
يه ڇهي تمثيل آن مرد رياکا
جزا گنهو اسهک ڇهک روسياهي
بباطن تم چه آسان کارِ شيطان
بروزِ حشر از قهرِ قهاري
ز بدعت ها ز کفر و شرک و الحاد
بحق حضرتِ ياسين و طاها
صلوٰت هم تحيت سوز بي حد
ثناي مصطفىٰ محبوب باري

يتهي پاڻهن تسنزي عمر افسوس
مه کروا قف اسند ين قال و قيلس
ڇهو گومت متويه پالس بيه مناس
ميسن ڇهوي جيفتي زنجير گرمت
ڇهو نخلک پاره ني ولموت ميس نال
ليتهه بدهرسي ڙ ڇهوا جهل
مثال پير هيئرم واله وارند
وڇهن استاده ورنت بر سرِ چاه
دلي از آب خالي آسوا ز چاه
يه کس آسو آب کهاران کرته اظهار
بتهي پاڻهن چهه مکارِ زمانه
بدرگاهِ خداوندِ آلهي
تتهي يتهه بقه کهاران ڇهي يه خالي
گرڇهن مقهور پن در نارِ ساري
رچهوم از مکرِ زن هاي مکاري
مه رچهتم از ريا و زحب دنيا
سمهو يار و پر و از ذوقِ ساري

نعتِ شريف بطريق التجا بحضرت احمد مجتبىٰ صلى الله عليه وآله وسلم

اي مزمل قبا بدا دم ربس
تاج لولاک ڇهوي لبسز زيبا
سوره شمس وصفِ روي مبين
موي واليل مشک مارا ني

يادري عنبر تو ندارم کس
ڇهوي زه خلعت لعمر کوي در بر
نقش جاميم ابروان متين
وز مدثر عباه زه پڇهي نالي

اي شهنشاهِ مُلکِ اوادني
زورِ بازوي سوره کوثر
والضحيٰ روي ڇهوي زه تاباني
بيه طاها زه حقه سنز ڈالي

چون هِهي سرو نه گست در باغ
پهوي ژه سبحان الذي اسرىٰ
آيه مدّاح هِي سندو دادر
بعدِ مولىٰ سوز انش اولىٰ
اي حبيبِ خدا کرلوم ياري
باهمه مخلصان کرم آزاد
يک نظر کن به بندهٔ الله کون جاني

مکتحل چهڪي ز سرمه مازاغ
بهرژه وڃهو نڪ تمي وڃهن الله
زان اپانہ سوکوت پهوي بهتر
من چه مدحت کنم که نادانم
آل و اصحابني لڳي ياري
باُميد آس بر درت اي شاه
بنگه مرحمت پهه تس کافي
صلّ سلّم علىٰ رسول الله

شاهدِ سيرِ مکه و اقصیٰ
من رأني برين حديث گواه
نعت خوان ياپنہ آيه يس مولىٰ
صلواتي عليک ميخوانم
درد و عالم مه تها وتم دلشاد
عفو کر تم مه سار جرم و گناه
يا الٰهي زمان شام و پگاه

رسيدنِ سرورِ بطحا در مسجدِ اقصیٰ و ملاقي شدن با انبياء عليهم السّلام

سِين القصه آن محبوبِ اقدس
با قصیٰ مشتهر در عام و در خاص
بحکمِ آن شهِ فرخنده فرجام
مکمّل گو متن از حسنِ تدبير
سهاڻو پهوي صحن آن مسجدِ دلاويز
به جاري تعبچن نهر جيه انهار
اگر فردوس بر روي زمين هست
بنز در آستانِ بيتِ اقصیٰ
ته پورت تهو سو شاهنشاهِ اسراي
گران سطر قوا شاهس مبارک
سو اسرافيل با جمع ملايک
بجا آنگ سهڻا تعظيم و تکريم
به بيتِ مسجدِ اقصیٰ در آمد
بهرسو شد ندا آمد محمّدؐ

روانه ٿيو در بيتُ المقدّس
بنا کرڙ سليمان پادشاهن
جنهن تعميرِ مسجد کرُ باتمام
عجائب گيهه وسعتِ مسجد پهو واره
بغايت نغز دائو فرحت انگيز
چه گويم وصفِ آن فرخنده بنياد
هِمين هست و همين است و همين است
تنت ولو جبرئيلن پادشاهس
زجد برق رد در صحنِ اقصیٰ
هميشگا آسو جبرائيل سرور
پنن همراه اتباع تران همراه آنک
آول پڙهه دين حسبي الله
ذگردون بانگ با گشتري بر آمد
وڃهن بهاري همي بسر آس حاضر

چهه تنت شهرس اندر اک مسجد جامع
نبين تاجداران کج کلاهن
لکهان راوي پهو درسه سالِ تعمير
نهايت فرحت افزاءُ دل آرا
ژو ياري با عهانت چهي پر انوار
نميدانم بغير قولِ استاد
غرض پله واتو ان سلطانِ بطحا
چهه مسجد بن وسو تبنس براقس
ملايک آئي از حکمِ تبارک
شمالاً آسو ميکائيل مهتر
يمو کر شاه دبنس عرض و تسليم
در اقصیٰ ژاد تا هت از سرِ جاه
اندر يله ژاد در مسجد محمّدؐ
ملبّس از لباسِ سبز و فاخر

تمن ڪري السلام عليڪ شاهن
ملاقاتن ڇهه هيم آمت سراسر
دران اثنا سڀين آماده ساري
بحڪمِ حضرتِ الله اڪبر
دران مسجد امام انبيا شد
امام المرسلين ٿي ڪري امامت
دلوڪ شاهن مبارڪ ڇهوي مبارڪ

جهانک قبله گاهن دين پناهن
مين آئي سو شوق جانوي فوق لب آ
صلوٰة شڪر گذراون مبارڪ
سڀئين نته پيشوا از امرِ داور
صفِ پيشينان را پيشوا شد
سڀين فارغ ته پيشِ شاهِ دين آئي
خدا راضي زه ڇهوي لونئي مبارڪ
ڪٺڙي هوڪري بحلقه با مبارڪ

دلين وڃين ڇهه هيم جاني برادر
زه ڇهوڪ ما فوق سينهڪ جانو ديدار
صفن پٽ انبيا رودي برابر
محمد مصطفىٰ سانوي پيمبرؐ
دوگانه پڙ جابن با جماعت
پران صلوات ساري مرحبا آئي
پڙهي سڀني يهي نعتِ مبارڪ

نعتِ شريف بطريق التجا ڪه حضراتِ انبيا در خدمتِ سرورِ عالم گذرانيد

يا شفيع الورىٰ سلام عليڪ
از عروجت ندا سلام عليڪ
آستانِ تو بي شڪ و لاريب
از رخِ غمزدا سلام عليڪ
جمع گيمت ز آدم و عيسىٰؑ
مرحبا مرحبا سلام عليڪ
ذاتِ پاڪن ڪري شبِ اسرىٰ
گشت ڪوثر ندا سلام عليڪ
جانِ اصحاب پر زلن تارڪ
اين ڇهه صبح و مسا سلام عليڪ
بسته گوهمت ڇهو نکا بي سامان ڪي

درِ درجِ هدىٰ سلام عليڪ
ڇهوڪ زه مصداق ڪلمه لولاڪ
سدرة المنتهىٰ سلام عليڪ
خاڪِ پايت بشوق بوسيده
جمله انبياء سلام عليڪ
در پيت زامرِ حق با قصي ڪر
ادنِ و منى ندا سلام عليڪ
يعني بوبڪر و عمر و عثمان
تم ڇهه نجمِ الهدىٰ سلام عليڪ
جمله حاجات ماسيه ڪالان
بيڪس و بينوا سلام عليڪ

هست سبحان الذي اسرىٰ
روي جانو والضحىٰ سلام عليڪ
ظلمتِ ڪفر دور ڪو ز جهان
عرشِ اعظم ترا سلام عليڪ
آمتن سارِ بهرِ استقبال
مرسلو اقتدا سلام عليڪ
درحقِ چار يارِ نوازِ ذات
شيرِ حق مرتضىٰ سلام عليڪ
بر درِ لستت ناله ديوانئي
ڪن برحمت ردا سلام عليڪ

ملاقات ڪردن حضراتِ انبيا با سرورِ عالم و ثناي باري تعالىٰ گفتن

سلامي نهنره ڪرو عليڪ شاهن
سڀين جمع شنو ڏهل ز جيو گاهن

تفقّد حال کرهس بانک حال
سین حاضر خلیل اللّٰه پیمبرؑ
کریں نارِ نمرودس مه گلزار
سه منّت تها ونم از خدّ عنایت
تمسن پته حضرت موسیٰؑ نبی آو
کرم ذاتن عطا اعجاز بسیار
عطا کرنم یدِ بیضا و برکات
بغیرِ واسطه ست لچهه شماری
بحقِ امتّم بهدون بالحق
بهیه پر نور علمِ آخرین آسو
سُهها آسوم دِ چهیت گومت بهند لول
هنز امّت زخلق گیتمِز حیه مرحوم
تمسن پته حضرتِ داؤد نامت
زبورِ پاک در مدحت سراسر
عطا کرنم مه معجزهای بسیار
مه یارم ز بحهان یکدم گذن زحمت
سیتهے پاتهن گران گو شکر داؤد
سین حضرتِ سلیمان شاهِ شاهان
تهون تابع مه قومِ جن و انسان
کرن تعلیم مه از منطق الطیر
سیتهے پاتهن گران گو شکر بسیار
ثنا گویان حضورِ شاهِ عالم
بو کرنس عالمِ تورات و انجیل
زبانه مختفی کرنس بو آگاه

زحالِ ماضی و مستقبل و حال
سُهها شادان کرانی شکرِ یزدان
کرن از حکمِ قُلنا سرد گونار
کرن بیه برگزیده میانو ملّت
پران الحمدلله کیاه پران چاو
عطا کرنم عصا ذاتن پُر اعجاز
کلیم الله کینوم ناو از ذات
دتن فرمه بهر امّت منّ و سلویٰ
مه بِٹ نازل سین تورات از حق
سه مملو آس از انعاماتِ پاکت
بحمدالله ژلوم یکبار از لول
سیتهے پاتهن گران گو حال اظهار
در آمدتس شکر گویان باکرامت
بیه کرنم عطا تختِ خلافت
سپن تس شستر بستهم ترم بے بار
جبال و طیر را تسخیر بن کرد
ثنا و اراه کرن تهم سوی معبود
کران اظهار تی گو پیش سرور
چرندو هم پرنده دیو و شیطان
بو کرنس عالمِ تکلیمِ طیران
سلیمان بادشه در پیش سرکار
بو کرنس بے پدر پیدا چو آدمؑ
عطا کرنم ستها اعجاز و تبجیل
مه فُر لونم خلعتِ پیغمبری خاص

اوّل در پیشِ آن محبوب داور
بگفتا ای قرة العین حبیب راجان
مه خلعت محکتک کرنم عنایت
بحمدالله زه دتونے بهر امّت
دین شاهس که ای سلطان ابرار
مه گالهم زین عصا ساحرن غمّاز
کلامِ پاک باحق کرمه ساری
سپن مه سایه گستر زا برای شاه
تن اندر پور علمِ اولین آسو
خصوصاً آس از مدحاتِ ذات
تن اندر ذاتی کرمت جهور قوم
سو موسیٰ پیشِ آن شاهِ نکوکار
مه بِٹ نازل سین از ذاتِ داور
مه خوش لحنی کرم ذاتن عنایت
قسندی حکمه جالوتِ کسنیه بخت
به پلیثیت در قرآن تقریرین گرد
تمسن پته شکر گویان سوی سبحان
بو کرنس حکمران بر خشک و بر تر
بیه تابع مه تهاون دیو و ددیر
بیه عالم مه تهاون زیرِ فرمان
تمسن پته آو عیسیٰؑ ابنِ مریمؑ
مه روح الله ذاتن ناو تهونم
دتن کر غلبه شیطانس مه پیطناه
صد آتنکوی مه بنم تو بهٔ خلاص

زِ معجزٕ ہا عطا کرِنم شفا ہا
تِمی دَمہٕ مردہٕ گے زندٕ گَنشن جہاتن
یِتھے پاٹھِن کران گوشکر بسیار
سپن مشغول شاہنشاہِ لولاک
کرِن مخلوق اوّل نور میونوی
کرُن قرآن میونوی تِہٕ مکمّل
بوچھوس ختم الرسل شافع محشر
مفصّل تُس مدلّل چھوی مفصّل
سپن نازل مہٕ پیٹھ یا منّت قرآن
بودر مخلوق با تجید کرِتس
مہٕ دِیونم جانہ بابت جملہٕ عالم
سپن خوش بے نہایت لولہٕ ہس
کرِک ختم دُعا آخر برخصت
اَقس پیٹھ اسو کھارن از شفقت
لکھاں آن چھی در معارج صخرۃ اللہ
ژہ وچھ اندر عرائس کرِنہٕ معلوم
تمیچ اک سار از یاقوتِ احمر
پرٕ زلون تِہٕ محلّا و مطلّا
چھ پانژاہ ہتہ وریچ درمیان راہ
معارج چھوی گوہ انگس سایتن
ملایک بہرِ استقبال آمت
وَنان آسو پرت اکھاہ با خوتن
چھو کرِ ثانی میس در جملہٕ عالم
کرِک تس خواجہ عالم پناہس

اجابت در دعا کرِنم عطا کیا
سپُن درمان سٹھاہ مِن دردمندن
سو عیسیٰ ابنِ مریم پیشِ سرکار
کران گوشکر آن شاہِ دو عالم
بوکرِتس اصلِ عالم فرعِ میونوی
سپہ سالار کرِتس اوّلینن
کرُم ختمِ نبوّت زامرِ داور
کتب ہا ہِی سماہم آسں بے قیل
کتب ساری سپن منسوخ در آن
بہیہ دِیونم خداین از عنایت
کرِم پیدا ملایک جنّ و آدم
دلیس جبرئیلنی اے سیّدِ پاک
خلیلن دِیو یہوی گو شان و شوکت
کرُن رخصت زِ اقصےٰ درای ہامت
کنیاہ اک چھے معلّق زامرِ اللہ
تتِ ہاوس جنابِ جبرئیلن
دوہم چھس از زمرّد رنگ اخضر
وونے کیاہ زِ ردبان تِہٕ آسو خوشتر
اکہ پادہ پیٹھن دومیس یہی راہ
زِ صخرہ گو روانہ جان بکانہ
لچھہ بد آسں باجلال آمت
عجب شاہی است با تمکین بے حد
چھو لاثانی یہوی در نسلِ آدم
کھسا گو نردبانس شاہِ ابرار

دمِ شافی عطا کرِنم خداین
ہدایت واریاہ مِن ناپسندن
پس انگہ در ثنای ایزدِ پاک
بو کرِتس باعثِ ایجادِ عالم
شرافت بخشنم برخیلِ مرسل
لوتہم سرکار کرِ لکن آخرین
مہٕ پیٹھ نازل سپن فرقان اکمل
زبور و ہم صحف توریت و انجیل
بو داتن عالمِ توحید کرُتس
گنہگارن کران چھی تِہٕ شفاعت
یہ بوزِت مرسلو تصدیق کرِ ہس
کرِ رخصت مِن با عقل و ادب
تہی رٹو جبرئیلن دستِ حضرت
نزدِ صخرہ اللہ دا تو ہامت
تمیچ کاتھ کیفیت کرمی نہ منظوم
ہیراہ اک آسں استادہ مزیّن
تمِک ہیرہ پاو از سیمِ مصفّا
تمِک ہیرہ پاو پانژاہ چھی برابر
ہیرہ بن و چھو شہن تتِ نردبانس
لسوی نردبان شاہِ زمانہ
اشارہ تہم کران گی اکس کن
محمد حامد و محمود و احمد
بیک حلقہ تمو تسلیم شاہس
بجالا کی بزیرش برق رفتار

دچھن برز روبان آسمانی
بہت آسوی ہلت آن ہر ساری
دین شاہس کہ ای سلطان عالم
بعرش پاک بر یاقوت لکھوت
پس انگہ بر دنٹھہ نیرت آ دریا
ہموک آب مصفا آسو خضر
چہو لکھوہت عالمو گردون برابر
خزانہ باد ڈیوہٹن تا با فلاک
موکل وادہ ہی آسی فرشتہ
بحمد اللہ دچھن گردون اول
ہمو یارو پرواز شوق ہاری

اکھہ از ساکنان آسمانی
باین عظمت بہ پیش شاہ دین آد
ژدہ ساہس ورہیس پیش آدم
تنہ ہیچھہ ذوق آسوم شوق لبیا
ننرتت آسو دو صد ورہیچی راہ
چہہ ہم جاندار اندر ملک دنیا
ملون چہوی زنجیر خضر اخضر
حقیقت گرہ تنج در فکر انسان
ستت ساہس آہس با زنجیر شتہ
خداوندا بروح پاک احمد

نہایت بڈ ملک ژہ آسو باری
پران صل علی صل علی آد
مہ چہوم نام مبارک چانو چہوہت
بحمد اللہ وچہوم از چانو دیدار
معلق بر ہوا از حکم داور
کبودی بجرہ سی ننہ چہی ہیا
امی دریا وہ تر آن سید پاک
ائی در عقل عاقل عقل حیران
لعون حق کرن بلہ آن تختہ حل
صلوٰت وہم تحیت سوز بیحد
ثنای مصطفےٰ محبوب باری

نعت شریف بطریق التجا بحضرت خواجۂ دوسرا

بو چہوہس مبتلا یا حیاۃ النبی
بپاہس خدا یا حیاۃ النبی
بہ بیمارئے جملہ عصیان ما
زدار الشفا یا حیاۃ النبی
خجل گو منتن چہوہس نہ کردار خویش
تو ختم رسل نا یا حیاۃ النبی
برحمت اگر از کرک فتحیاب

بطمع وریا یا حیاۃ النبی
گموت ختنہ تر چہوہس لو از بحر لو
چہوڑی ننش دوا یا حیاۃ النبی
بپاہس خدا دستگیری مہ کر
مہ بخشنم خطا یا حیاۃ النبی
بروز قیامت گرہن فیضیاب
چہوتی مدعا یا حیاۃ النبی
بصبح و مسا یا حیاۃ النبی

کرم کر برین بندۂ نابکار
دہ درگشن ہما یا حیاۃ النبی
کردکیہ اگر اس گرہو نا امید
لو بہوسے زبا یا حیاۃ النبی
ژہ معلوم چہوی امتوک حال زار
ژہ ننش انبیا یا حیاۃ النبی
بود ملتجی بر درت بدر الدین

مشاہدہ نمودن سرور عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کیفیت آسمان اول

خداوندا تہ چہوک حلال مشکل
مہ کر حل مشکلن پہ چہوہس لو بیدل

گموت چھوس اثرہ دریای غفلت
مہ لسند ذات دادس کرتہ یاری
زناداری چھوسی آوارہ یارب
کدُم حاجت چھوسی محتاج یارب
کران فریاد چھوس فریاد یارب
مہ کاسم غم بشاہنشاہِ لولاک
خداوندا عطا توفیق کرہ تم
بیان کرہ بالتمامی کرزہ آسان
اوّل وچھو حضرتن قندیل از دور
چھہ یم مصباح این گردون دنیا
خدا رجم شیاطین رن کوکب
ژہ زین السماء ہو نشہ بیان بہ
سودر آسو قالین یاقوتِ احمر
تمس اک لچھ فرشتہ زیرِ فرمان
کرس آواز وچھین کای برادر
مہ چھا ازتام کرمُت انہ یہ دربان
محمد صاحبِ سرتاج معراج
تعالیٰ شانہ اللہ اکبر
یہ بوزت وتھو سو اسماعیل دربان
کرُن نہی عرض از روی ندامت
بحمد اللہ مہ گو دلشاد امشب
لعمرک از خدا چھوی تاج تارک
پرہ تام خدا در آسمان زاد
فرشتہ جمع گے زامرِ تعالیٰ

یموت چھوس خیرہ سر در دشت حیرت
الٰہی چھوس کران لو عجز وزاری
بلاچاری گمُت چھوس ہارہ یارب
مہ درد نیاو دین تھاوُم سلامت
دلِ ناشاد من کن شاد یارب
موژ رتم رازہ کوی دروازہ یارب
ہیُن امداد در تحقیق کرتم
چھو لکھومت در معارج ہوش تھاو
اوبزان آس تم زن لمعۂ نور
چھہ مجلس آسمانچ ژیہ مزتن
کنداز قہرِ خود مقہور لا ریب
تمہ پتہ وچھونہ دروازہ مقفّل
جرت آسوس نہ مرد دُرّ و گوہر
ازان ہر یک بہر یک آسو یک لک
قفل ہو ژہ راو جلدی وآٹکن در
ولُس جبریلن ای دربانِ گردون
محمد جملہ عالم لس چھو محتاج
کری نظارہ امشب کاینات
بہ بسم اللہ کرُن واقفل در آن
مہ آسم شوقِ دل ای شاہِ بطحا
وچھوم از سیّدِ آزاد امشب
بیہ تسلیم تہ تکریم کرنس
باستقبال ملکوت سما آو
پران صلّی علیک یا نبی آس

ژہ غفلت کاستم ای ذاتِ باری
گناہن ہند گو بامت چھم مہ باری
بپاسِ صاحبِ معراج یارب
عطا ایمان کرتم از کرامت
چھوسی گومت سُہ طمع غمخوار دل غمناک
کرُم وتھو رحمتو کی دروازہ یارب
یہ ہادت سرورس از فضل و احسان
بہوشیاری کلامس گوش تھاو
ستارہ گے یمی اے مردِ دانا
زینتہ ہای کوکبہای روشن
ستارہ گے یمی اے بیک منظر
زمرد ایدِ قفلاہ تت مکمل
بران در آسو اسماعیل دربان
ملک تابع کہ در فرمان ہر یک
دپس ہم حاجبن کای محرمِ راز
مہ ہمرہ چھوم رسولِ ذاتِ ذوالمنن
امس کاران امشب ذاتِ داور
ای فیرت بیکدم شش جہات
پس انگہ آو دست بستہ بجد مت
وچھت کرداہ ای یاسین و طٰہٰ
دپن شاہس مبارک چھوی مبارک
تحیت واریاہ تعظیم رچھوس
بگروا گردانِ آن سلطانِ بطحا
دران سلّم علیک یا صفی آس

وچھِن تِمہٕ یِتہٕ ملک اندر قیام آسٕ
سٕہُہ خوش گوڈٕ رُوح الامین
منگوٚن یامِت قیامُک آو فرمان
وچھِن تسبیح پران تتہٕ بابہٕ آدمؑ
سُبْحَانَ اللّٰهِ وَبِحَمْدِهٖ
وچھُن سٕہ تختِ نورانی نشستہ
مجلّا نوٗرٕ کوی عمّامہ برسر
دُلِس وچھِن کہ ای شاہِ دو عالم
پدر زانِت سُہٕ تعظیم کرِس
تفقّد حالِ یکدیگر کرِکھ پور
رسول اکرمَس لیتھ مہ حبیبنِس
وچھان آسو سرورِ دینا و عقبےٰ
وچھِن کھادرٕ وچھائی آسو آدمؑ
کھوٚرس کِن ڈیشتھی غمناک لیبارا
حقیقت از غم و شادی بیان کر
نظر یامت کران چھُس لوٚبس رس
وُچھان یلہ چھُوس پننِ اولاد دربار
بجنّت چھُوس وچھان تٕم ڈالہٕ بارا
گرِمان ای قرۃ العینِ راحت جان
بحمد اللہ ژٕہ کرِنک پاکہ ذاتن
طفیلِ ذاتِ تو آزاد ساری
ژٕہ آسک مالکِ میزان و کوثر
کرِ اغماض امّتی ای ایزدِ پاک
زمن اکہ لغزشا گیہ تھِ چھیہ سہوا

پران تسبیحِ حق تم بر دوام آس
منگے ذاتس قیام این جماعت
بنام حضرت محبوب سبحان
سُبْحَانَ الْجَلِيلِ الْأَجَلِّ
سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
دوزالو آسو با بختِ خجستہ
پرٕزٕھن از جبرئیلِ نیک کردار
چھو جدِّ پاک جانوی بابہٕ آدم
جدِ پاکن جنابِ آدمن تم
دوئی یکدم کرِک از خویشتن دور
منگن گرِزھ ذاتِ پاکس بےنہایت
بروئِ پاک آدمؑ از سراپا۔
وچھان یلہ بابہٕ آدمؑ بریمہین آسو
گرِمان ژٕہ مضطرب نیتھ آسہ بیمار
جنابِ آدمن ساری حقیقت
وچھان اولاد پننی چھِوس لعجہ یارس
بسوی راست یامت چھوس وچھانی
یمن ایمانِ کامل چھی مسلمان
سٕہہ چھم درد اولادن ہنزی مہ
مکرّم تہٕ معظّم ژن جہاتن
بروزِ حشر مرسل نفسی نفسی
مسلمانن ژٕہ چاوک جام بر بر
شفیعِ خلق آسک روزِ محشر

قیام آن جماعت شاہ دین
دمنا بہر مسکینانِ امّت
تتہ گوبرد نشھ نیرت فخرِ عالم
سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْغَنِيِّ
وَبِحَمْدِهٖ أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
لباس از نورِ حق لتس آسو در بر
مہ وِنتم حالِ این پیر نکوکار
یہ بوزِت سرورن تسلیم کرِنس
کرُس وعلیک ای فرخندہ فرجام
صفتن چھُو پوٚ شفیع المذنبینسؑ
عفو تہٕ مغفرت از حد غایت
وچھِن دروازہ جوٚراہ پیش آدمؑ
گرِمان خوشحال داراہ بیغمبن آسو
رسولِ اکرمن پرٕزھنس پرا سر
ونِن دربیش آن ختمِ نبوّت
گرِمان غمگین چھُوس محزون لبیار
نظر اولاد ناجی چھم لوانی
تہند احوال ڈیشت چھوس لگ شادان
لوی چھوم غم تہٕ شادی دمبدم مہ
قیامژ دوھ گرِزھن اولاد ناری
پران آسن وحشت نفسی نفسی
پران آسک در آن یومِ خطرناک
ژٕہ تاج پادشاہی آسہِ بر سر
بتقدیرِ خدا طوعاً و کرھاً

مِہ کھیوبے حکم خالق کنکہ دانہ
بہ آہ و نالہ استغفار کردم
یہ بوزت سروران آمین کرہ تمام
وچھانی گو سو شاہنشاہِ انام
دوتِ تمیع سوک کھسا سیتنی پانی
تمن بنزہ کینسہ تمہ خو تر زیادہ آسان
دلیس جبریلن ای سلطانِ بطحیٰ
برتہ زاہنہ آسنہ و سوسہ سیتن
یہ ڈلیشت گو روانہ بروٹھ برسر در
کران آس آہ دافغان با دلِ زار
دلیس وحین کہ اے سلطانِ ابرار
گمت آس غرق در بحرِ جہالت
پڑھن از جبرئیل نیک منظر
بارکانِ عبادت آس سارق
سجودن بنز بیہ در جملہ ارکان
وچھن قومِ چہارم بیٹہ گرفتار
وچھن گمیت سٹھہا مجروح ابتر
مہ حالِ این جماعت کرہ اظہار
زکوٰتش آسمت منکر تہ بالغ
گمت آس مشتغل در جمعِ اموال
او تامت در قوم آئی زلش نہاد
وچھن قوماہ تعجب آس وارہ
بہ پیش ہر یکے بود است خوانی
بہ تبدیل غذا خوردندی مردار

لوکڈ لس ازجبان متکی بہانہ
مہ آخر توبہ گو منظور درگاہ
سپن راہی ہتن رخصت بانجام
جماعت اک وچھن تم داندوایان
بہر دانہ ستت ہل نیرہ وانے
یہ ڈلیشت گو پڑھن ای وحی بردار
یو خیرات چھوی دتومت بدنیا
یمن آس پڑھ بلاشک ذاتِ دادر
جماتھا اک وچھن درغم سہ ابتر
پڑھن از جبرئیل نیک کردار
چھہ یم کاہل طبع عاصی گنہگار
پس انگہ بروٹھہ نیرت بباک فوٹا
مہ حالِ این جماعت وان سراسر
کران یم کاہلی اندر نماز آس
کران گو تاہی اندر حکمِ یزدان
تمن آسی ملک از حکمِ یزدان
مو دولد خربتھہ آسان لاغر
دلیس جبریلن ای سلطانِ بطحیٰ
لئیم الطبع ساری آس طامع
قہاران چھوک توتی دتومت جزائی
ونی لو زم فکر لوکن بجا تھاو
یہ گو قوم یتیم ای صاحبِ دین
زنعمت ہای گوناگون طعامی
یہ ڈلیشت گو پڑھن ای وحی بردار

بدو صد سال استغفار کردم
شفاعتگر سپنو ہم پیش اللہ
تنت نیرت عجایب ہای لسیار
ودان پھل آس ہردم زامرِ یزدان
بہر خوشہ آسو اک ہت دانہ نیران
مہ ونتم حالِ این جمعِ نکوکار
یو ونو چھور نو اخلاصہ سیتن
اکس حسنس دہی دہ گن برابر
وچھن ساری غذابس منز گرفتار
مہ حالِ این جماعت کرہ اظہار
نمازن منز کران آسیم کہالت
معذب در عذابِ سخت گمراہ
دلیس وحین کہ ای محبوبِ صادق
کمی اندر قیام و در رکوع آس
انت گو بروٹھہ نیرت سانو دار
بمثلِ چارپایان گھاسہ کھیاوان
پڑھن از جبرئیل نیک کردار
بخیل یم آسمت در دور دنیا
یمن کرہ آس پڑھ در صرفِ اموال
قیامت تام میلان چھوک سزائی
یہ ڈلیشت گو روانہ آن شہنشاہ
ونی بو وارہ از فکر رسا بین
کران انتھ سوی نعمت آس ہر بار
مہ ونتم حالِ این قوم تبہ کار

دپُس و حین کہ ای سلطانِ برار
حلال تراون حرامس آس لارن
قہارن چہوک لوتے دے تو منت سزائی
مہر چھتیم از زناؤ کارِ مرتد
دتم توفیق در اعمالِ صالح
ہناہ اک بہ وٹھ قوماؤ چھن باک
لباسِ آتشین دربر تمن آسو
مہ ونتم حالِ این قومِ سیہ کار
بمخلوقِ خدا ہیم وتھ نہ ماوان
مذاق وہیم مذمت تمِ گرانی
بہوے گو قوم ہلفتم وارہ گرغور
وتنے کوتاہ سہام از حدِ غایت
بڑہ رھن از جبرئیل نیک کردار
کھوان ہیم آس مالِ غیر بدبخت
خداین چہوک لوتی دے تو منو جزائی
دچھن تنہ قومِ مشتم تمِ وداں زار
ڑمان آسک ملائک ز امرِ داور
تمن ڑٹ ڑٹ بیہ آسک بوانی
یہ ڈلیشت گو بڑہ رھن از وحی بردار
چہیہ بدبخت ہیم مشیرِ پادشاہان
دنان ہیم مصلحت آسک سہا بد
قیامتر نام میلان چہوک سزائی
ڑبان آسک ملائک ماز از تن
مہ ونتم حالِ این قومِ تبہ کار

بدنیا آس فاسق ہیم گنہ گار
ہمن آسوی نہ خوف از قہرِ قہار
قیامتر نام میلان چہوک سزائی
تھون از رای بدمیانی نظرِ پاک
عطا کرتم نجات از کارِ طالح
بہوی گو قومِ ششتم ای برادر
کنارِ ماد بہ مسکن تمن آسو
دپُس و حین کہ ای سلطانِ عالم
بعمداً آس حلقن برادہ رادان
یہ ڈلیشت گو روانہ آن شہنشاہ
نصیحت رٹ اتت ہو کلکتہ فی الفور
سہام در ماندہ گیمت آس لاران
مہ ونتم حالِ این قومِ تبہ کار
لوکن ہند مالِ ہیم آسی کھوانی
قیامتر نام میلان چہوک سزائی
عذابس منز نہایت ہمتِ گرفتار
دوان دارت پتھر آسک برابر
لدان آسک دے مالس منز سہام
مہ ونتم حالِ این قومِ سیہ کار
پہند سلطان یہ ظلماہ گران آس
مفتن آس ہیم سید ین مرتد
یہ ڈلیشت گو روانہ برونٹھہ سرآ
بصد لغدیب تمی کھیادہ تاون
دپین جبرئیلنی ای سید پاک

گران آس بد نظر اجنب زنانن
توے آس گیمتن مشغولِ بدکار
خداوندا بپاس آلِ احمد
بحقِ مصطفےٰ ای ایزدِ پاک
یہ ڈلیشت گو روانہ شاہِ لولاک
کنو بوزت فکر لوکن بجا کر
یہ ڈلیشت گو پڑہ رھن از وحی بردار
پہہ بازارِ مسخرہ ہیم زابنِ آدم
تمن وتھ رادہ رٹ آسی آسانی
دچھن قو ماہ تعجب آس واراہ
تمن بار آسو بہ سر گبو نہایت
گران آس ٹانگہ ٹانگہ چون حماران
دپین جبرئیلنی ای شاہِ جوان بخت
عزیزین رٹ کدرت آسی جوانی
یہ ڈلیشت گو روانہ برونٹھہ سردار
گرانی آہ وافغان آس بسیار
بخشتم وقہر زدہ آسک زناتی
گران آسک سیاہ سہائی لبیار
دپین جبرئیلنی ای محبوبِ یزدان
گران ہیم رہبری بیہ مرجا آس
قہارن چہوک لوتی دے تمنو جزائی
دچھن تنہ قومِ نہم ٹرہ مکدر
پڑہ رھن از جبرئیلِ نیک کردار
گران غیبت بدنیا آس ناپاک

قهارن ڇهوک لڌي دتو منو سزائي
وڇهن تته قوم هاهم آسو غمگين
زميني گنده آب آسوک پکاني
مه وڇهم حالِ اين قومِ تبه کار
يه لوزت کره جنابن بر شتابي
وڇهن تته قوم کاهم آسو شير خوار
يه ڈليشت گو پڙهن از وحي سردار
ڇهه هيم کذاب ته بيدين ناپاک
قهارن ڇهوک لڌي دتمتو سزائي
وڇهن تته قوم باهم آسو نالان
دران تکليف آسوک بار دارا
مه وڇهم حالِ اين قومِ تبه کار
اڏي ڇهي مبتلا گيمت عذابس
ترداهم قوم ڈوڈهن آسو درهم
يه ڈليشت گو پڙهن از وحي سردار
هيو کرمتو بدنيا خونِ ناحق
يه ڈليشت گو روانه شاهِ ذيجاه
عذابس منز منگاني آسن تم موت
کراني آه وافغان آسن واراه
مه وڇهم حالِ اين قومِ سيهکار
زنانه آک وڇهن ٿهو مر اديزان
بدنيا آسنه هرگز هين لاج
خدا اين ڇهوک لڌي دمتو سزائي
بهو گنڈتا ديزان آسن کرم ٿر

قيامژ تام ميلان ڇهوک جزائي
سيه رو گريه چشم وڇهٹه تمن زٹ
سيٺا بدبو تمن آسي يوائي
دپس وڇهين که اي سلطانِ لولاک
کرن نفرين برآن قومِ شرابي
تهنز صورت چهو خوکان آسن بدتر
مه وڇهم حالِ اين قومِ سيهکار
گمر گنڈ گنڈ پرس از ويمي کران آس
قيامژ تام ميلان ڇهوک جزائي
تمن يڈ آس هنيمژ بے نهايت
يڈن پٹ ٿهو متن از حکمِ الله
دپس جبريلن اي سلطانِ بطحي
گرفتارِ بلا گيمت عقابس
ملايک آس تمن از گرزه نار
مه وڇهم حالِ اين قومِ تبه کار
عذابس منز مقيد تا قيامت
ژداهم قوم ڈوڈهن ژسو گمراه
ملک آسن بگرزه آهن و نار
رواني آس نسواني جماعت
دپس جبريلن اي محبوبِ داور
زموي خويش هرگز نه امر زدل
کران يڈ غسل يا پليه شانه کراهن
قيامژ تام ميلان ڇهوک جزائي
دپس وڇهين هو بيگانه طفلن

يه لوزت برو نهٹه گو نيرت ژته دين
لوان بدلوي آسک واريه کرٹ
يه ڈليشت گو پڙهن از وحي سردار
هيو ڇيو مت بدنيا خمرِ ناپاک
سپين راهي جنابِ شاهِ ابرار
معذب در عذابِ آسي مکدر
دپس جبريلن اي شاهِ شرفناک
گواهي هيم دروغس پٹھ وان آس
يه ڈليشت گو روانه برونهٹه سلطان
وڇهن گيشاه سٺها از حدِ غايت
يه ڈليشت گو پڙهن از وحي سردار
ڇهو گوژهه کهيوهنتو هيو درد دنيا
يه ڈليشت گو روانه شاهِ عالم
عذاب سخت گران از حکمِ قهار
دپس جبريلني اي صاحبِ حق
بپاداش عمل ڇهي در ندامت
سيه رو تم گريهه الشکل و الصوت
سٺها لايان ودان تم آس بسيار
يه ڈليشت گو پڙهن از وحي سردار
بدنيا آسه نافرمان شوهر
دپس وڇهين که اي سلطانِ معراج
کلن هند مست لوکن آسه ناون
وڇهن تمه ينه زنانه بياک ٿهو مژ
ڇهو دتموت ووو لغيرِ اذنِ خاوان

زناناه بپاک ڏٺھن از زبان آن
گنڊت تس دست و پا زنجير سيتن
ڏسين جبريلن اي محبوب داور
پرن بيگاني سيتن بيگاني
ڏسين وڃين ڪه اي سلطان بطحي
ٿيون دوري ز شوهر آنه از دل
خداين ڇھوڪ لوتي ڏ تمتو جزائي
بزنجير جهنم دست بسته
ڏسين جبريلن اي محبوب داور
جزا الموکوي ٿمن يت جا مبلين
وڃهين ٿمه زناناه آس پُر غم
رُسر تراوان بامر رب اکبر
ڏسين جبريلني اي سيد پاک
زناپاکي کران آس کرسه جسمس
خداين ڇھوڪ لوتي ڏ تمتو سزائي
پنداهم قوم ڏلوهٽن بر سر راه
زگرز اهنين اڏجن کران چور
مه ونتم حال اين قوم سيه کار
منافق در نفاق هم آس هوشيار
شُر اهم قوم ڏلوهٽن بر سر راه
ملک از گرزه اهن تمتن مار
مه ونتم حال اين قوم سيه کار
بموماس اته ماجي ٿھو جڳو فرمتو
سُد اهم قوم ڏلوهٽن بر سر راه

اُدزان تراد ثرثه مبتلا آس
گلت آسوس بدن گومت ز آتش
بدنيا آسنه تابع بشوهر
وڃين ٿمه پته زناناه ناره پوشاک
سهٺا گمراه بمه آسئي بدنيا
ڊوان کرآسنه تن بمه شوهرن زاه
قيامت تام ميلان ڇهوک سزائي
به ڏليشت گو پڙهن از وحي سردار
سواي حکم شوهر آسه خوگر
کران بيگانه مردن سيت گفتار
ملک تس آب دوزخ آس هر دم
به ڏليشت گو پڙهن از وحي سردار
بدن اسُند نهايت آسو ناپاک
ثرن هند بول ٻيه ناپاکي شان
قيامت تام ميلان ڇهوک جزائي
اُدزان آس ٿومت ذو الجلالن
ڊوان بار وسهٺا بوزان از در
ڏسين وڃين ڪه اي سلطان صادق
سهٺا بدبخت عاصي آس مکار
سينه زرد تن مجروح گيمت
ڊوان هر دم ڊوان لبيا لبيار
ڏسين وڃين جهه عاق الوالدين هم
بدنيا وارياه آزار دتو متو
تمن آسو سينه گنڊ ڦهر متو زنجير

وڃين ٿمه پته زناناه ناره سيتن
مقرر کاهنه صورت در نجاتش
ديوان ايذا لشوهر در جواني
کريت از پاي تا سر آس ناپاک
اسان بيگانه مردن سيت خوشدل
بين پته آسه لاران سخت گمراه
زناناه اک وڃين کر قرسه بسته
مه ونتم حال اين عورت بيکبار
نبر نيرت گرماں ميلين ته سيلين
توي ڇهي بسته ز زنجير در نار
کله ٻيڇه تس نلس تا مت سراسر
مه ونتم حال اين زن چيست يکبار
جنب آست کران کر آس غسلس
ڇهلن زاه آسنه ناپاک روزان
به ڏليشت گو روانه آن شهنشاه
عذاب آسک کران صحن ته کالن
به ڏليشت گو پڙهن از وحي سردار
بدنيا آس هم ساري منافق
به لوزت بر دنهه گو نيرت شهنشاه
الهن کهورن تمن رذلانه هميت
به ڏليشت گو پڙهن از وحي سردار
سينمت يت عذابس مبتلا يم
به ڏليشت گو روانه شاه ذيجاه
بگردن طوق نارک آس دلگير

عذاب از گرزهٔ فولاد واراه
ته ڦٽم حالِ اين قوم سيه ڪار
دهل زان وايه وڄن طنبوره تار
فرشتن هنئي وڃن استاده بر راه
سڀن راهي از انجا شاهِ لولاڪ
غرائب وڃي ڏسهن ٿي پرو ٿکن ڀي
ته ڏٺيئين در تعجب پيو پيمبر
ڪهڙي رعد ملڪ يا براي شاه
بحکمِ حق تعالى رود والان
ڪرن تسليم تخم شاهس مکرر
معلق آسو دريا بڊ نهايت
نهايت موجزن شفاف ته آسو
ته ڏٺيئين گو پڙهن از وحي سردار
ته گو بحر الحيات اي صاحب جاه
دوئم گردون ڏٺوٿهن آسو از زر
صلوات و هم تحيت مونِ بيحد

ملڪ آهڪ گران از حڪمِ الله
ڏسن وحين ڪه اي محبوبِ داور
نهي گي باندٽه بچه اهلِ مضمار
نموکه شاه ڏيئش عرض و تسليم
عجيب الخلق ملڪ ڏٺو ڪن آگ
نصف تن آسه نار لتش فرشتس
ڏسن وحليس حقيقت وڄن سراسر
مشکل ابر کوي کر متو خدا اين
کرن سته امرِ حق ترادان باران
انت گي پرو ڏٺو نيرت سانو سلطان
مصفا آب تت آسو لطافت
نموکه بحر نهايت آسو وارا
ته ڦٽم حالِ اين دريا بکيب
کرن تيزي پراقس ته زدريا
تجلا پرزهٔ ان از نورِ انور
نموو يارو پرواز شوق ساري

ته ڏٺيئت گو پڙهن از وحي سردار
بدنيا اُس سازند سراسر
ته ڏٺيئت جو ڏٺو نيرنان جماعه
بجا آنڪ سهها ٿا تعظيم و تڪريم
عجائب تن صورت سه خوش تر
نصف از آب لش نيکو سرشتس
ڏسن وحين ڪه اي سلطانِ بطحي
چهو رودس ترادهٔ وان حصه خاص
رعد حاضر سڀن پيشش پيمبر
وڃهن ڪه اک درياه ته موج ماران
زبرف و شير الش صاف تر آسو
چهو واقف يا نه تت ڏٺو ذاتِ الله
ڏسن وحين ڪه اي سلطانِ بطحي
ڪنارس و اتو ڏٺو هن چرخ مثنى
خداوند ته ترچ پاڪ احمد
ثناءِ مصطفى محبوبِ باري

نعتِ شريف بطريق التجا بجناب حضرت خواجه دو سرا ﷺ

چانو دربار آيي لازان يا شفيع المذنبين
پانه حق چانوي ثناخوان يا شفيع المذنبين
ذاتِ پاڪن خلعتِ لولاڪ ٿي لاگوي بر
دنگي بيشڪ جهه ارڪان يا شفيع المذنبين
جمله اصحابِ جاني بم حيه نجمِ الاهتدا
کي سهها کافر مسلمان يا شفيع المذنبين

ڏڏهٔ تن جهي حال هوان يا شفيع المذنبين
ان يا اوصافِ مبارڪ ڪه حقن پاني بيان
ثئي لعمرڪ تاج شوبان يا شفيع المذنبين
آن ابوبڪر و عمر عثمان علي مرتضى
يار ڪن ننر جهوڪ ته شوبان يا شفيع المذنبين
نارِ هجران سينه زالوم ته سوکن لووني

باعثِ ايجادِ عالم ذاتِ تو بيشڪ رب
در صفاتت جمله فرقان يا شفيع المذنبين
چارهوي جنت لا اسلام يڪ صاد و ته عين
ز دلون ونده ها دل و جان يا شفيع المذنبين
زنگِ کفر و شرڪ گالت از شعاعِ دينِ حق
سينه يان ڏيده گريان يا شفيع المذنبين

ڪرءِ عنايت رو سياهن يارسول ڪائنات
ٻيو پاڻ پناهه جيلان ياشفيع المذنبين
محشر ۾ منزل تموز آفتاب جاري
تاشوم فرحان و شادان ياشفيع المذنبين
يا مزمل هاڻ پڙ ٿرڙه سو ڪاڪهه جيو منهنجو
ڪارڙو پٽ هت بارِ عصيان ياشفيع المذنبين

تا بيابم نورِ ايمان ياشفيع المذنبين
التجا جيو من ڪرءِ ڪراني ڪراجابت يارسول
جاءِ ڏي تون مه زيرِ دامان ياشفيع المذنبين
روسياهي کي مه حاصل يت بدنيائي دني
دم پناه از شرِ شيطان ياشفيع المذنبين
ٻيهر ديسا ماٺ بي زر ڪ دين ٻيو

پاس ڪرتم آل و اصحابن سندين ٿيا دين
وقتِ مردن نورِ ايمان ياشفيع المذنبين
لچهه مه عرضي خوڻ ڏيچي ڪراجابت يانبي
زين سبب جيو مه ناله ديوان ياشفيع المذنبين
ڪال بدر الدين گريان نيره از دارِ فنا
آو لاران بهرِ درمان ياشفيع المذنبين

مشاهده نمودن سرورِ عالم صلي الله عليه وسلم ڪيفيت آسمانِ دوم

خداوند اڙه جيو ڪ خلاق قدرت
پين موجود از نابود ساري
موڙ تم ز آسمان دوئين بر
و جهان گوواره پاڙهه احوالِ افلاڪ
سونڪ تت آس تخته شر ملين
بهت تت جا به دربان ڪ ملڪ آسو
از آن و ملڪ بهر ڪ ٺ زلچه آس
پران هر دم ز امرِ ذاتِ باري

ڪرت پيدا فلڪ ساري بقدرت
ز جيو ڪ آدي بهر دانا و نادان
ڪرم ياري بيان ڪره حال سروره
ڪرن طي يام اين گردونِ اولي
روبڪ دروازه آشس ٿيه فرتين
سرافيل آسو تس دربانه سند نام

سبحن الله ڪلما سبح الله مسبح
والحمد لله ڪلما احمد الله حامد

ڪرت از حڪمِ ڪن پيدا اڙه ساره
رقم ڪره حال گردون ڪرمه آسمان
پهه لکهوئنه در معارج شاهِ لولاڪ
دوئيم گردون ڏٺوهن يه ججلي
قفل جارت زمر واريدت آسو
زه لچهه اشس ملڪ تابع نڪو نام
متابع مالون فريان اسر آس
پهي تسبيح هر دم آس ساري

لا اله الا الله ڪلما هلل مهلل والله اڪبر ڪلما ڪبر مڪبر

ڏرس روح الامين نام آواز
بحڪمِ ايزدي شاهِ شرفناڪ
بصد آداب ڪرئنس عرض تسليم
سپن دخل بگردون شاهِ بطحا
پرڪ از شوقِ دل و ذوق بيحد
ٿيمت مشغول در تسبيح باري
تمو تعظيم رجيو سلطانِ دين

بجلدي آسمانڪ در ڙه ڪر باز
پر بوزت آو اسرافيل دربان
پره ان صلوات باالقاب تعظيم
خوشي گيه ساڪنانِ آسمانم
وصلي الله علي شانِ محمد
تمن السلام عليڪ شاهن

هه امشب ڪهار منتو جيو دم شاهِ لولاڪ
بجلدي يام بوزن نام سلطان
تهي بوژرن قفل ته در ڪرن وا
تمن افلاڪين عالي مڪانن
رڪو عس منز ملڪ ڏٺهين ڏپاري
رسولِ اڪرم ص عالم پناهن
ڏٺڪ سهر بعين تس امينس

دپن دحیس کوغ پهندی دمهٔ خوش آمد
نمازان منزر کوعوک بامُد گو

منگے لو از خدا کره نامهٔ انعام
یه ڈلیشت گوروانه آن شهنشاه

سُبحان الحنان المنان سُبحان الابدی المعید

مهٔ دنتم حال این هر دو یکبار
یه بوزت حضرتن تسلیم کرنک
پران صلِ علیک یا مصطفیٰ
چهو امشب چانه بایت فرش شاهی
دی دیدار امشب ایزد پاک
منگن گرڈهه مغفرت از بهر امت
هتن رخصت سپن راهی با نعام
ستن ساس آس کله تس بڑ بهات
لغت بن بن تسنداندر بیانش

دیس وحین که ای سلطان بطحیٰ
برادر ز انتهن تعظیم رچهونک
لگس ئی دنه تهم ای صاحب تاج
بکرسی فرش از حکم الٰهی
کرک باحق بغیر پرده تکلیم
نبین منز ژه چهوک غمخوار امت
تنت گوه ژ نهه نیرت آن شهنشاه
بمی آس پرت کاس آسمن نهایت
بران از هر زبان آسوی نزاری

منگن بامت رخق تا مت ندا گو
پران تسبیح دیگهن شخص چو راه
پرزهن از جبرئیل نیک کردار
یهی گے حضرت یحییٰ و عیسیٰ
کران گو مرحبا یحییٰ و عیسیٰ
عطا کرنے ژه ذاتن لیل معراج
مبارک چهوی ژه ای سلطان لعلاک
رچهن بلکوت ساری جان تعظیم
رسول اکرمن آیین کرتام
عجایب اک دوبهٹن سر راه
ستت ساس زده آسمن تهمالش
یهوی تسبیح هر دم سوی بادل

سُبحان الخالق العظیم الاعظم سُبحان اللهِ وبحمده استغفر الله

یه ڈلیشت گو پرزهن از دحی سردار
چهو قاسم نادمن صاحب صدق
کران هرگز چهونه کنهه زیاده رفتس
سهٔهاتهم قسمن تعظیم کرس
مه آسوم شوق دردل ذوق لبیار
ژه دچهونک ای ژه آزاد امشب
کنوز خوشتن با جملهٔ اسرار
هتن رخصت سپن راهی با نعام
سپن طی آسمان دمس تام
صلوات وهم تحیت سوز بیحد

مهٔ دنتم حال این یک دو کار
بحکم حق چهو رفتس باگراوان
کمی چوپن میکند تابع چهو حکمس
لگوس ئی دنه ای سلطان نامی
بحمد الله بنیوم از چانو دیدار
کری امشب ژه خالق فتح ابواب
ژه هادی ای شهنشاه نیک کار
روا ارد گو یکان یه برق رفتار
ترهم گردن دپین آغ زدهم
سیمو یار دپر داز شوق مداری

دیس وحین یهوی گو کافر زرق
مقدر پرت آسن چهوی آزادان
رسول اکرمن تسلیم کرنس
سپن اس خوش تشریف گرامی
بحمد الله مه گو دلشاد امشب
خزان سارنی منوری ژه ابواب
یه بوزت سرورن آیین کرتام
جناب شاه دین سلطان ابرار
خداوندا بروح پاک احمد
ثنای مصطفیٰ محبوب باد

نعت شریف بطریق التجا بجناب حضرت خیر الانام

دل شد افگار يارسول الله ﷺ
ڇهوي سزادار يارسول الله ﷺ
وز مدثر قبا عبا ياسين
نورِ رخسار يارسول الله ﷺ
وصف موئي تو سورهٔ والليل
گفت ستار يارسول الله
يعني بوبكر و عمر و عثمان
هر دو سردار يارسول الله ﷺ
از فراق تو گشت سينه كباب
ڇهره از نار يارسول الله ﷺ
او فتادم ز سر بجرِ گناه
شام و ابكار يارسول الله ﷺ
شربتِ كلمهٔ شريف ڇشان
ده مرا بار يارسول الله
قلم عفو بر گناهِ مرا
ڇهوي اميد وار يارسول الله ﷺ

بهرِ ديدار يارسول الله ﷺ
از لعمرك ثره تاج سلطاني
هيجو گلزار يارسول الله ﷺ
چشمِ مازاغ پيشِ او نرگس
زلفِ خمدار يارسول الله ﷺ
شد عطا بر تو سورهٔ كوثر
شيرِ حيار يارسول الله ﷺ
وز مزمل رداي نوراني
دِته ديدار يارسول الله ﷺ
مبتلا گشته ايم در عصيان
تو نگهدار يارسول الله ﷺ
نورِ ايمان بوقتِ نزعِ روان
آخر كار يارسول الله ﷺ
بر درت آمدم بعجز و نياز
كس بيكبار يارسول الله

بي شك و ريب كلمهٔ لولاك
ثرِ طلاكار يارسول الله ﷺ
روي تو والضحىٰ والشمس است
شد نگونسار يارسول الله ﷺ
سورهٔ نشرح از شقِ صدرت
نزدِ غفار يارسول الله ﷺ
نورِ عينين حضرت حسنين رض
ڇهوي پر انوار يارسول الله ﷺ
بهرِ حضرات اين خجسته خصال
ابتر و خوار يارسول الله ﷺ
بر درت ناله از سوز زنم
ده بكبار يارسول الله ﷺ
روزِ محشر بزيرِ سايهٔ عرش
بكس ديار يارسول الله ﷺ
نظرا كر بحالِ بدِ امن

مشاهده نمودن سرورِ عالم كيفيتِ آسمانِ سوم

خداوندا ثه ڇهو كشافِ اسرار
بيه اندر عرائس قالِ معراج
كري بليه طي شهن گردونِ دوم
مجلىٰ و معلىٰ ثيه منور
قفلِ مخلوق كرت آسوين مكلل
ٿيهي پاٺهن بهر يك ز پرِ فرمان

مهربِ آمنكشف معراج سركار
ديه ڇهو شاهن بيان كري كماهي
وڇهن در پيشِ اين گردونِ سوم
لگت دروازه از ياقوتِ احمر
بلون دربان آن دروازه افضل
كران آسي عبادت ايستاده

ڇهو لكهو مُت در معارج حالِ معراج
بتوفيقِ خداوندِ الٰهي
وڇهون گردونِ سوم آسو ازدر
منور ثه ز نورِ شمسِ خاور
تره لچهه آسن ملك تابع خاصان
پران آسي بهي تسبيح زياده

سُبحان المُعطي الوهّاب سُبحان الفتّاح العليم سُبحان المجيب من دعا

کرس آوازہ نامت جبرئیلن
مہ چھوم ہمراہ آن سلطانِ امجد
بلوون یام بوزان نام سرور
سپن حاضر بہ پیشِ شاہِ بطحا
پران نامِ خدا در آسمان ژای
فضلوا اہلِ ایمانِ محمدؐ
دلپن دحین چھہ سجدین منز ملیاق
یہوی تسبیح در تحمید سبحان

موذن دروازہ جلدی ہن چھہ پران
یسنز شہرت اول زین قبل آسن
بجلدی آو لاران داتو بردر
کرن استادہ روزت عرض تسلیم
کران صد مرحبا ملکوت برپای
ملایک آسن اندر سجدہ پیمیت
بہ سجدہ تاقیامت چھوی ہین باقی

چھہ امشب لعلِ معراجِ محمدؐ
سماوات زمین منز طبل آسن
موذن تم قفل فوراً در کرن وا
ثنا کرسن سیٹھا از روی تعظیم
تم پر شوقہ سان صلوات بجید
بسجدہ زامرِ حق مشغول گیمت
پران در سجدہ ساری امر زدان

سبحان الخالق العظیم الذی لا مفر لا ملجا الا الیہ سبحان العلی الاعلی سبحان اللہ العظیم الاعظم

رسولِ اکرمن عالم پناہن
دلوی آنحضرتن روح الامینن
سجودان ہند بام شاہ شاہان
تیت گو بہ دنیہ زیرت شاہِ ذیجاہ
تمس عمامہ نورک آسو پر سر
حسین و نازنین دِ منہ جبین آسو
منہ دنتم حال این مرد نکوکار
لسند قصہ چھہ در قرآن مفصل
پران ہر دم یہی تسبیح مرغوب

جواب شاہِ دین زن سرگرک پو
منگی سجدہ یہند ذاتِ کریمس
سپن ارکان نمازن ہند بسجدہ
وچھن بشخص تسند رخ آسونا
لباسِ سبز در بر خوب آسوس
بقربِ ذاتِ حق دارا قرین آسو
دلپن وحین کہ ای محبوبِ داور
باحسن قصہ چھوی نامش مسجّل

کرک تسلیم نامت پادشاہن
بجا تعظیم آنوک آسن ماموں
منگن نامت زحق نام آو فرمان
بلاشک مومنن کتو چھو یہ مژدہ
بکرہ سی بر شتہ آسو زان خود
سیٹھا صلوات پر لوک لوب آسوس
یہ ڈلیشت گو پر زھن از وحی سردار
یہوی گو حضرتِ یوسف پیمبر
چھد مصرک بادشاہ این پورِ یعقوب

سبحان الاکرم الکریم سبحان الجلیل الاجل سبحان الفرد الوتر

لیس کمثلہ شیء وھو السمیع العلیم

بجلدی وُتھو باستقبالِ سرور
کرن صلی علیکس پور تکرار
کرک باہم تکلم ہا ژے لبن
ہتن رخصت سپن راہی بانعام
از اجداد او سلطان پیمبر

یہ بوزت سرورن تسلیم کرنس
مہ کنعانی آکن یوسف پیمبر
رٹن دستِ مبارک شوقہ سیتن
کران گی پانہ وانی راز اظہار
وچھن اخوانِ یوسف جمع یکجا

برادر زاتھن تعظیم رچھوس
رٹن در بر جنابِ شاہِ ابرار
رسولِ اکرمس تم ذوقہ سیتن
یہ بوزت سرورن آیین کرتام
کران استادہ ساری ذکرِ مولی
براقس سٹ تمس جبرئیل رہبر

دچھن بر تخت زرداؤ دمھتر
بسر تاج مرصع دت سونر در
لباس نور انور تس بر آسو
یہی تسبیح پران کیشراہ ز بر آسو

سبحان خالق النور

سبحان التواب

الوھاب

سبحان شدید العقاب

کرین تامت سلاماہ پادشاہین
ژہ زندہ بر سما الوئنگ ز ارضین
یہ لوزت سرورن آمین کرتام
وچھین تسبیح پران حضرت سلیمان

کرین علیک فیرت کجکلاہین
خدا از فضل و احسان درگری دا
سپین راہی ہتن رخصت با نعام

کران دا اودکو وصف شہ دین
امت بخشاؤزن ای شاہ بطحیٰ
تہتت گو برونیٹھ نیرت بانو سلطان

سبحان الملک سبحان القاهر الجبار سبحان من الیہ تصیر الامور

کرین تسلیم شاہین کرینہ تعظیم
عجیبت اک ملک ڈولہ ہتن ہی چالا
جسم آسو ہتن یہی و چھہ در ثنائی
تمن گاہی سوآسوی ئوژہ وا پران
کران اول ثنای ذات باری
تمس رٹ خوش سپین حضرت محمد
از انجا گور دانہ سید پاک
کھجر سینوک سٹھہ تس آسو و ئیند
بامر ذات حق از گرز فولاد
مہ چال این جماعت کرینہ اظہار
قہاران چھپس کہ تا کھوشر سیر دہ
سٹھہ چھو ظلم کرمتو بر غریبان
سپہ دریا آسو بڈ واراہ نہایت
دہتم نام این دریا ژہ یکبار
خدا این قوم نوح بلیہ باینہ کالن
چھپہ در دشتہ و چھپہ درما موان کہا
دچھن تتہ سقف نورانی مجسم

ثنا آئن بجا از روی تکریم
ستت ساس آس سر تس ٹڑ زیادہ
یہی پر آس دیمت لس خدائی
باین عظمت باین شوکت باین جاہ
پران لوہ پتہ دردہ زار زاری
دپن سلطان دینس لی شہنشاہ
وچھین در راہ استادہ ملک پاک
اتھس گت گرزہ فولاد آسوس
تمن لایان گران آس نالہ فریاد
دلیس جبریلین ای محبوب داور
یہ قوم بے حیا و قلب مردہ
یہ ڈلیشت گو روانہ شاہ بطحیٰ
سنر زیچھیر تتوک از حد غایت
داپس وچھین کہ ای محبوب قیوم
ازین دریای خون اک قطرہ والن
ای دریادہ ژ سلطان بطحیٰ

تہتت گو برونیٹھ نیرت شاہ لولاک
بیہ آس پر متس واراہ گشادہ
پران آسوس قفل کرمت خدائین
سپین حاضر بہ پیش شاہ دیجاہ
کران بیہ عرض و تسلیمات بیحد
مہ چائی روتنگ آسوم تمنا
لسند قد آسو اندر دل وارام
جماعتس رٹ اکس ارشاد آسوس
یہ ڈلیشت گو پڑ رہن از وحی بردار
چھپہ ملکس نادموس نیل مہتر
ہمو در دور دنیا بر تیمان
ہنا اک برونیٹھ تامت آد دریا
یہ ڈلیشت گو پڑ رہن از وحی بردار
ہمگو چھپوی نام نای بحر قیوم
سپین طوفان نوح بر پا بیکبار
پران نام خدا تم حسبنا اللہ
چھپہ بانم آسمان زندہ پہ سلسند معظم

خداوندا بروح پاک احمدؐ
سهو بار و پرو استاده ساري
یاشفیع الورٰی براۓ خدا
بوز میون التجا برائے خدا
نارِ ہجران مہ زالونم سینه
بادہم مہ لقا برائے خدا
پهوس گموت مبتلا رنج و الم
اقضِ حاجتنا برائے خدا
پهوس وناني بدیده گریان
دس ژه دادِن دوا برائے خدا
الٰهي بهر سلطان پیمبرؐ
به وچهو پیغمبر آخر زمانن
بیان کره دانه دانه در کماہي
بگردون چهارم وا تو چالاک
ریوک چهوي خالقن کرمتو سوپیا
چهو صرمت تت زمرد لولوي تر
براَن درآسمو مو سائل دریان
نیتهے باٹ پرتاکس آسي پتهن خاص
عبادت آس استاده گراني

نعت شریف لطریق التجا بجناب خیر الورٰیؐ

جلوۂ خود نما برائے خدا
رحمة العالمین چهو چانوي نادو
یا نبی اشفعنا برائے خدا
لطفه سینتن گرشهم قدم دلشاد
از مه کرتم رہا برائے خدا
بر درِ خویش ای کرم پرور
بوزنشا صدا برائے خدا
بیکس و بینوا چهو بے سامان

صلوات وهم تحیت سوز بے حد
ثنائِ مصطفٰے محبوبِ باري
ای شهنشاهِ ملکِ اَوْ اَدْنیٰ
رحمتے بر گدا برائے خدا
در دلم اشتیاقِ دیدارت
وصلچي اشر بتاه برائے خدا
روز و شب چهس فغان بازاري
تُل مه روزِ جزا برائے خدا
آو مسکین بدرالدین بردر
از گڈس مُدّعا برائے خدا

مشاهده نمون پیغمبرؐ زنامِ کیفیتِ آسمانِ چهارم

بتوفیقِ خداوندِ الٰهي
وچهن گردون چارم ژه کشاده
لگت دروازه وچهنس ژه مصفّا
کرت تت قفل از درِ آسو تهومت
همیشه روزه ون از حکمِ یزدان
بهر یک ژوز زور لچهه آس تابع

موز ژه آسمان چار مین بر
بگردون چهارم دین پناهن
چهو لکهومتو در معراج شاهِ لولاک
ز فکر و عقل از اندازه زیاده
ونان لعضے تم کر دروازه از زر
لکهت کلمه سو نگه تت نقش کرمت
ملک وچهنس تو ابع ژور لچهه خاص
ملا یک حکمسي آسک تو ابد
بهي تت تسبیح ذاتس کرن پراني

سُبحان خالق الظلمت والنور سُبحان خالق الشمس و القمر سُبحان الرفیع

کرس آواز وچهن اي برادر
محمد شافع والاحسب آو
کرن در آسمانوک دا بیکب بر
به کشف الدجیٰ بجماله لوز

قفل موژه را وجلدي واکن در
به بوزت آو مو سائل مهتر
سپن حاضر به پیشِ شاهِ ابرارؐ
کرن تسلیم شاهس تم نزاري

محمدؐ سیّدِ عالی نسب آو
بجلدي بام بوزان بام سرور
پرن بَلَغَ العُلٰی بکماله پود
اگے باری ژه ای محبوب باريؐ

نهایت شوق آسوم ذوق لیبا
هتن رخصت سپن راهی بانعام
برک حشمت جمیع خصا له کیا
بجا آلوک سڀ تعظیم و تکریم

بحمد الله بنیوم ازجا نو دیدا
پرن نام خدا در آسمان ژاد
درک صلی علیه و آله کیا
وڇن تنه حضرت عیسیٰ پران آسو

یه بوزت سرورن آمین کرتام
خوشی ملکن سپن سلطان دین آو
غرض سلطان دینس عرض و تسلیم
یهی تسبیح ذاتس کن در آن آسو

سبحان هادی من یشاء سبحان الغفور الرحیم

محمد صاحبن تسلیم کرنس
رٹن دربر جناب شاه بطحا
عطا کرنے کرین قرب دیدا
ژه کرنک خاص پنوی لوز دلتوی
کرن نه کاڈه ژه هیو پیدا بعالم
خزاین وتھ کرت هادی ایجابات
منگن گرڈه ذاتس ای غنچه برا امت
هتن رخصت سپن راهی بانجام
وڇن قدس اندر تسبیح یزدان
یتی آنه ون روح الامینس
منگن بایت رخ تامت زیا گو
وڇن تنه آسیه خاتون برراه
وڇن بیه ام موسیٰ ام عیسیٰ
کران گیه مرحبا تس دین پناهس
سو بر تختے بهت باشان و شوکت
بهر یک گوشه سنت لچھ یاد تختس
بگرد اگرد آن تخت خجسته
معنبر تنه منور تم زیاده
ملبس از لباس سبز شاهی

برادر زانهتن تعظیم رچھولس
کران گوش کرد راه سوی یزدان
ژه برخوردار چھوک الیشاه برار
ژه کرنک پاک ارض و سماوا
چھو کرکا ڈه مثل تو در نسل آدم
کڈی از مدعا ساری خداوند
عفو تنه مغفرت از بهر امت
هنا اک یه وڈه ڈیرت اک جما ها
برائی آس ساری تم بهر آن
منگے بواز خدا دیه نا برحمت
قعودن هند حکم لس بابدا گو
سه لو منکوحه فرعون بیدین
سه مریم صاحبه اشای تقوی
مین تشه دراو یابت شاه لولاک
مهیبا خوفناک پر زهیبت
ززر سرخ ده از سیم مصفا
فرشته هیشماآس دست بسته
نهایت آس خوش رنگ و گو

یه بوزت وتھو کلیم الله موسیٰ
بگفت ای پادشاه دین و ایمان
خدا این شان و شوکت پود توتی
ژه کرنیک منبع جود و کرامات
کری مشبتہ حق و اراه عنایات
خدا تھو کے همیشه شاد و خورسند
یه بوزت سرورن آمین کرتام
درشتن منزستاه آس برراه
سو قعده آسو خوش سلطان دینس
یهند قعده مه مشب بهر امت
تنت گو برونڈ ڈیرت شاه دیج
سه مومنه آس بڈینک نساء دین
تره نه وی آیه استقبال شاهس
هنا اک یه وڈه تامت اک ملک اک
برابر چار گوشه آس تختس
زمرد وارید واز یاقوت جهرا
جما ها اک وڇین کن استاده
حسین تنه مه جبین نه شکبو تم
پران تسبیح هر دم سوی باری

کھور کن استادہ اک جما تھاہ
سہاتم کھور شوں آسی سہمناک
اگرہ چہ ہا بنی آدم تہنہ شکل
نظرہ ادن تمن کن حسب طاقت
وچھن جسم ملک از چشم ہا پُر
سہاہ بڈ از زمرد وز زبرجد
توان از لوح چشمہ آسونہ زاہ
نہایت برگ تت بڈ آس زیادہ
بیہ اک طشت در پیش فرشتہ
وقبیح الوجہ ملکن کن بامین
سین بیحال ڈیشت شاہ لولاک
سین سلطان دین مخزون و غمگین
سین شاہس سہاہ تبدیل حالس
محمدؐ صاحبن جانِ جہانن
یہ ڈیشت گو پر زھن انہ وحی دار
پھو ملک الموت عزرائیل مہتر
نوان پھو کٹا ٹھم دلبند فرزند
درد دستن تہ ہا موتن نہ بجرن
زہیر دی جان از حکم الٰہی
پھو گرمت در ازل بقیل و قالہ
بجندہ جبرئیلن کرسہ آواز
امام المرسلین یس سار محتاج
یہ لورنت تُج نظر تھدتام ملکن
بہ پیش بادشاہ دین و ایمان

وچھن بدخوی تہ بد شکل وارہ
پران تسبیح ڈیہن شام وا بکار
مرت گرتھہ ہا بیکدم صاحب عقل
وچھان گو حضرت سلطان بطحا
ز نور چشم خشمش آسو تُر تُر
وچھن در دست تس لوح درخشان
ڈن گرہ آسو چشمہ گاہ و بیگاہ
شمار برگ ہا یش غیر حق کاتھہ
بہر ساعت ازان چیزے گرفتہ
گہی آسوی ڑٹان از دست خبری
امام انبیاء شاہ شرفناک
فتادہ لرزہ بر اندام پاکش
معارج پھوی گوہ تا تقیل و قالس
بگوای یک اللہ دین حال تر اچیست
مہ حال این ملک کر تم زہ اظہار
جدائی یس گران بالیس تہ بابس
ژٹ ساری انہ گنہ خویش و پیوند
بہر کس نزع جان کرہ زام اللہ
کڈت نیہ جان گرھسن بیجان خواہی
یہ و تھی در اد جبرائیل سرور
نظر کو کن زہ چھی ای صاحب راز
شفیع المذنبین محبوب داور
وچھن ختم الرسل استادہ پرارن
کرن اول اداتم عرض و تسلیم

بیہ پوشاک ہیبت ناک چالاک
دماہا نو نشہ تمن آسوی ہران تار
سوای شاہ دین کس آسو طاقت
تمس ملکس وچھن ساروی سراپا
بیہ پر آس لش بے حد و بیحد
وپھاتی آسوتت کن زام یزدان
کلاہ اک رو برو آسوس استادہ
نمیداند کسی و اللہ باللہ
گہی آسوی وان آن چیز چن
قبیح الوجہی کن زن لشیری
ہراسن غلبہ گرہ بر سید دین
بدبدن زرد شد خسار پاکش
اتت پھو خوف شاہ دو جہانن
بہ پیش آن ملک قال نہ اچیست
دلیس وچھین کہ ای محبوب داور
زھنہ از حکم حق ماجی نہ بایس
گران و بران پھوی شہرن نہ گامن
بموجودات عالم ای شہنشاہ
خدا این کار مرگ ہمیشہ حوالہ
روانہ گو لعزرائیل مہتر
محمدؐ صاحب معراج سرتاج
مہ ہمرہ پھوم رسول نیک منظر
بجلدی و تھو زکرسی آو لاران
ستادہ ارد و دست بستہ تعظیم

سٹها خوش گو کرن شادی بهات
رچهی دلهائے اُمّت از بر تو
پس انگه سروران دُ پولسن بیان کر
تهوان گت شایه چهوک ارواح مخلوق
جناب قابضِ روحن سراسر
لکهت رتِ اکسندی تہ پٹھ قدرے چهو
بحکمِ حق گرنا ہی پیس چهو بیمار تس
گلہ نش چهوی پوان یکبار تر گش
یه چهوم لوحِ اجل احیا منی هند
عمر ساری ته واقعه ہا یا تمام
ز تختی نام منسند چهوس ٹا یانی
مصفاڈ چهه کنه گت اڈِ مزین
پُسند جان چهوم لوان در دست امین
مسلمانن هندی ای شاهِ ابرار
چهه بیم ارواح کفاران اشرار
ببرزخ واتنا دان زامر داد ار
تیهی پاٹهین قیامتر نام روزان
ملایک واتنا دان زامر جبار
ز عهدِ حضرت آدم ؑ برابر
بحمد الله و چهوم دیدار امشب
یه یوزت حضرتن دستش گرفته
بگفت من ژه اوّل قدر زانک
سو کیاہ طاقت مه فره از حکمِ تو سر
بو تابعدار چهوس ای شاهِ شاهان

تحیت ہا گذارن گو بغایت
دلیس شاہن سہاٹھ خورسند کر بتیر
گڈان کتھ پاٹ چهوک ارواح یکسر
درخت و لوح و طشتی ہنز حقیقت
ونِ ساری حقیقت پیش سرور
سعیدن ہند سعادت ته کرامت
ببرگش چهی گرہن زردی یکبار
خداین پیده کرمت سار دنیا
یه دفتر ساری اموانی هند
بمشرق یا بمغرب آستن سوی
بمسن ز و چهوس تن بیرون کرانی
دماغس تل سقمیس چهوس تهوانی
پیٹھ رده چهوس کران یا جمع ایمن
پسند ز و چهوم لوان در دست اسیر
بهند مسکن چهو بیشک درخن ہار
تهوان ته حسبِ رتبه تم قنادیل
بلا شک سانِ اُدعیات یوزان
قنادل ہاہی کفارانِ اشرار
گڈم ارواحِ جاندارن اسر سر
ز شوقِ دل دُ تهوس یا صادق یا سوز
دپن ملکن کہ ای نیکو سرشته
یه یوزت عرض کر ملکن بیت کر ار
ژه آسک جانِ جانان تیهو پیمبر ص
رسولِ اکرم ص تاکید کرنس

ونن شاہس بیا حق خاطرِ تو
جزا دینے خدا خورسند کر نفس
نوان گت جایه چهوک ارواح مخلوق
یوان کر پیشِ من ای صاحب بخت
یه گل بے شک حیاتی هند شجر چهو
شقین هند شقاوت ته غرامت
اگر آسی یا آسن بیماری مرگش
ہنز دین مثالِ طشتا ہی شاہ
برن لوح چهم لکهنت ته اکسندی نام
جنوبس منز شمالس آستن سوی
قنادل ہا مه چهم دمتِ خداین
یهوی قندیل قبضِ جان کرانی
چهه بیم ارواح مومن نیک کردار
دوان چهوس ولسنه یا جمع ایر
فرشته چهی لوان ارواحِ ابرار
اویزان برزخس بقال بے قیل
تیهے پاٹهن چهه ارواحنِ کفار
تهوان آویخته در اسفل نار
شهنشا ہا و تهوس ین تخت عرش
بتعظیم تو ای ماهِ دلافروز
وئنے لو اک کهتاہ یدوے ژه مانک
بو تابعدار چهوس ای شاهِ ابرار
گر دو کر ه حکم چهوم مانن بواز جان
فرشتن لوره تت تایید کرنس

ڏسِ آنسُ ورن باجد وتکرار
ڏسِ اندر مَهِ پچھوم اکوي تمنا
محبّت مالو موچي ٿيو باولاد
ڪڍي ارواح ٿنڌي بي مشقت
هنن رخصت ڪر عزرائيل تامت
معلق بر هوا زامرِ تعاليٰ
سُهاڻي بارد ته شيرين بي نهايت
رهيس پٽ همه سبزي بسوزد
ڏسُن وحين که اي محبوبِ داور
اقس پٽ کهستَ ڪر شاهِ بطحيٰ
ڪڻهان جي بعض راوي بيت معمور
بگردِ دِن چهارم جيوي معظم
زه دروازه زمرد کي برابر
ز مشرق تا بمغرب حدِ غايت
سپُن دخل در آن مسجد شهنشه
رلوک محراب دُ لوڻن ٿر مصفا
تمکو گنبد زمرواريد پُر نور
مطلا ها نڪلن از حڪمِ يزدان
تمي قنديله آسي شعله باران
يمکو ناو خانه معمور ٿيو مُت
ملک ساري جهه هم اندر سماوات
ڪران طوافِ اين خانه زوپاري
ملايک ڪنان ملک بالا
پران جيي سوي باري باجماعت

بعاجز امتي من ترڪِ آزار
فرشته موٽني ڪره عرض نامت
ڪران جيوي از شفقت صاحبِ داد
ته لوزت خوش سپُن سلطانِ لولاڪ
سپُن راهي از انجا باڪرامت
مشفا آب آسوس ٿره مصفا
دود هه خوته صاف تر از حدِ غايت
يه ڏليشت گوپڙهن از وحي سردار
پهو بحر الثلج ميڪوي ناو اشهر
ڏجهُن تنه برڪنارش بيت معمور
بسدره منتهيٰ شاهن وجهُن لور
سوخانه پاڪ از يڪدانه ياقوت
ملوّن جيس تمي از رنگِ اخضر
يه بحر الثلج تمکوي يارهلن هو
بيڪدم شد محيطِ قدرت الله
مناره ڪيهم خامڪ آس برپا
زياقوت زبرجد چشمِ بد دور
بده پنج ساله ره در هر قنديلي
ڪهاڻي آس زن شمسِ درخشان
مڪرمته معظم در سماوات
زبحر الثلج آدابِ طهارات
طوافس منتر پران تسبيح مولى
درين مسجد بحڪمِ حق تعالى
جزاء جبرئيل دو لوخا لبس ص

ڪرُن گرهر وقتِ نزعِ جانِ آنها
شفيع المذنبين با ندامت
تهجي ياهڻن ڪرڪ اراه محبّت
پڙهن الحمد لله دراو چالاڪ
هنا اڪ وٽهه نيرت آد دريا
بغايت سرد تر احلى واشهى
اگر يڪ قطره زان دريا بيفتد
مِه تمامِ اين دريا زه اي يار
پڙهن نامِ خدا نصر من الله
مجلي پر زلون نور على نور
صحن جيوي ٿي که آن بيت مڪرم
نهايت سرخ ز هم رنگ شهتوت
جيو وسعت صحنش ته بي نهايت
ثنائي جيوي ڪواه وڇٿن اصح جيو
تمڪو منبر ززر ڏيٺن مطلا
سُهاڻا ٿيد ياتر ڍهنته ور هيچي راه
اندر قنديله ساساه تتا ويزان
بطول وعرض آن بقال وقبلي
خداين قبله ملڪوت ڪرمُت
ز انوارِ اٿي پُر زبرکات
بجا آنت ڪران جهي غسل ساري
پران لبيڪ يا الله يا الله
نماز جمعه ساري باجماعت
بهه مسجد بنو وسيو تمنن ڪرقيس

ته لورت وڃو رسول الله در آن
زيارت ڪري تم از ملڪ لاهوت
جمع تت جاءِ آسي ساري ملڪوت
ڪري ملڪوتي تس اقتدا تام
سپئي فارغ نمازي تنهن پيمبر
ثناءِ حضرت باري تعالیٰ
وڏان گي پيش احمد اس هميشه
مؤذن ڇهون لواءِ شاهِ نڪوڪار
ملڪ ساري ڇه هم اندر سماوات
رسولِ اڪرم تس ٿيو دين پناه
سرافيلن وزان پس ڏنو پسلطان
ڪرم ڄاڻن امامن مه ڪرامت
ثواب اين رياضت باجماعت
شباواره ڪري گو سوي باري
سپئي رخصت نبي از بيت معمور
زمينو نشه سه حصه جهوي فرونتر
روايت ڇڳي ڏيم از ابن عباس
ميانِ شمسِ روشن خو ڇهو آگاه
وڇئن اڪ تخته ياقوت ڪر مت
ٻهر پائي ملڪ تت نوره تختس
ته آفتاب ڪشتي ناو بر تخت
تره هت نه شيٽ آس از حڪم الله
بوقتِ صبح خورشيد جهانتاب
فرشتن جا گهمي ڪم ڇها فرشته

بمسجد زاو تامت شاد خندان
ڏسڻ وڃين پڙهيا اينجا دوگانه
سيمت آس ساري اهلِ جبروت
دوگانه پڙهيائين باجماعت
پس انگه کهور وڃين شاه منبر
ڪرن ختم دعا تامت ملڪ آئي
دوگانه ڇهي پڙهن جمعڪ هميشه
خطيب ماست اسرافيل سرور
درين مسجد ڪراني ڇهي عبادات
به پاداشِ اذان ميسلم ز الله
ثواب خطبه بخشيم باخطيبان
ملايڪ هم جماعتي انگن پيتڪن
ڏنوي اسه ٻهرِ مسڪينانِ امت
اتي جبريلني بر برق رفتار
روانه گو هنا تامت وڃين هور
روايت ڇڳي ڏيم ڪاين شمش خاور
ڇهه فرمادان رسولِ پاڪ انفاس
وڇهان گو حضرت سلطان لطي
بحڪمت شمس تت پٽ آسو تهوت
بيه ڏچهو حضرتن اڪ زورق زر
تولائي آس تختس سه صد و شصت
بدرياي فلڪ آس لماني
ز مشرق سوي مغرب عنبر ناب
امام ثعلبي اندر عرائس

باستقبال سرور آي ملڪوت
امامت توه ڪري با اين جماعه
رسولِ اڪرمن نيت ڪرن تام
امام المتقين ڪر امامت
پڙهن گو احمدِ مرسل درنجا
پڙهن صلِ علیٰ پيشِ نبي آئي
درآن اثنا ڏسڻ وڃين باصبر
امامِ ماست ميڪائيل بهتر
دوباره وڃيني ڪر عرض شاهس
نه بخشم باڳني ڪر امتِ شاه
ڏسڻ ميڪائيلن اجرِ امامت
نمود لو شاه ڏيلس اسنه ٻن ٻن
سپئي خوش ٿيو ٿهن محبوب باري
به بسم الله کهارن شاه ابرار
روايت اڪ ڇه اين شمسِ منور
صد و شصت حصه ارضن هند برابر
ڇهه شيتن سا سني وڃين تيزي راه
حقيقت آفتاب از سراپا
تره هت ته شيٽ آسي پاڇو تختس
پڙهن ز زورق نهاده مهرِ انور
ملايڪ آس تم بر زور داراه
ز مشرق مغربن ڪن تت نوائي
ٻوان هر روز جيس لنو نو فرشته
ڪلهان جيوي پاڻ صاحب دعا البش

گران چھوی سجدہ این مہر مکرم
گژھان تاریکی اندر ملکِ دنیا
یہے دچھو سر دران احوالِ خورشید
خداوندا بروحِ پاکِ احمد
سیمہ یار و پرواز شوقِ ساری
مبتلای دل پایہ ہرآن سوی رسولِ عربی
کعبۂ شاہ و گدا کوی رسولِ عربی
چھو بلاشک ز ازل تا بابد عالمگیر
برکتِ طاقت و بازوی رسولِ عربی
صاحبِ سرِّ معانی ز دل و جان گویند
کسن چھو طاقت کہ کند وصفِ پیمبر ای بدر
آلہی آسمانِ پنچموک بہ
وُچھان القصہ گو احوالِ افلاک
یہ پوژم آسمان ز یاقوتِ احمر
خبر دارن خبر وِن تم جبیرن
تمکو دروازہ چھوی از نقرہ و زر
سو یہ کرہی بہت تن جایہ آسمانن
پران تسبیح یہی ساری بلاشک

بہ تختِ عرشِ اعلیٰ و معظم
گژھان فارغ ز سجدہ یام تامت
روانہ پرد نہ تھکِ کن گوباصد امید

نعتِ شریفِ حضرتِ سرورِ کائنات

ربنا ماہ و بہار روی رسولِ عربی
مشکِ تاتار و ختن عنبرِ چین و خطا
دین و آیین و خوشخوی رسولِ عربی
عاشقان ہمہ عالم دست از دل دادند

مشاہدہ نموان پیغمبرِ عالم کیفیت آسمانِ پنچم

مؤذن تم تا گوچھیم حالِ سرور
کرن پلہ سیرِ گردونِ چہارم
مجلّی تِہ چھُن ز انوارِ داور
سو نک چھوی آسمان پوژم بلاشک
مکلّل از جواہر تِہ منوّر
چھی ملک پانژ لچھ تابع یمس کن

بمغرب چھوی گران سجدہ بمولیٰ
کھساتی چھوی ز مشرق باکرامت
براقس کرِ تیزی دراد چالاک
صلوٰۃ دیہم تحیت سوز بحد
ثنای مصطفیٰ محبوبِ باری
قبلۂ اہلِ صفا روی رسولِ عربی
چھہ یہ خوشبوی ن خوشبوی رسولِ عربی
ظلمتِ کفر ز عالم شد بعدم در دم
بر فراقِ خد و گیسوی رسولِ عربی
یِہ چھُو بہتر ز جنان کوی رسولِ عربی
خوش چھُو مدّاح بہر موی رسولِ عربی
چھو لکھو مت در معارج شاہِ لولاک
بہ پیش آو تام این گردونِ پنچم
روایت کر سعید ابن جبیرن
مطوّل تہ معرض چھوی بلاشک
بران دروازہ سقطائیل دربان
یمو منزہ پرتا کھسا دادین بن
ازان پنچ لکھ ہر یکس تہ پنچ پنچ لکھ

قدوس قدوس ربّ الارباب سبحان ربنا الاعلی الاعظم قدوس
قدوس ربّ الملئکۃ والرّوح یا قدوس یا قدوس یا قدوس

کرین آواز تامت جبرئیلن
محمّد ز نعتس پرہ پیغمبر
کرُن سلطان دلیس عرض تسلیم
جھکِ قبلہ گاہ من دین پناہن

مؤذن دروازہ جلدی اَن چھہ پران
ہیونت آو سقطائیل دربان
ثنا کرنس نہایت رِچھو نہ تعظیم
بہ بسم اللہ قدم ژانن بگردون

یہ چھُوم ہمراہ سلطانِ پیمبر
قفل مؤذنن کرن آدر یکن آتن
سُتھوی خصمت سقطائیل شاہن
سُین سرّ دروازہ اہلِ گردون

تِتِ وِچھو سروَرن برکرسي زر
وِڇون ٻيہ لوط پيغمبر تہ يعقوبؑ

سُبحَانَ مَنْ لَا يَصِفُ
الوَاصِفُونَ عَظَمَتَهٗ

سوا ابراهيمؑ و اسماعيلؑ سرور
کرن تسبيح باري تم ٺهي خوب

وَمُنتَهاهُ سُبحَانَ مَنْ لَهُ الرِّقَابُ وَذَلَّتْ لَهُ الصِّعَابُ

رسولِ اکرم تسليم کرڻ کا
رکڻ در بر جنابِ شاهِ بطحا
خدا بي پرده هادي از ذه ديدا
نبيءَ منزره چيو کي غمخوار امت
يمن ڙڙو ونِ تس ليو ان رخصت انعام
ملک ڏٺهين قيامس منزرو باري
تِتِ گو بر وڌنهه نيزت شاهِ لولاک
پران هردم سو آسو الحمدُ لله
وِچهي شاهين لڱس اندازِ ملايک
کره هن لقمه کو نيٺس بيک جا

نمو توره سڀهه تعظيم رکونک
اکس ئي ونه اي فرزندِ اعظم
دئي امشب شرافت هاي بسيار
لکهن بعضي خليلن کر ملاقات

سُبحَانَ اللهِ العَظِيمِ الأَعظَم
سُبحَانَ اللهِ الكَرِيمِ الأَكرَم

وِڇهن ملکاه عظيم الجثه يالاک
رسولِ اکرم تسليم کرنس
بحکمِ حق اهن کت کرزه آسک
وِڇهن ساري پران آسي نزاري

وِران پس و تهو خليل الله مولىٰ
زه کرنک ذاتِ پاکن ثر مکرم
منگن گرزه ذاتِ پاکس عفو امتا
بهفتم چرخ با سلطانِ سادات
سين راهلي رسولِ نيک فرجام
گمت مشغول در تسبيحِ باري
نهايت آسو تس قد نه پوڻ وارا
فرشتن دار ياءِ تعظيم رکو تس
طويل القد محتشم آس وارا
نهي تسبيح هردم سکوئي باري

سُبحَانَ الوَاحِدِ الأَحَدِ سُبحَانَ الصَّمَدِ الغَفَّار سُبحَانَ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا أَحَدٌ لَيْسَ يُولَدُ وَلَا مَولُودٌ

جماعتس اکس پٽ زا ولادِ آدم
مه کر واقف بهندس دار و گيرم
يمو چيو ي شرک انو متو لا شريکين
شرک آئن خدا ئين اي شهنشاه
خداوندا مه از شرکِ جلي رکه
زه مکر و فسق و بغض و کينه رکهنم
ٺهي ماران لنبک نارک سو تراون
ٺهسن ٽت ملايک ايستاده
عجائب مهاو چين گو شاهِ لولاک

کران ريمار ڻماه آسک هردم
دُيس وچين که اي سلطانِ بطحا
چهه منکر آسمت چالس طريقس
چهو مسکن مشرکن هندا نارِ دوزخ
خداوندا مه از شرکِ خفي رکه
يه ڏيشت گو روانه شاهِ بطحا

سُبحَانَ الَّذِي خَلَقَ النَّار
بِقُدرَتِهٖ جَلَالُهٗ جَلَّ جَلَالُهٗ

يه ڏيشت پرڙهو جبان جبرئيل
چهه مشرک آسمت در دورِ دنيا
ڏٺها بدتر چهو پيش ذاتِ الله
بلا شک مشرکن کهن نارِ دوزخ
زکفر و بدعت و الحاد رکهتم
ٺهيا اک بر وڌنهه ڏلوهڻ ناره دريا
وِچهن وان نهايت کهو زه نادان
پران تسبيح يزدان نم زياده
ڏران کرتم تفکر و عقل و ادراک

یه ډیشت گو پرهن ازدی سرداړ
درین دریاو درن ساری منافق
رعد گگرای چهے آواز دریا
براقس ټپ کهست الحمد لله
وزان پس وچهو ششم گردون شاهن
صلوٰة وهم تحیت سوز بے حد
ای تو شمسی و مطلعت لبطحا
لمعه تافت از عکوس رخت
یافت مغرب شموس اولیان
لن ترانی خطاب بر موسیٰ
آن کتابیکه وحی یزدان است
قال تلک الرسل فضلنا
هل اتیٰ مایهٔ زلطف لطیف
قدر می الله ای حبیب خدا

مه نهتم نام این دریای پرنار
چهه یله بارش لوان از حکم یزدان
چهه لوسه برټ شعلهٔ ازناره ذر با
اُنت گو ختم فلک ښجمینس
محمد صاحبن عالم پناهن
سمو یاره پرواز شوق ساری

نعت شریف خواجه کونین

شمس ما تا ابد لصدر علا
شعشعه از تو چون فتاد لطور
لفظ با لفظ مدح ایشان است
طاه طاها و سورهٔ یاسین
گشت نازل زحق پی تشریف
رب ارحم لبدر الدین جانی

دیس وحین یه گو بحر الصفا عشق
بدنیا یره چهه تمه دوه موج ماران
امی دریاده ته سلطان ذی جاه
مبارک مرحبا سلطان دیس
خداوندا بروح پاک احمد
ثنای مصطفیٰ محبوب باری
تافتی در جهان بنور وهدای
یافت خورشید خلعت بیضا
احترام لقد رأی شانت
شد کلیم خدا ازان صعقا
زان بفضل توافضل الفضلا
بر کمال تو آن دلیل مبین
مارمیت اذ رمیت و اعدا
حیث یکفیه منک یا کافی

مشاهده نمودن سرور عالم کیفیت آسمان ششم

خداوندا زه چهوک حاکم بهر حکم
حقیقت بو دنے بیشک و لیے ستین
ششم گردون چهو از یکدانهٔ در
مکلل از جواهر هائے بیحد
ازان هر یک بهر یک آس ششش لک
پیران استاده ساری تم نزاری

کرم آسمان مه از گردون ششم
روایت چهی کران از ابن عباس
بغایت بډ سهاه زانوار حق پر
بر آن در آسو رویا ئیل دربان
سبحان من یسبح الانعام
فی صحاریها یسبح من

زمعراج جناب سید دین
چهو فرماوان رسول پاک انفاس
تمکو دروازه ډلو عظم از زبرجد
شهه لچهه آسی ملک تس ناکر فرمان
ملک تابع که در فرمان هر یک
یهی تسبیح هر دم سوهی ماری

روا اسپها سبحان من له الدیان فی صنفها و وصفها و ذکرها

محمد صاحبن تسلیم کرس
مه ویردل شوق آسوم ذوق داره

سهاه تم حاجبن تعظیم رچهوس
بحمد الله کرم دیدار ذاتت

ثنا کرس که ای سلطان ذی جاه
خداسو ران زه ټ صلوات و رحمت

پس انگھه قفل موڙرن درگرن وا
نهايت شور وکھوا ز قعده وقم

سپئن داخل بگرڊون شاهِ بطحا
ملڪ ڏيکھن قياس منزڙ دپاري

خوشي بر پاسپئن درچرخ ششم
پران تسبيح هردم سوي باري

سُبحان الله الکريم سُبحان النور المبين سُبحان من في السمٰوات والارض

از انجا يله دراو شاهِ معظم
مطوّل ته معرّض زن کوهِ قاف
زفولادِ درخشان قفل جارت
ڏپن وڃليس حقيقت وڃن سرآسر
پهويله دوزخ قهارن پيڊ کرهت
نهايت سخت تر از نارِ وهتّ ر
مجيب الدعوتن کره نک اجابت
عجب دروازه نوڙ علي انور
په بورت سرڙن وڊ پولس معشر زر به
زه کيا چهي کوم بادوزخ مه ونم
بحکم حضرتِ الله اکبر
وڃهن جايا مهيبِ وڙ ته شرناک
ملايک اک وڃهن بر تختِ آهن
سو وحشتناک ته بي باک واره
تسنڊ آسه منزه بڊ شعله نار
زمشرق تا بمغرب لوڊ لبه ار
سو تختِ آهني آسو بر کشته
زماهي تا ثره يا حق پهو اگاه
سٺها بيرحم ته چالاک واره
تمن در دست نارگ گرزه اکثر

هنا اک وڻھه کن ڏلوھڻ جهنم
زماهي تا مه آسس درازي
زمينس سنبو برابر آسو کارت
ڏليس وڃين پهويت بيت الامان نام
زنگار نگ از غضب تعذيب تربت
فرشتو پهوي امان منگمته کرئيس
کڏوک مطلب خدا ين ڏراک حاجت
زمين وڃ آسمانس آهن زين در
وڃهي لو حالِ دوزخ اي برادر
ڏليس شاهن وڃهي لو قدرت الله
جنابِ حضرتِ وڃين موڙر بر
دُخان وڃ نار ڏلوھڻ شعله باران
سو آهن آسو از سبزي مزين
تُسند تصويرِ ڏليشت عقل وادرا
ببر نيرت پوان زن آسو کهار
ملڪ يس آسو بر آن تختِ آهن
تمک کھورِ شيت آسي زياده
ملڪ وڃهنس ستاه وته آهن پيشتر
اٺهن کتِ گرزه نارگ هت سراه
وڃهن آسي پران تسبيح ساري

دراو لو داز کافورِ صاف
به کرم خالقن آسن کارسازي
به ڏليت در تعجب پيو پيمبر
خداين ٿهاو مُتا اي پيک فرجام
زدوزخ شعله ها دارت چه بسيار
سميعس ته عليمس ته رحيمس
سپئن بابُ الامان پيدا ز کافور
ڏتوي ذاتن بحکمِ خويش يکسر
ڏلسُ وڃين که اي برکردارِ عالم
مه کره کنهه تير وڃيا دڙه کردا
وڃهان گوچالِ دوزخ شاهِ لولاک
لئبک نارگ سوترادان نار باران
سو وحشتناک ته چالاک واره
گرزيان آسو سلب يکدم از ساک
تمس در دست آسوي گرزه نار
عظيم الجثه واره آسو کوه زن
تمن کهوران هندي زنجير پهو وارا
سيه لو پشاک هيبتناک بيشيش
چهه هيبتناک تخم واره سرآسر
پهي تسبيح هردم سوي باري

سبحان الذي لايجور وهو مالک جبّار سبحان المنتقم من اعدائه سبحان المعطي

لِمَن یَشَاءُ سُبحَانَ مَن لَیسَ کَمِثلِهِ شَیئٌ وَهُوَ السَّمِیعُ العَلِیمُ

پئہ ڈٺائين خوف پيو سلطانِ رُسُلُن
سين بيحال شاهِ نيڪ فرجام
چيو مالڪ دوزخ کي اي شاهِ عالم
فرشتن تو ڏي تعظيم رکيو آهي
پيه پوءِ مالڪن ازروي تعظيم
ڪرڻ ٿي عرض ازروي ندامت
چيو چالس امتن پر نارِ دوزخ
تنهن پر ئي جيڪي چاڻي يارِ جاني
چيائيم مشرڪ سو دوزخ آهن
پرائي گوشي ٿيم الحمدُ لله
خوشي گيئه دور از سرور بيڪدم
ٿيا غمگين سين محبوبِ يزدان
غمين پيو گو سلطانِ ذيجاه
امت موڪلاده هنه ڪنه اب و مادر
گرگهڪ بينہ رنج ونڪن ڦان تڪرار
ڏئين دادِ شفاعت ڇهنه همت
مه چيو منه مول موجي کهنته درڪار
محبت شان ز دل من دور ڪردم
جيبا والدين چاڻي بجنّت
رسول اڪرمس تس مه جبينس
يتهس پيغمبرس ياري لگونا
فقيرن عاجزن پر رحمت ڪره
وچين تمه بته بهت آن عالم طلي

سين زردي ممتس روي مبتينس
پڙهن جلبس مه ونتم بمنبدي ناو
چيو تابعدار چانوي روز بي غم
ڏلبن تامت جنابِ جبرئيلن
شهنشاهس ڪرڻ ثم عرض وتسليم
ڏين شاهس ڪه اي محبوبِ داور
حقن ڪره منت حرام اين نارِ دوزخ
بموفر بيتهه ز حڪمت اي نڪوڪار
ڏين دوزخ دران درنشر آتش
دران اثنا جناب آتهنه تمام
سين مخزون بسڻا سلطانِ عالم
زنرڪس اشڪ باريد آن شهِ دين
دران اثنا ندا آمد ز درگاه
گرڏهي بليه اب و مادر اده نه امت
قيامت ده مه ز من اي شاهِ ابرار
رسولِ اڪرمن ڏيو يار اٺهي
مه چيوم حاجت رڇهوم امت ز از نار
ندا آمد لسلطانِ پيمبر
درآرم از ڪرم آنها بجنّت
برن پرواي ڪر از اب و مادر
يتهس آنحضرتس ياري منگونا
قيامت ڪنو مه ڪنهه سا مامنه چيو منه

سين لس موي استاده برانداز
ڏلبن وچين ڪه اي شاهِ نڪو ناو
رسولِ اڪرمن تسليم ڪرين
چيو ختم المرسلين استاده پراڻ
رڻ دست رسول الله تامت
بوچيوس اڪ ڪمترناه چانو چاڪر
تمن پر ئي جيڪي تابعدار چاني
بوز الڪ امرِ حق در اسفلِ نار
سين مسرور بوزت شاهِ بطحي
بعبد الله وچين غمگين مين نام
وچين بليه والدين درنار سوزان
بدل محزون شد آن سرور دان
جيبا چيو ڪر شه دون ڪاران
شفاعت ڪس ڪرڪ نمراد ڏئي تنه
شفيق امتن از بهرِ امت
مسلم ڏي منگن چاني جيڪي شاهي
اب و مادر الحڪم تو سپردم
جيبا بخشي به اب و مادر
وچيو ڪيا ماي چهي سلطانِ دين
امت موڪلاڏلس نه گنه نظر
ڏليس يا مصطفے رحيم نظر ڪره
بغير لطف تو در ڪنه منه
بسر سايه ز سر دي آسو بردي

غرض وچه شاه دينن سار طبقات
هنن رخصت ڪئي مالڪ از سر جاه
ڪران ادريس ڏٺهن درين تسبيح

چهه ۾ اندر جهنم سار درڪات
اتت گو بروڏٺه نيرت سانو سلطان

سبحان الذي يجيب السائلين

ازان پس دراوز انجي آن شهنشاه
وٺهن ادريس و نوح تم آسن پران
پران بيه نوح ڏٺهن آسو تسبيح

قابض الجبابرة سبحان الذي علا فلا يعلم حد وهو السميع العليم

بمون دون صاحبن سيتن ملاقات
ملاقي گو بميڪائيل چالاڪ
ازان هر يڪ بهر آيس ششن لڪ
بهر قطره ملڪ تت سيت آسان
جهو ميڪائيل حاڪم ات جماعتس
ڪم گنڊت پران تم آيس محڪم

پس تڪليم گو تسليم و صلوات
بهت بر تخت ڏٺهن همچو شاهان
متابع مالون قربان بلاشڪ
ملڪ جهي لو لوي با قطر باران
پران تسبيح جهي وهيس تر اتس
بڪ حلقه پران استاده ساري

تت گو بروڏٺه نيرت سيد پاڪ
شه لجهه وجهنس ملايڪ بر فرمان
چهه يله بارش پوان از حڪم يزدان
پوان تار فور محشر زامر يزدان
پران تسبيح آهي تم بهر دم
بهي تسبيح هر دم سوي باري

سبحان الحي العظيم سبحان العزيز الكريم سبحان العزيز الكريم

رسول اڪرم من تسليم ڪرنس
ڪرن هي عرض در پيش پيمبر
وجهن انبار در انبار ڪاغذ
زنيڪ و بد تمي منظوم ملڪو
دين روح الامينس ون زاحوال
درين طومار ها لکمن جهه افعال
تت گو بروڏٺه نيرت شاه بطحا
ملايڪ درميان تت آس خوشتر

فرشتن واربار تعظيم جهونس
ون سلطان دبس اس جهه سار
سها طومار چون ڪهسار ڪاغذ
وجهن ميزان بهر وزن طومار
ونس وجين ڪه اي شاه نيڪو فال
درين ميزان بروز حشر تولن
هنا اڪ بروڏٺه نيرت آو دريا
ملبس از لباس سبز ساري

بلند آو ميڪائيل سردر
غلامان توائي محبوب باري
تمي مرقوم ڪرمت آيس ملڪو
زمشرق تا بمغرب نيڪه لسبار
سعيدان نه شقين هند جهه اعمال
بمين طوماره ني در نشر بولن
برنگ سبز آليش بود اخضر
پران هر دم بهي تسبيح باري

سبحان رب كل مؤمن وكافر سبحان من تضع من هيبته ما في بطونها الحوامل

دين وجلين مه ون دريا و گوئي نام
بر اقس پٽ ڪهست شاه ذيجاه
وجهن تت هنز ملايڪ بي نهايت
دلبس روح الامين جهو منه علماه

دلس وجين جهو بحر الخضريت نام
اتت گو بروڏٺه نيرت شاه بطحا
پران تسبيح سبحان تم نهايت
جهو عالم پانه برنامش هو الله

پرت نام خدا زين سبز دريا
هنا اڪ بروڏٺه ڏٺهن نوره دريا
دين وجلين مه ونتم نام دريا
بوتهونس بي خبر از نام دريا

کړاقس پټ کښت ته شاهِ ذی جاه
معلّٰے و مجلّٰے پڑه منوّر ه
ښیمو یارو پرو استادِ ساری

نعت شریف

حُوره چهجے پراران هوره دار داری
لگه هوی پاری پاری کره
صاحبِ تاج پهوک نور تهم زاری
دوزخن پره بند ساری کره
اولیا ته اتقیا ر ود برده
داماه چپه نا آن سر درس
معشوق داور پهوسا نو یاد ره
خسته گے رحم پنج نظراه کره
هرآنه جگر مں ژام اندره

آگهی حل مه کریم مشکلاتن
کرم عفو خطا ای ذاتِ باری
پریشان حال چهوسن نادار دلاچار
بامید قوی آسے بو بره ده
مه کا ئهم تنگدستی بهر سر ده
جهالتی کرئس مغرورونی فل
زه جهپی معلوم حاجت میان ساری
بنور خویشتن شفاف یارب
به وچهو به چرخ هفتم بادشاهن
توفیق لو اے ذاتِ یگانه
وچهون هفتم فلک از درِّ انور

کنارس وانو ڈیو ٹهن چرخ اعلا
خداوندا بروح پاک احمدؐ
ثنای مصطفےؐ محبوب باری
پرو نعتاه ز تالیفاتِ سایل
لگه هوی پاری پاری کره
جبریل سوزه ئے پانه جاری
لگه هوی پاری پاری کر
ٹهادی رحمتک خوان پار پاری 〃
غوثن ته قطبن چپے انتظاری 〃
غلمان ره ددی صف چار چاری 〃
سلطان دینه نیردن کره جاری 〃
بسته دل کره جان وقن ساری
نامه لگ سا ابلیس آخر زخمِ کاری

مشاہدۂ ممدوحِ سرورِ عالم کیفیتِ آسمانِ ہفتم

ٹهپام مضطر گمت عاصی گنهگار
کرم درمان دادن یا الٰهی
برحمت بر منِ مسکین بنگر
زه پهوک ستّار یارب ستر کرتم
کرم حاجت روا ای ذاتِ باری
زچرخ هفتمین موژه را وتم به
رسولِ اکرمن عالم پناهن
چهه لکهو مت دره معراجِ شاهِ دین

ستهم گردوان وچهن از نورِ داور
صلوٰۃ و هم تحیت سوز بیحد
مه شوقِ دل سهین با ذوق هایل

نعت شریف

نوره چانه عالمس گاه پیو جاری
ساله وله حاله معراجاه کره
جنّتن دروازه وتهه تراد ساری
انبیا ته مرسل پراران ساری
عرفانه رضوان پیاله بره ساری
عارفن ته عاشقن اهید داری
هُمرادِ جانی لسته خنجاری
مژگانه دنهم تیر دارِ داری
لگه هوی پاری پاری کره
گران چهوس لحه به از دل معصیان
گناهن هند کباهت چهم مه باری
پتهر پو مرت چهوسی لیے یار و یاور
مسلم زی منگن جانی چپه شاهی
اگرچه ارو سیاهی کره حاصل
عفو نتسی ژه کرتم عطر یارب
دلون آینه کرتم صاف یارب
که تا سازم بیانِ احوالِ سرور
کرم باری بیان کره دانه دانه
تهیے پاڑه نقل کره ملّا معینن
مجلّا پرزلون چون نهر انور

امکو دروازه از یاقوتِ احمر
تمس شست لچهه ملایک زیرِ فرمان
بزاری تم پرانی آس ساری

رفعها سُبحانَ الّذی سطح
وانهرها سُبحان الذی

رسولِ اکرم من تسلیم کرئس
سیئن داخل بگردون شاهِ بطحا
خوشی گیه آسمانِ هفتمینس
ملک ڈیٹھن قیامس منزدِ باری

سُبحان من لایصفه الواصفون

تتهِ کو برو ڈٹهه نیرت سانو سنرالره
زماهی پاتهند سرتا ثریا
پران ڈیٹهن هي تسبیح ساری
تتِ گو ڈٹهه نیرت سبید پاک
تصویر ڈیٹهن ترعجایب
ستت سانجهه ان آتهن نرابر
تنت لچهه آس تن پرپائی باجر
ڈوان در لوز شست هنئ غوطه رات
هک آسی نبان زا قطرِ انوار
بگردِ داگرد بحر النور ساری

سُبحنک سیدی مالربی

یه ڈیٹهت گوروانه شاهِ لولاک
بهک انسان دیم جون گرگ اسر

سطلانت جرنفیه دزه جوهر
ازان هر یک بهر یک آس هفت لک

سُبحان الّذی بسطَ السّموات
الارض وفرشها سُبحان
الرسی الجبال فیها

سپهانم حابن لغطیم رهوئس
سپن هفتم فلک از نورِ پاکش

سُبحانَ العلی العظیم
سُبحانَ الجلیلِ الحکیم

بکنهه صفاتِ عالم الغیب فلا یظهر

قیامس منز ملایک دجهنه لساه
بجلدی آئی ساری پیش سرکار

سُبحان المحتجب بغیر حجاب
سُبحانَ المصوّر الارحام

عجب تم آسو داراه ته عرائیبی
ستت ساس زوه آسن تت دهاس
منوّرته معطّر ته معنبر
پس هر غوطه قطره ازتن او

سُبحنک ما اعظم شانک
سُبحنک ما اعلیٰ مکانک
بخلقک ارحم علینا

هناک وٹهه تا منت اک پاک اک
تریم جون گاوزورم هیچه کرئس

بران دروازه روحائیل دربان
ملک تابع تمن آسی بلاشک
یهی تسبیح هر دم سوی باری

الّذی اطلع الکواکب
وهُوَ السّمیعُ العلیم

قفل مهتور ران بجلدی درکران وا
منوّر مرحبا بر نورِ پاکش
کران گے مرحبا سلطانِ قربینس
ملبّس از لباسِ سبز ساری

علی غیبه احد

طولِ القد فحشم آس داراه
کران تسلیم گی شاهسل بیکبار
ستاده حلقه کرتهی سوی باری
وچهن ملکه عجایب بر شرفناک
تمس ست لچهه کاڈیٹهن بهر سر
لغت آس سنو سنوی اندر بیانس
باذنِ خالقِ ارض و سماوات
هران یم آس از هر قطرهٔ او
بحکمِ خالقِ خلّاقِ دادار
پران آسی یهے تسبیح باری

یا ارحمَ الرّاحمین

تمس ملکس وچهن لوبه روزآسس
پران تسبیح آسی سنو سنوی لنس

زردی انسان هگفته سبحا من برزق کیف نشاء از روی گرگ هگفت سُبحان من یسبح

لهُ الخلائق اجمعون سُبحان من يرزق السبّاع از روی کرگس میگفت سُبحان الجواد المفضل سبحان من يسبح له الطير فی اوکارها سبحان الرزّاق الطيور از روی گاؤ میگفت سُبحان الذی هوالعلی الاعلیٰ۔

يه ڏليشت گو روانه شاهي سجهه
ڏٺين تس سر سو به عرشِ علا آسو
يه ڏليشت گو پرڙهن ازدي سر دار
ڇهو ميندا ناه اسرافيل مهتر
ڏٺيون آسوي پران هر دم نزاري

ستناه اک ملک ڏيوڻن سر راه
دهاتس منز تمس ناقور آهي
يه فنتم حال اين ملک نکو کار
رسول اکرم من تسليم کرتس

تسند جلين درتحت الثرىٰ اس
مشرق تا بمغرب پور آسي
دلپر وهين که اي محبوب داور
سرافيلن سنهها تعظيم جهوتس
يهي تسبيح سري ذاتِ باري

سُبحان السّميع العليم سُبحان المحتجب من خلقه سُبحان الله وبحمده

ازانجا گو روانه شاهِ بطحا
ڏٺين هايت کرک تسليم وگفتار
هتن رخصت نه ابراهيم تا امت
صلٰوة دهم تحيّت سوز ابيد
يه ذوق دل سيٺين باشوق هايل
والضحیٰ روليس لگه هوي پارڙي
لِلّٰه لوز سان زارئيے
دو لون عالمن ڇهي تاجداري
شانه بڊه کرنے يارئيے
شانه بڊه کرته اسه يارئيے
از ازل تا ابد چهه جارئيے
لوله گنڊ آشنس لا رئيے
ديندارہ کرته اسه يارئيے

هنا اک ونهه ڏيهن جدّ اعلا
روات پاک ڇهي آسون ته افضي
انت گی خنتم گردان آس هم شت
سمو يار ديرد از شوق بهاري

اغنيه شريف

والليل هونيس سارئيے
اس جان ذوق ته شوقن ماري
لِلّٰه لوز سان زارئيے
اب پاڇهي کران دامانه داري
مارس جان ام چشم خماري
ملکن ته فلکن جان سرداري
پانه ژه ي ذاتِ تعريف کاري
دته از سالکين به خورداري

خليل اللّٰه ابراهيم سردار
خليل اللّٰه همراه تا بانجا
خداوندا بروح پاک احمد
ثنائے مصطفےٰ محبوب باري
پرد نعتاه ز تصنيفاته ذايل
حقه منز رحمت ژي پهي بهاري
کنج چانه کنج کيز خوارئيے
بانه رتو زانوي پانه جباري
خوابه منزه تاب نيوم جان خساره
رحمت اک گنج خانه ژي انهه ساري
شب ور ز آسه ليس جان بيماري
التماس کران ژي ژو پاري
لِلّٰه لوز سان زارئيے

پيش آمدن احجاب گوناگون از ملاءِ اعلیٰ تا سدرة المنتهیٰ و عجايبات سدره

ازاں پس بر ونهه کن احجاب بيا

پهاني گو سوش هنشاه ابرا

سنت ساس پرده نارک آی ریش
سنت ساس پرده امرک آی در راه
کرن طی تتو تای وهب یام
سنت ساس پرده یاقوتک معظم
بمن هند طی کران سلطان دین آدم
بحمد الله کرن طے زعون داور
بنک آن طے کرن احباب بالا
چه گویم وصف آن نجم معلی
نمک میوه چو خرمایه چهه خو اشتر
کرانی ذکر حق نیکو سرشته

میانِ پرده پانصد ساله رہ پیش
بمن هند طی کرن از حکمِ داور
سنت ساس پرده اطلسکی وچهین نام
ازان بس پرده از قسمِ سیاهی
پران الحمد لله کیاه بران چیاد
میانِ پرده پالا در بیچی راه
بسدره واتو تامت شاهِ بطحی
چهه پنجاه ساسه وریچ وت برابر
برگ وچهنس چو گوش فیل یکسر
وچهین گرز ملکی نمت ژوباری

گرک طی پرده نارک زعون الله
سنت ساس پرده ڈهکن آی زرر
کران طی پرده اطلسکی بیکدم
سنت ساسه زبرف آمد کماهی
سنت ساس پرده نورک ژه منور
چهه تهوشر پاکذاتن سوی چهوا گاه
درختاه اک وچهین ژه بڈته والا
کلک زیچهه چهه فرماوان سرور
بهر رگے بهت یک یک فرشته
پران آسی هی کلمات ساری

اذ یغشی السدرة ما یغشی سبحان ربی الاعلی

وچهوک یله شاه دین ساری سمتن
محمد صاحب سلطان دنیس
بحمد الله تمنا دراو اشب
ژه گرد ڈیشوت ای محبوب دان
پس انگه بر درخت سدره شاهن
تماشاه گو وچهان از قدرت الله
کهجر زیچهر تمن برگن ستهه آسو
بقدرت کر پیاه وزن منور
رلوی روح الامین دستِ احمد
بکر سی برنشسته شاد و سرور
ازانها آسو. برده ساس کرسی
زبور پاک برده ساس آسی
چه سل ساس آس قاری بهر تورت

پران صلی الله احمد رلت آی
پرهم آس یه شوق ای سلطان دنیچ
باب یار رت برده ناچیاد امشب
بحمد الله بنو از عونِ داور
اد بران وچهنه ڈالی ژه هزرین
بران ڈالی وچهین ہیه برگ لیبار
برابر شیته ریچ درمیان آسو
یته آس پرده گر فتر خالقن زاه
بکرسی برنشانده شاهِ احمد
وچهین تت اندانده آسی جهل ساس
لکهت توریت موسیٰ لور آسی
بهٔ قرانِ معظم آسو لکهوت

کران گی هنه دن ختم المرسلینس
ماتا داتو ک اسی والله بالله
زپیشِ خلق آدم آس پرا ران
لسدره منتهی دیدار انور
وچهن تت فی الامنز اک لچهه ورا
پهچهن ٹ کهارت انبار انبار
دران اشن گر ہمن بهر سرور
تنه آسو نن تت پٹهه بیو گهت کاهه
رسول الله بن تهو از سرِ نور
نجب کرسی مطلا پر از اطلاس
لکهت انجیل برده ساس کرسی
سو برده ساس کرسی ثبت کرمت
پران انجیل زتجه ساس دوه راتت

زبور کی آھن ترجمہ سامس قاری
ملایک آھن ترجمہ لہجہ بفرمان
چھو لکھو ھت ادیو د لفظ ملحوظ
کرن ہئی عرض ختم المرسلینص
تمنا چھو م سٹھا کیر تو دوگانہ
کرت نیت لسوی آن یگانہ
کردی ملکوتنئے قایم اقامت
فرشتوان بجا صلوات بے حد
وچھین اعجوبہ ہا از قدرت اللہ
مہ کرتم حال این بحرین اظہار
گڑھانی اک لسوی ملک بغداد
زہ دریا ھہی درین بحرین رلانی
وڈھین آباہ چو شیرزاب اعلیٰ
زہ وتتم ای رفیق نیک فرجام
بشارت در قرآن زین حوض ذاتن
مسلمانن زہ چاد کی جام رب بہ
اکین عجیب و نان چہی نہر رحمت
چھہ نیران مہ زکوثر زامر باری
جماعتہا اک وچھین پر نور دارا
دلس روح الامین ای نا و کار
پچھہ تایب تو بہ چھوک کرینت تکرار
برانی گو سٹھاہ الحمد للہ
وچھین ہفتاد سرلتس آھن اکبر
لغتاگن منوی اندر بیانس

پران رالتس وڈھین از امر باری
لکھان اندر معارج اہل فطرت
دیان اکثر ہوی گو لوح محفوظ
چھو میو نوی آشیان الشاہ بطحیٰ
جوار سکنم سوی یگانہ
ملک ہیم آھن قرآء کتابان
امام المتقینن کرہ امامت
پران گو احمد مرسل در انجا
بزیر سدرہ جاری بحر جو راہ
دلس وچھین کہ ای سلطان بطحیٰ
ہیوان اندر فرات و دجلہ بغداد
ازان پس چھو شھن دریای اکبر
بلند از عسل اعلیٰ و انتہیٰ
ولس روح الامین کائی ھمیر
زہ عطیناک کوثر ہی ھزتن
زکوثر جو بہ جو راہ چہی روانی
بلا شک درزہ جاری تا قیامت
بہتہی پاہٹن عجایب ہائی لبیار
تھند خسار نورانی کہان کیا
بدنیا زین جماعت بد خطا گو
توئے پر نور چمک انوار رخسار
وچھین ہکاہ پس از نگہ اک عجایب
سنت سانہ و ہان آھین بہر بہر
سنت سیاس در ہیچی تہ قد تسند لوٹ

کرانی قرائت قرآن آسان
وچھین در سدرہ کتبین ہنر قرائت
ازان پس جبرئیلین شاد ولیس
بسدرہ منتہیٰ اے صاحب جاہ
رسول اکرمن بہر دوگانہ
تمو کرہ اقتدا در خلف سلطان
سین فارغ نمازی تس محمدؐ
ثنائے حضرت باری تعالیٰ
پڑھن از جبرئیل نیک کردار
زہ دریا چہی گرھان ہیم سوی دنیا
دوم در نیل مصری چھوی لولانی
صفا و مشتاق معطر
دلس شاہن مہ ہمہ دریا و کوی
بہ گو دریای انور حوض کوثر
تہ چھو گن ناک میزان و کوثر
روا ارد در جہان جاری گڑیاں
دوم چہی سلسبیل جوی جاری
زہ چہانی گو سو شاہنشاہ ابرار
دین وچھیس ھند کر حال اظہار
ولی تو بہ ھند تت پٹ دوا پیچ
بہ نورت خوش سین سلطان بیچ
زسر تا پا عجایب تہ غرایب
تنت ماس زوہ آھین پت ہا ہمین
ڈھرسنیک چھو تس معلوم ہم ڈلوہ

عرض سینک تس تہ ہت در ہچی راہ
بہر سر آس ہی پاوی پہو لیکھان
بہ موہش تمس آسوی حکیمین
سنادہ آسو دریا صاف بے طنز
وچہن تمہ گادہ داراہ چھہ آسی
منقش کلمہ طیب برابر
یہ ڈیشت پرٹہو جناب خیر سلیر
مکان مسند پہو تخت عرش اعظم
پہو آمت بہر استقبال امشب
فرشتن دارپاہ تعظیم رچھو تس
عطا کرنے خداوند کریمن
پہوتس پانے جزا باری تعالی
چھہ مغفور ملایک تارک صوم
دہ ۲ ہ کھادان بخشر بڈ چہو او
دپن وچلیس پان کریم ہیئے الی
ہین خرچھے براتھ در داران
وزان پیس شاہ دین اک ملایک
ژوداہ لچھہ آس تس بازہ وخروسی
بہر بازہ ستت لچھہ آس تس پہ
ہوی کلمہ شہادت خوشتر آسو
یہ ملکا خوب پیکر نیک منظر
دوان چھوی بانگ از عرش معلی
کران یا عبادت بانگ لوزت
کوکرینگی وتھن گرژھہ [illegible] دو حور

وچھان گرژھہ بدر الدین قدرت
ستت لچھہ ہوی گنز رت آس زلفس
بحکمت موختہ لچھہ پُرمت قدمن
بہ دریا ازان انجار یک اک
یاہ صندوہ ہچی وتہ ژہ چھہ آسی

ستت ساس زلفہ آسی تس اوزان
جرت تھومت تمس دردانہ زلفس
بہ دانہ تمن مختہ پہلن منز
بہ رنگ ملف بجہ گادہ آسک
وچہن بیرت گادہ ڈالکھو متا آسو پر

لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

مہ کرو اوقف اسند پس قبل و قاس
چھو پیش از خلق آدم پیدہ گومت
زہ گن باشوکت و اجلال امشب
ون شاہس کہ ای محبوب باری
چھین تہ غیاث المستغیثین
کرک پس ترک عمدا روزہ داری
چھہ مقہور الٰہی ہا لک قوم
اہس ہلکس نشن صندوق جو راہ
ہین صندوقنی ہند سار احوال
عجایبا دچھا کو شاہ بطحی
وچہن در سدرہ بڈ داراہ ملایک
تند پر آس از یاقوت احمر
جرت آسس زمرد درّ و گوہر
بزیر عرش ڈیٹھن اک مناراہ
منارس پٹ بہت آسوی مقرر
تنسنزی بانگ لوزت اہل تقوی
کران زاہد ریاضت بانگ لوزت
چھہ ہم صالح دکھا بہی لوزہ وقتہ

دلیس وچہن کہ ای سلطان عالم
یہ دان ساس و ربیہن بروبتھ آتن
یہ لوزت سر دران تسلیم کرنس
زہ رمضان المبارک روزہ داری
تھوی ہم صوم رمضان معلی
چھوتس ہزار بیک ذات باری
دوہل کھادن سعیر کے نارہ زالن
مقفل بستہ کریت آس داراہ
فرشتن دپونس ای محبوب یزدان
یہ سدرہ منتہی از قدرت اللہ
وچہن شکل و شمایل تس خروسی
چھہ از کافور و گیسہ ہم ز عنبر
بہر یہ قدرتن لکھو متو تمس آسہ
ستھا تھداز زمرد آسو برپا
ہم بہرس بحکم حق تعالی
وتھت سجدہ کران چھی سوی مولا
کوکرہ سنز بانگ چھی ناد از خداوند
کران چھی شست وشو تم نوربہ لختہ

سوالہ وٹھنوک دتم توفیق یا رب
عباداتن اندر ژٕ لیپت گومت
سپُن القصہ آن سلطان بطحیٰؐ
کران گو عرض شاہس از ندامت
ہیتوی نامت نہ طاقت خدمتُک آسو
نہ چھوم طاقت نہ جرأت چھُنی زہ معلوم
دُپس شاہن کہ ای وحیِ نکوکار
دو لوٗے آکہ وٹہ با نظارہ
دُپن جبرئیلن ای فرخندہ آثار
کنم پرواز دزہ اندر جلالس
جنابن دستِ جبرئیل نکوکار
کرن طے تم جہانک قبلہ گاہن
لٕسُند قد آسو از ہر چیز برتر
دلیو رخصت مہ بہرِ ذاتِ اللہ
رسول اکرمؐ از دستِ انور
بذکرِ خیرِ رحلت باحق ملت آسو
دپس شاہن شفیع المذنبین چھوس
نواسِ مطلب چھُس ہاشمی چھوس
دپن روح الامین یارہ دنتم
بوچھو سنہ آمُتن ای شاہ ذیجاہ
مہ یارہ عرض کر وحین جنابس
بحالِ زارِ من اکنون تو بنگر
کرن رخصت جنابِ جبرئیلس
پس انگ آے امرک پردہ جوراہ

مہ غفلت کاستم تحقیق یا رب
بپاسِ مصطفیٰ بیدار کرتم
روان از سدرٕ سوی مالکِ علیا
لگُس نی وننہ ای محبوب داور
جہوزین پیش یارا لبس ہیوی آسو
رفیق یُس روزہ پت اندر رہ دُور
ز بطحیٰ آی یکجا ہمسر و یار
مہ کر ترکِ وفا اے روح جبرئیل
بو تابعدار چھوس چانوی دخادار
تجلی لوز زالمِ جملہ پر یا
رٹن کھنو نہ براقِ برق رفتار
سپُن کوتاہ قد روح الامینسؐ
جلالن کر سو چون یا ئیل کہتر
یہوی آسو گفتگو وحیس سلطان
ہلا یا زور سے آن پردہ کہ بیسر
نمی کرنک فدا جلدی مہ دنتوم
بو واللہ رحمۃ للعالمین چھوس
ملایک نا دبوزت شادمان گو
لٕسُند نام و نشان نہ دارہ ونتم
نہ چھوم واقف نہ واقف چھوس بوٗ اسند
رسولِ اکرمس عالی خطابس
سپُن محبور سلطانِ پیمبرؐ
سپُدرہ جان کرُن ذات جلیلس
سفید اک آسو نور کُ ژ منوّر

بو چھوس در خوابِ غفلت مست گومت
زانوارِ محمدؐ سینہ برتم
جنابِ حضرتِ جبرئیل نامت
کرم خدمت بتامت چانی ازسر
زسدرٕ برد ٹھکن دتھ چھیم نہ معلوم
بدل سپدان چھو مسند حالی الفور
منازل کر سٹھاہ طے بے شمارہ
نہ سیتن یک مہ گر کہنہ قال و قیل
اگر زین پیش ہُر کن موئی الس
تمے محبور چھوس ای شاہ بطحیٰؐ
بیک آن راہ پانصد سالہ شاہن
ہمتس نزدی سپن روی منیس
کرن یہ عرض در خدمت کمال ای شاہ
دچھن اک پردہ زر بفتک اونزان
پسِ پردہ ملایک اک بہت آسو
بو چھوس پراران بشفیع تہ گوم
قریشی چھوس محمدؐ بطحی چھوس
کران سلطان دپنس مرحبا گو
دپس وحین نسد زٕ اک قدم زاہ
نہ چھوم معلوم کہنہ مہ حال اسند
کرم رخصت مہ ای محبوب داور
برای رخصت ناموس اکبر
اتہ گو برونٹھ غیرت شاہ ذیجاہ
دو یم از قسمِ دیگر ژٕ سو دیگر

میانِ پردہ پانصد درہچی راہ
بہ پیشِ شاہِ دین عرضی کران آو
کرہی رخصت براقش بادشاہین
کرُن ایزادنت بہ حسبی اللہ
کشادہ پہ کران از حکمِ داور
پنہ نہ بچھ ہموکی از حدِ غایت
ازان پس بحرِ آتش آو در پیش
وچھان گرتہ بدرالدینا در صفاتش
وچھم تا مرت اُو بزان اَس اجب
زنیک یا دگرے آسی یہی راہ
دیو رخصت مہ ای سلطانِ بطحا
روانہ گو بجائے خویش تا مرت
دران اثنا سو اسرافیل سرور
بران پٹ کھتہ ہمس با عقلِ ادراک
میانِ پردہ سامسہ در ہاچی راہ
محمد مصطفیٰ محبوبِ داور
وچھوم تہہ بتہ مہ اک دروازہ نور
الاای بدرالدین چھ قدرت اللہ
سنرِ دریا وتی ہند آسو وارہ
اندس ٹپو اتنا دس امرِ یزدان
نہ کنشراہ سرد یا ڈیٹھم نہ گرمی
نہ آوازہ کنو بوزم درا جا
کرت طی راہ شنیا آو پردہ
بدہ از ابتدا تا انتہا ایش

خدایں تھادمتر پانئے پہو آگاہ
دین شاہس نہ سمہوم سلب طاقت
توکل کرت بحقِ عالی پناہن
رسولِ اکرمن تھوں جمع خاطر
رسول اللہ تلن بہ پہ با فر
ہیک پرواز میکائیل برابر
زھتہ ماران وخانو تار با خویش
ازین دریا ترہ ای زعونِ داور
لچھ بد آس از کمخواب و سنجاب
یمن ہند طے کرت میکال مہتر
چھو نہ زین پیش رفتن مہ بارا
تن تہہ انتت سلطانِ ذیجاہ
سلین حاضر بہ نزدیکِ پیمبر
تنت گو بہ وڈٹھ نیرت سا نو سلطان
خدایں تھادمتر پانئے چھو آگاہ
کرم بہ پہ اسرافیل سرور
سوگو یا آسو پڑہ کرہن سرِ درک
میانِ باب تشت اجار جاری
زماہی تا ثریا خفی نہ چھو آگاہ
ترت دریا نہ ڈیو ٹھم زیرہ و بالا
نہ کنشراہ شد تہہ ڈیٹھم نہ نرمی
لچھ بدہ تی کرہن طی کرمہ پکسیر
مطول تہ معترض لوزہ پردہ
کرت طے پردہ اسرافیل سرور

یمن ہند طے کران تا مت براق آ
چھو زین پیش دستار کہ ہر دا
بران انا توکلت علی اللہ
سین میکال مرنتر تام حاضر
بہ پیش آو دریا اک بڈ نہایت
بیکیدم طے کران دریائی اکبر
نہایت آسو بڈ دریائی آتش
مہِ رہبر آسو میکائیل مہتر
میان پردہ پانصد درہچی راہ
ہزاری گو دتان در پیش سرور
ہتن رخصت زسرور درادیا مت
پراتی گو سہتا الحمدللہ
سرافیلن بوزر پہ شاہِ لولاک
لچھ بد پردہ تا دیہتن اوزان
پہو دریاوان رسولِ نیک منظر
لچھ بد پردہ طے از عونِ داور
ٹہا بڈ آسو سوی دروازہ وارہ
کشادہ زیٹم پہ آب ساری
سرافیلن لوزین اجار دران آن
نہ تاریکی وچھم نہ گاشش ذرہ
سراسر آسو خنجل بلکہ شنیا
مہ مرکب آسو اسرافیل سرور
بلاشک یک ہزارہ سالہ راہش
کران گو التجا پیش پیمبر

دیو رخصت میانی سلطان دنیا
روانه گو انجائے خود برابر
پران گو بے نہایت حسبی الله
رسول اکرمس تس یہ حبیبس
سو فرف چہوی زمردار ید انور
چہوا قف حق بکنہش بالتمامی
انکو سر چہو بینہ پنہان اہل رازن
یہ مانن اہل تقوی صاحب فکر
بکنہش چھ چہ بینہ گورت کانہ خبر ا
فدائے ملت و بنام محمد
جمیلس از جمال خویش برمت
محمد مصطفےٰ شاہ مکرم
غرض استادہ ورتہ شاہ لولاک
برفرف طی کرن ہم از کرامت
ستت سا من پرده یاقوتکہ معلق
کران طی گو تمن محبوب یزدان
ستت سا من پرده ہائی نور انوار
کران طی گو شہ عالی مناقب
برفرف استاده شاه بطحی
سو رفرف گو متن غائب عینین
بدہ یک پرده از احجاب بالا
بہو فرماوان رسول ذوالجلالی

چہو نہ زین بلیتس در رفتن مہ یارا
تن تنہا دراںجا شاہ دین رود
سرن نغمہ التصیر الله مولیٰ
قدیران سو راز قدرت بیکدم
تجلا و تعلی یتھ منور
حکیمن چون عماری پیدہ کریت
یہ چہوی معلوم سارن پاکبازن
چہہ کرمت عالموا قوال بسیار
عندلیے رازدان یا شہ ابرار
ازین شمس منور یتھ چہو روشن
بنور ذات چہن پر نور کرمت
کھتوی تت رفرفس تل بیانو سرداد
کران طی منازل ز عقل و ادراک
ستت سا من پرده روی کی آتش ریش
برفرف طی کران گو نور مطلق
ستت سا من پرده از قسم سیاہی
برفرف طی کران گو شاہ ابرار
میان پرده سا سه در ہیچی راه
پران آسو بے نہایت حسبنا الله
تنت استاد رورت شاہ بطحی
سو باقی آسو تا عرش معلےٰ
کرم کس رہبری جز ذات داور

پس رخصت سو اسرافیل سرور
براقس تہ فرشتس گرنہ پدرود
سبب سازن سبب کر شاہ دینس
سو رفرف پیش سلطان معظم
زمرد گوی وتان بعضی چھ عالی
بقدرت حکمتو سیتن سو برمت
یہ زانن اہل دل تہ صاحب فکر
درین رفرف نہایت قال بسیار
چھہ ہیم بیہ رازداران محمد
یہ سہ لیے شک چہو روشن اہل ہوش
برفرف کھتو شہنشاہ دو عالم
عجائبات دچھن بسیار بسیار
ستت ساس پرده از زرای یامت
تمن بند طی کرت یاقوت در غیش
ستت سا من پرده مخنتک در خشن
برفرف طی کرن زعون آلہی
ستت سا من پرده از قسم عجائب
زیک تا دیگرے الله یا لله
و چھان گو شاہ دین تت بر تجلین
پران آسو بے نہایت حسبنا الله
حجابوک تا و پرده لا ابالی
مہ چہوم بس حضرت الله اکبر

در بیان حاضر شدن روح مبارک حضرت شیخ عبد القادر جیلانی رض بعد فرفف
بخدمت اشرف سرور دو عالم صلی الله علیه وسلم تا عرش معلی

درین بد ذاتِ پاکن بے نیازن
مزین زینہ سیتی بے جلودآ
دچھن جسمِ مقدس تس منور
سو گویا نافہ چین آسو ماران
بہ بسم اللہ یہ لورِ نیک منظر
ز فرزندی ممس شاہ و بدتیس
بدا آمد ز حق تا مت بسلطان
چھو نامی نام مسند عبدِ قادر
چھو افرادن تہ او تادن بہ استاد
بہ میان دستن منز چھو چیدہ
وکنس تامت رسولِ پاک شانن
خدای پاک غم ساری زہ کاسی
زہ لش بہرِ طلب ین جن انسانن
دمِ عیسٰے زہ آسی زامرِ یزدان
عطا کر ذاتنی زی خرقِ عادات
بگردنہلے خاصان چانو دایم
تو ی فریاد پیرن دستگیرن
واقدامی علی عنق الرجال
بدوش شاہِ جیلان بد ممایان
پران الحمد للہ گو فزون تر
بہ تحفہ قادریہ چھوی مفصل
بہوی چھوی بد وسیلہ زہ نجاتک
دلس چھم تہ چھ کرامتن ہنزی پور
چھہ تم بے دین تہ مرتد تہ فاسق

سمنداہ سوز لس زیبا مزین
ہران وچھو لس جبینس نور آسوس
برت تھوونت ز نورِ ذاتِ داور
پس رفرف بحکمِ ربِ اکبر
کھتوی سلطانِ دین سانوی ہمیرہ
منگوی الحضرتن ذالتس تکرار
یہ چھوی فرزند چانوی غوث یزدان
بہوی گو میرِ میران پیرِ پیران
بہوی مشکلکشا گو شاہِ بغداد
سپن خوش لو بھتن محبوبِ یزدان
ز بعدِ صحب ہن افضل زہ زن
زہ آسک شیخ در ارض و سماوات
فرشتن تہ ز ہاوک سوی سبحان
کرکھ ذاتن ولین ہند زہ سردار
عنایتہا ی گوناگون کرامات
قدم چانوی بگردنہا ی خاصان
منیبن پابہ بڈ روشنضمیر
مشایخ چھی لکھان یہ دوش حضرت
نشان خطوہ محبوبِ یزدان
الا ای معتقد وچھ در نشانی
یہ حالِ پیرِ پیران یتہ مدلل
بحمد اللہ عقاید چھوم مہ خوشتر
بفیضِ معجزہ نور محمد علی بود
خداوندا بپاسِ شاہِ جیلان

زمرد کوی سو لورِ برق رفتار
بعینہ پرزلن زن ہور آسوس
لسند موی معنبر مشک افشان
سپن حاضر بہوی نزدِ پیمبر
مشک آوتس نشن سلطانِ دینس
مہ کر واقف ز حالِ برق رفتار
چھو از نسلِ حسن این لورِ نادر
بہوی گو غوثِ اعظم شاہِ جیلان
چھو نکین منز یہ اعلیٰ برگزیدہ
یہ حالِ محی الدین سلطانِ گیلان
گروہِ اولیا تابع زہ آسی
بدل مشغول آسک در عبادات
زہ تابع واو آسی چون سلیمان
رضا روزن بہر دم بہ تو غفار
قدم سیون چانہ گردنہ پٹ چھو قایم
چھو ثابت تا قیامت زامرِ یزدان
آنَا الحَسَنِي وَالمَخدَعُ مَقامِي
بدہ ظاہر چوآن مہرِ نبوت
سپن خوشحال سلطانِ پیمبر
حقیقت پیرہ منز لجھم کماہی
خدا توفیق دیئنے اعتقادک
شہِ جیلان مہ بس چھوم یار و یاور
کرامتن ہندی منکر منافق
کرم حاجت رواتہ مشکل آسان

آلہی عاقبت محمود کرتم
شکھے چھوی در شائی وارہ بنگر
نظر کرمس بمینس تہ بیارس
تھوو تن منز چھہ کم از قرۃ العین
ز رحمت قطرۂ از طرفِ علیا
مہ گے حاصل علوم ربّ العالم
ندای اُدن منّی گوشنی تام
بحکم اُدن منّی ز استقامت
تتہ ڈوٹھم معلّق عرشِ اعلیٰ
ہتوم تامت گڈن نعلین از پا
چھو جانوی گردِ نعلین عرشکوی تاج
کھتوس ز امرِ خداوندِ دو عالم
چھو فرماوان جنابِ شاہِ لولاک
ز ذاتِ پاک با اعزاز آمد
بحکم اُدن منّی گڈنہ اقدام
بخوبی گوس جولان لامکانس
میسّر وصل کرسینی ز مولیٰ
گندم مہ راہِ دل با ذاتِ اللہ
حبیبا قرب من دربابِ دریاب
بود آلنس در مقامِ قابَ قوسین
ندای حرفِ فقفا یعنی اتی روز
لبن مقصد تہ مشہود خداگو
مقامِ قاب قوسین لبو جاین
دچھن دیدار گو موصول با یار

زنورِ خویش دل خوشنود کرتم
چھو فرماوان رسولِ نیک منظر
یہ تحتس تہ فوقس تہ حصارس
کھتسن یاہت بکریی ہوش ساری
دماہس منز مہ پیو ز امرِ تعالیٰ
بہرموییم کشادہ وصف شنوا
مہ گو اکہ کسا سہ بھرہ از روی انعام
میانِ ہر قدم زیچھ پیوی آسو
عظیم الشان محلّی و معلّے
تتی از طرفِ حق آواز آیم
ز سفلی تا بعلیا ژی چھہ محتاج
ازین پیش آسو عرشس لغزہ آسان
عجایب تا دچھم از قدرتِ پاک
پس انگہ دراس از عرشِ معلّی
لچھ بدہ ٹی کرد ہن گو عرش پتہ تام
ندا آمد ز حق تا ہت مکرر
رُخِ دل کن بسوی حق تعالیٰ
ندای اُدن منّی باز آمد
قریبا قربکوی دروازہ دریاب
چھو فرماوان نبی تتہ یارِ غاران
خدا چھوی در صلوٰۃ آداب تس سوز
سوای پردہ ڈیوٹھن نورِ اللہ
محمد صاحبِ عالی خطابن
بہرموے محمد وصفِ شنوا

شدہ رخصت ز شہ آن نورِ خضر
مکلّل کرسنا ڈیٹھم منوّر
دُچھم بڈ دار یا ہ گرجملہ کونین
زمین گٹہ سلب از اجلالِ باری
ژلوم وحشت تہ وحشت مہ بیکدم
بہر اعضا کلانک گوم بارا
کدم گنز ز نہ سا ہن اقدام تا ہت
زبانی تا بکیوان سما آسو
مہ زیب و زینتِ عرشِ معظّم
بنعلین کھس تہ برعرشِ معظّم *
پس نظارہ برعرشِ معظّم
ژلس لرزہ خدا ین کرسہ درمان
ندائے اُدن منّی باز آمد
عرش تراوت پکان گوس سوی عظیم
پکان گوس بے نہایت لامکانس
یتھے پاٹھن یکک یدتا بحشر
چھو فرماوان نبی سرکارِ والا
ز ذاتِ پاک با صد ناز آمد
قدم تراوم مہ اک در طرفۃ العین
دُچھم آلو نمی صحبِ کبارن
غرض سلطانِ دین و اصلِ بحق گو
ز نتہ تا پاسین نورِ ھو اللہ
سیُن ہر موی او مشغولِ دیدار
عطا کر ذاتی بیہ وصف گویا

* دیچھوم ساری زصنعِ حق بیکدم وچھوم عرشس اویزان آسن قندیل چو مہر و ماہ پزلان آسن بے قیل بنور لاابالی عرشِ اعلیٰ مجلّی آسواز نورِ تجلّی مہ یاد آو فاخلع نعلیک موسیٰ م

شهن تي وڇهوته از چشمان عالم
ڇهوڪره امڪان ته نورت هيڪ ڪاشرم
يه وڇهو شاهن نه پيشِ ايزدِ پاڪ
خداليس نتش شفيع المذنبين گو
ڇهو حق اوحىٰ الىٰ عبده بگفتا
پروم پيشِ خدا باصد ندامت
سلام از علينا صالحين تام
جوالش فرض ڇهوي فرمود حضرت
خداليس روزِ محشر اجر ايزاد
ڙه ڪرمشر ادمه درباره منزه اڪ
سلام ڪرلش حقن ازروي اڪرام
بروح مصطفٰي محبوبِ يزدان
ڪلام پاڪ نمت ساس ساري
ٿهو قره ساس پوشيده بخاطر
نمڪ ظاهر ڪران شاهس حڪم آد
ٻهوي گو علمِ دين ڪبريت اڪسير
مگر سلطانِ دين سردارِ عالم
ڇهه تم اسرار ذاتِ حق تعالىٰ
تمي سرِ داتِ درِ دلهاي خاصان
ابوبڪر و عمر عثمان و حيدر
نمو اسرار بادي پاڪ زلن
باين اسرار تم گيمت ڇهه مستر در
علي ملذ القياس هم ما نفي ڇهي
ڪلام پاڪ بامه باري تعالىٰ

ڇهو ناممڪن وڇهون از نسلِ آدم
بصيرن سُرمه مازاغ لاگس
وِڙهي ڪرتي نفڪره عقل و ادراڪ
رلو دريا بقطره وڃي سپين دور
بشرحِ ذالذي مارا ڇه يارا
ڪريمن السلام عليڪ ڪرنم
پروم از شوقِ دل آغاز و انجام
پري ليس يه رسولِ نيڪ ڪردار
دئي ده چند مرتبه آسه لتن زياد
ڪنت ڪره يادِ چانوي شاهِ دين
ڙه ڪرنڪ ياد تم بر دقتِ اڪرام
خداوندا بروحِ پاڪِ احمد
ڪران گو با محمد ذاتِ باري
ترهن ساس ڙه ڇهوڪ مختار اي يار
ڪتابن منزه ڇهوي تت پيو شريعت باد
يمن هند حڪم لا يظهر در آمد
بداند يا خداوند دو عالم
ڇهه ڪلمڪ سرِ دني تم برِ دبار ان
ٺهندِ دل گي بنورِ حق فروزان
منور گے دردن ٺهندي پر انوار
ڪرڪ با دقت سرن منزه اهل رازان
تمو منزه قادري هيه نقشبندي
درين امت نقي و متقي ڇهي
دلش فرزانتن زنورِ خويش پيدا

تمي سرِ نور شاهن پيشِ الله
پٽن ديدار تم بي پرده ماوس
محيطِ راز ما سلطانِ دين گو
سپين احمد احمد نورِ علىٰ نور
التحيات والطيبات ماست
بيه رحمته وبرڪته برمؤمن تم
ڪرن تسليم برمومن ڇهو سنت
سلام و هم تحيت شام وابڪار
وڇهان گڙهه اي گداي شاه لولاڪ
رحيمن تم شفيع المذنبين ٢
ڙه ڪيا گوي ڇهوڪ نه صلوات سوران
صلوٰة و هم تحيت منور بيحد
دين شاهس علم ڪرڪ وتره ساس ظاهر
وڇهڪ ليس بانه لتن گرڙهه دو نو باستا
سو گو فقه احاديث و تفاسير
بغيرِ حق ڪسي هرگز نداند
نين پٽ شد محير شاهِ بطحا
بجاي خويش بن منو چاريارن
خصوصاً در دلِ هرچار گوهر
ازين اسرار ڪرشاهن خبردار
چهارده خانواده هم ڇهه مشهور
هايت مشتهر در ارجمندي
سيڪي پاڪن ڪران گو شاه بطحا ٢
ڙه ڪرڪ يا تي ٢ اڪ نو ره تحفا

ژٕ مطلب میانُے چھُوکھ اِیجادِ عالم
چھُوہم قاصد چھُو سی مقصود چانُوی
مےٚ ژھارِکھ لامکانس وچھِتھ قدرت
نوان تحفہ سو پننس غمگسارس
رسولِ اکرمنؐ دِیُتس ژٕ پردا
اَنِتھ گیہ تحفہ ربِّ العالمینس
ژٕ چھُکھ صاحب لُو چانُوی بندٕ پرِ غم
مؤثر تم رحمتُک دروازٕ یارب
قسم چھُم پانہٕ اَی غمخوارِ امّت
تھوِن کو دزٕ برائی ذاتِ اللہ
رسولِ اکرمنؐ کر عذر خواہی
دِتُس ذاتن کہ اَی غمخوارِ امّت
دوبارٕ عرض کر سلطانِ دینن
ضعیفن عاجزن پٮ۪ٹھ رحمت کر
بہن وقتن پران اَسِس نمازن
محمدؐ صاحبن والا خطابن
کرم بر بندگانِ خویش فرما
پرن پانژن نمازن اَی قریبا
نمازِ پنجگانہ صبح و پیشین
روایت مختلف انمژ چھےٚ در قیل
ژ پنجاہ ختم گو برِ پنج اوقات
با احکامِ الٰہی دارٕ گردن
یمو فرہُتھ تہٕ نش سیدین یہ گی
بیہ نعمأی جنّت باغِ رضوان

ژٕ مقصد میانُے چھُکھ ازنسلِ آدمؑ
دِتُس ذاتن زمینس منزٕ ژٕ دیدار
وچھانی گژھ چھُہ گونا گون قدرت
ژٕ دِتھم کیاہ اَنِتھ تحفہ ژٕ یارس
کموکھ چھُوی اَی خداوندِ تعالیٰ
جوابن عرض کر اوّل کماہی
غمِ امّت مےٚ چھُوم دردِ دل دمادم
دِتُس ذاتن شفیعِ المذنبیناؐ
بجنّت دا نادِن چانِ امّت
دِمہ چھُوی مےٚ تس فرمان اَی یار
ژٕ چھُکھ رحمان ارحم یا الٰہی
سہ ناہہ دزٕ تھاوِن بہرِ داور
منیبن رحمۃً للعالمینن
دِتُس ذاتن حبیباؐ تا چہل روز
تھوِن بر پامتن ازجانِ وازتن
توئی اللہ رحمان الرحیمی
بنی آدم چھُہ عاجز عفو فرما
درن اکھ رکعت صیامک ماہِ رمضان
عصر تہٕ شام و خفتن وترٕ آمین
ونان اکثر ز سوسی شاہِ لولاکؐ
زنشس مےٚ پانژ رکعت گی بالمعافات
اطاعت چانُوی کر میون فرمان
سپن کافر تمی مرتد تمی گے
یمو فر ہُتھ ژٕ نش صد بار ازمن

چھُو ہم عابد چھُوسے معبود چانُوی
بود مہ بِکی اَی حبیبِ نیک کردار
بلا فاتس گژھان بلہ یار یارس
رحیمس ربِّ غفارس ستارس
دوبارٕ دِپونہ ختمِ المرسلینسؐ
ژٕ چھُکھ رحمان ارحم یا الٰہی
غمِ امّت مےٚ انومی تحفہ یارب
ژٕ بکیے غم روز ختمِ المرسلیناؐ
بامّت میون چھُوی فرمان شُشماہ
پرن شژہ نمازٕ بہرِ داور
بجوش آو رحمتُک دریاوٕ نامت
نمازٕ بست و پنج پرٕ نی برابر
چھُہ مخلوقِ جہان عاجز تہٕ مضطر
تھوِن صومس نہ بہرِ خی بصد سون
ترٕ بارٕ عرض کرِ ذاتس جوابن
کرتہ بمی انت مولائی القدیمی
کرِس فرمان ذاتن اَی حبیبا
یہوی فرمان مانن اہلِ ایمان
چھُہ کرمت عالمو بیار اقوال
ترٕ بارٕ گو لبوئی ایزدِ پاک
کرِن تاکید ذاتن امتس دِن
تمی مانن تہٕ آنن پور ایمان
مطیعن کنتو چھُہ جنّت حور و غلمان
بلاشک ز محشر در سقر پن

چھونا فرمانئی کتو نارِ سوزان
کنوزِ ظاهر و باطن ته دیدار
بخانهٔ امّ هانی واتو دردم
به بستر بیوٹ ڈوٹھن گرم بستر
وچھین سوی آن بی آنه سود در برکت
بقدرت کیمتن تم سر سرائس
گرزهان تحریک آسو شعار جلدئس

دزان عاصی ته نافرمان به نیران
دتن در لامکان حضرت هتن تام
زعرش و لامکان سردار عالم
وچھین زنجیر در دارنچ الائی
بوقتِ بازگشتن ژیوه نه گومت
زمینس پٹھ وچھین سی گرته سوی ان

جالبس ذاتِ پاکن جملهٔ اسرار
باین دانه عالم بانعام
بخانهٔ ژاو یامت سانو سرور
بیه بره کس گرین ٹھس گرته تاں
بسیر آسمان اَرده وره آس
سہاگو در تعجب سانو سلطان
جمی کم آسونه آثار جلدس

بیان نمودن سرورِ عالم کیفیت معراج بعد از نمازِ صبح پیشِ صحابهٔ کبار و تصدیق نمودنِ ایشان

سوارِ صبح به بورِ فلک آو
سپن بیدار دٹھو تامت بستر
مبارک لیل معراجس مبارک
مبارک عقل و ادراکس مبارک
مبارک آو سرور از سعادات
مبارک آو سرور با مبارک
غرض سلطانِ دین ارشاد مانی
نمازِ صبح با یاران گزارہ
پس انگه گهتو بمنبر شاهِ لولاک
سراسر باو نک کر نک نصیحت
مه امشب سیر کرہ افلاکئی منز
پنن سر باو نم حکمت ته قدرت
بهایت پاک ذاتن مای برنم
رؤف المومنین کرنس لو امشب
مه ارده سال گے در ملکِ بالا

زجولانگاهِ مشرق گنبدی دراو
مبارک لیلة القدرس مبارک
مبارک صاحبِ تاجس مبارک
مبارک قاب قوسینس مبارک
مبارک ذاتئی کرنس عنایات
مبارک بخشنه نادن سار اُمّت
بردن آمد زجائے امّهانی
رسول اکرمن تامت وضو کر
کرن اوّل ثنایِ ایزدِ پاک
بیان کر شاهِ دینن پیش اصحاب
بوقبو رس لامکانس تیت شبس منز
بصیرن سرمهٔ مازاغ لاگوم
مقام قاب قوسین جای دژنم
غرض مضمون این معراج نامه

دمیده صبح سلطانِ پیمبر
مبارک مطلع الفجرس مبارک
مبارک شاهِ لولاکس مبارک
مبارک صد مبارک صد مبارک
مبارک سیدِ پاکس مبارک
کردن معراج در دم وچھته همت
سپن راهی بمسجد تا نخواند
بمسجد ژاو با یاران صبح پر
زبعد حمد معراجچ حقیقت
مه امشب کر خداین فتح ابواب
مه امشب ها و ذاتن سار قدرت
سوای پرده تم دیدار هادم
شفیع المذنبین کرنس لو امشب
بیان کر شاهِ دینن دانه دانه
دچھان در قدرتِ باری تعالیٰ

بدنیا آسو سوی آن آس سُوئی گر
چھو قادر سوی بہر اشیا بقدرت
ز صنعش عقل زانن شیر خوارہ
جنابِ شاہِ دین سارن چھو سرتاج
بتھے باھڑن پس دیگر یکایک
ابو جہلِ لعین پر کین سو مرتد
کذابن روسیاہی کر قہارن
کرن اعجازنش وارہ خطابات
ابو جہلس تہ عتبس تہ ولیدس
یمو انکار کُر بے شک چھہ مرتد
یمو ایمان انو ذریعہ حضرت
انوس نادیدہ ایمان معجزس کن
اگر سہوا غلط آسیم مہ گومت
بطعنہ گر شنہ ز موشران تقریر
اگر از راستی سہوی کند دو
پتھ یمو مُت سڑاہم گومت چھو مضطر
کریما چارہ سازا چارہ کرتس
بحقِ مصطفےٰ کراز عنایت
بحقِ حضرتِ فاروق عادل رض
دل و جانم بنورِ خود فروزان
علی المقصد سان دردین و دنیا
سپن منظور درگاہِ محمد ص

درین ساعت فرہ اردہ بسر کر
چھو کس وقت زاہل شیب و بالا
فلک چھوی طفلِ ابجد خوان بچارہ
یہ بوز حضرت صدیق آمد
کران تصدیق معراجس یکایک
صدیقس رض درجہ تو ذات کرمین
وُسپن مشہور حمد کنزال یارن
کرن شق القمر زایمائی انگشت
سپُن ننہ کالہ بدبختس بلیدس
یمو اقرار کُر دینک چھہ سردار
قیامژ دوہ اژن ساری بجنت
معارجہ ننزہ گڈ م معراج سر در
چھوانسان سہو و نسیانک بنیومت
کسے گر از جہالت میز ندم
قیامژ دوہ گژھن صدیق مغفور
عمن ینز مبتلا چھوی عاجز و زار
رحیما بے نیازا فضل کرتس
بحقِ حضرتِ بوبکر صدیق رض
عقاید میانِ تھو مضبوط کامل
بحقِ حضرتِ شاہِ ولایت رض
بپاسِ حضرتِ سلطانِ بطحیٰ ص
رسالہ ختم شد واللہ اعلم

قدیرن یوت مدت کُر بقدرت
گژھی واقف ز صنعِ حق تعالیٰ
باصحابان ونان گو حالِ معراج
کران معراجکوی تصدیق آمد
وُسپن منکر ز معراجِ محمد ص
کرن افضل بعالم تم رحیمین
رسولِ اکرمس واتن عنایات
شہادت سنگرزو ذریہ در بہشت
نہایت نن چھہ اعجازِ محمد ص
رضا روزان متن پٹھ ربِ غفار
بحمد اللہ خدائن کر یہ آسان
بکشمیری زبان لیکھنو سراسر
کڈن غلطی گژھس از حسنِ تحریر
کذابن چھی ہران لعنت و مادم
الٰہی بدر مسکین آی بدر
زہ کاسوس غم تہ ہم ساری بیکبار
خدایا بدر مسکینس ہدایت
شرابِ معرفت چاوم ز تحقیق
بحلمِ حضرتِ عثمانِ عفان رض
دتم ایمان بیہ کرتم ہدایت
برحمت ختم شد معراجِ احمد ص
الٰہی خاتمہ بالخیر کرتم

در بیانِ معجزہ نبوت مآب در بارۂ آن یہودی کہ منکرِ معراج بود مکانات باھن وچھے میگوید

سپن مشہورِ عالم حالِ معراج	بگیتی مشتہر گو قالِ معراج	مسلمانو کری تصدیق معراج

خصوصاً آن ڀهودن پيش سرور
رسول اڪرم سِ صلوات سوزد
ڦهوڪر امڪان وره ارده ١٨ برآمد آن
ڪه ديوان ڪڏڪ آن مرد گمراه
سه ماهي آو مل هت سوي خاڪ
چهلي ٿي آيه سيتن بي مشقت
دپن تس آب ڦهونه موجود ايجا
ڏڦيولن تنه آب دريا ڙ مصفا
سو بليه وٿو ٻهره منز تامرت ديتو دم
ٿسِ آثار نسوان گي برابر
بدرياو و ساتها جبر تس گو
ز شڪل مرد زن بنٿي نبر دراد
سپين از شڪل نسوان حال حيران
عطا ڪرس خدا اين حسن تصوير
ٿسند قد ز رياض حسن شمشاد
ز مژگان تير زن بر جان آهو
ز چين ٻٽ آسو خالاه تس سيه فام
ٿسندي ونسنه خنجر ته طرح دا
سنبل ڪاره پت آسس پريشان
وڇهان آسن حسنه ناعس ته زه عيار
دو پستان نار افشان نار شيرين
ز وصف زير ناف ڇهم لوان شرم
گرنه تس ساد سيمين دو پا سند ٿهم
سپين از قدرت باري تعالى

ڪرن انڪار معراجس مڪرر
دپن ٿي يا محمد چهوا يه ممڪن
گرهن گنزرت بند بيا آسه سوي آن
ڪرت انڪار معراجس تڪرار
بزان ڪرِه ٻهر يخني تم حواله
وهپن مشڪ دسبواز آب خالي
بجلدي آيه ٽو گرهن ان زدريا
ز بهر غسل ڪردن ڪڏنه پوشاڪ
سپن تبديل صورت تس بيڪدم
نه ڪره سي سپن تس جلد نسوان
سٽها بيزار پننس سيرتس گو
ز ملڪ خويش ڏيٺن نه سو دريا
سٽها در ملڪ بيگانه پريشان
وٽي در نظم تسند بوسر ايا
تسند خد جلوه گر زن مهر رشاد
بمه خمد ارزن قوس قزح تس
دد يوطرفو اويزان زلفڪوي دم
وني غنچه دهانڪ وصف ڪيتاه
بنفشڪ آس گلدسته ز بيچان
تسند سينه مصفا زان جليب آسو
گران سير ائس نن زه آب شيرين
تسندتهه آس گلدسته حنائي
ڪف پائس گه هيه هينده برگڪوي رم
بحيرت در ستاد آس بااخويش

ڦهو لکهو هتو در شنائي واره بوزد
دره ارده ١٨ گرهن در آن ممڪن
صحابن خشم ڪهتو از در گه شاه
ٻهوي گوهران ماهي ز بازار
ٻهودي بايه ٽ آن گاڏ در دست
ڪرن ٽو پيش شوهرنام حالي
ٻهودن ل سد ٽو گو سوي دريا
بدريا ژاو بهر غسل ناپاڪ
گيس مرد سن نانه زامر داور
يه ڏيشت گو سٽها حيران پريشان
سٽها غمگين گڇهتا از قعر دريا
وڇهن اته ملڪ دِ يگه يراڪ دريا
اگرچه شڪل زن سپنوس تقدير
وڇهن والس ڪرائي آس شيدا
سيه ته سرمه در چشمان جادو
هلال عيد محراب جهان تس
گل گلاب زن اتس آسو رخسار
ذرل و ڏهرگ گل زن رخ ڪيتاه
تسند گيسو لوجه وُن ڪاله شهمار
بهر دم عاشقن تت گن طلب آسو
تسڪهم آسوس ملين نرم ته گرم
زخون عاشقان رنگمت تمامي
بابن شڪل و شمائل مه مثالا
بفڪر خويش گيهز آس مدهوش

بادِ گرتس سر دشن کیا گران پریار
زٕ کڈ پوشاک امہ منزٕ لاگ جلدی
ندائی پلہ بخیب لوزن سرا سر
زٕ زیور زن سپن معشوق گلفام
دیان ہی ہی مہ کیا گو گوس فلوا
سو کر آسو خواب آسو مس قہر قہار
پکم کا چھم زٕ پتہ تو تبدیل گژھنی
زمانکیہ اجنبی اتس گوت مانم
نظر پانتہ پیس برپاہ پیکر
گران گو حال پتھ پیس پار اظہار
کسنز چھک گو رکس خاوند چھو پو جانکی
کُنی زن گیازہ چھک درد پرغم
خموشی کر نگار بیقراران
متاع صبر عاشق دود یکبار
زگریہ عاشقن کرہ دیدہ جیحون
دُپن تس آب وصلاک تراو نارس
پتھ گیازانک مہ کرہ آمت چھو در پیش
ترحم کر پانہ محزون نظر کر
غلامی از دل و جان میکنم من
مہ غم لو پہو مکی اک غاگر ارا
یہ پوزت دلبران با عذر لبیار
گرن ترویج آن دلدار خوشگوی
بہن ورہن تمس ست زای اولاد
تمس نش دور گو کفرک سیاہ خجال

زٕ عریان کیا زٕ چھک پتھ سر ما پر پک
چھو زیورات اندر از در و گوہر
دُپن پوشاک لاگن زیور و زر
نگر یتس دل و زن پہ دہر بیداد
وُچھان یا خواب چھس ظاہر چھو دیبا
دُپن ہی ہی بنت گیا آم در پیش
ندکر سی نسار تمثیل گرہ ھنی
دران اشنا جوان اک سور غنا
سپُن عاشق بیک دیدار دلبر
نخو شخوی دپن تس ای دلارام
کتیچ چھک کیا چھو جانوی لا و کرانوی
مہ کرنم جان عشقن سینہ غربال
سو عاشق زالو اندی لواہ نارن
زاری عاشقن دلو کای پر زاد
اچھو کن ہارنی لگہ کیا دلک خون
دلارام دپس کای عاشق زار
مہ چھم یار غمن دہ مت سہا پیش
چھو مطلب پانہ لو وصلک آب نارس
بدامی با وفائی میکنم من
کرکنا مہربانی پک مہ ہمراہ
تھون بہ چشم جان انگشت اقرار
سپُن مسرور عاشق رود خوشحال
نچو ترہ چار دختر وارہ تھو یا
تمس در خوار بیشبہ اکہ آو موسی اھم

یہ چھوی صندوق ہتو رہ راون بجلدی
زٕ گنڈ زیورتہ جامہ لاگ دربر
ونی کم پارچہ لاگن پہ اندام
گران از حسرت دل آیس فریاد
اچھن ہورن ژٕرن کنہ گونہ بیداد
ونت کس زانہ گومت چھوم دلاریش
غمن پٹھ غم تمس پیو بڈ سہا غم
گرس پٹھ آو زٕ امر حق تعالیٰ
گرہ نش دتھو نیچران عاشق زار
لو پارس جان عشقن ورنن نیا نام
درن جنگل زٕ ہم انک ہمہ دم
لو لو چھپس یار زلفن نقد چھو حال
زخاموشی سپن تند عشقنوی نار
مہ گو بیداد عشقن لوزٕ فریاد
سہٹھ زاری کرل تس گلعذارس
غمن منز مبتلا چھیس لو نگونسار
دپس ہم عاشقن کای حور پیکر
مہ یلہ ترادِ اتھ گلزار نارس
جوان دیو تمس تن ای دلارا
کری خدمتگزاری جان و دلخواہ
بخانہ داتہ دان آن پرے ودی
جوان لو وصلکی ترے سال لگہ
زبعد مدت اشنا عشر سال
کلیم اللہ رسول حق تعالیٰ

تمي در خواب فرياوي تمس کن
بو جهوس غمگين و محزون ٿيو مکدر
کليمن دو تمين کن اي سيه کار
فرشته ابنياس کن چهه محتاج
ٿه معراجس کريت انکار يامت
ٿه کرهي مسخ اندر صوت زن
ٿهيا نادم سپين از خويش بيزار
ز دل ايقان ز اعجاز محمد
پپن يکدم مس آئينه دل
زنانه صبحنس آن جنيج جور
جهليت تن درايه از دريا بهر يام
جبکيدم گوس پيدا عقل و ادراک
پپن پوشاک در بر لاگتهن دراد
بيتهي پاڻ آس نا بخته و ستام
يهودين ڏيس کيا چهک زه و دوران
بشکل زن ٿها حيران آسوس
کرم اکه دهه مه از معراج انکار
اپڙه يد مجهي نان جهوک لويت کوتاه
درين ساعت ٿه کنه ياپڻ و ره با
اپڙه جانوي يه ساردي قبيل ته قال
يه بوزت يو يهودي در ربّ و تاب
عنايت کر مِنّش ذاتن هدايت
شتابي ناله ديوان آو لاران
دران مسجد يهودي زار و خشنود

جهوکره احوال جانوي و نته بن بن
جهو در ملک عرب مه خان و مانه
ٿه جهوي بيزار يه گومت شاه ابرار
امام المرسلين سردار عالم
بجوش آد قهره کوي درياو نامت
کرن يليه گوش از موٽي يه بهرار
بگريه لج ڏيني کم ناله زار
دلس گو شوق ديدار نبي تس
ٿهيا روشن زکينه صاف بالکل
ٻڌهس ٽپ لڏنه ته پوشاک ازن
بشکل خويشتن عايد سپين تام
نه کرد راو يليه از تغير دريا
برن نڻو آبه کوي گره کن بجان آو
يهودي بايه ڏيو سوي يهودي
مه گي يهه سال آسوس حال حيران
مه ٿست ٿن زاي سه فرزند دختر
منز اتمکوي لبوم کرمس مه اقرا
همين دم گوک بر درياو آس
گذارت و نته اي يار نکو خواه
کريان علوم جهوم ديوانه ناگوک
ڏرن اک باک يا فتاح ابواب
کرن ايمان قبولم از دل و جان
بدربار نبي افتان و خيزان
رسول الله و جهين با جمع اصحاب

بزاري عرض کريس کاي پيمبر
تنک جهوس مرد بنيا پڇ زنانه
محمد صاحب معراج سرتاج
شفيع المذنبين غمخوار عالم
لباس مرديت گڏهي ٿه از تن
سپيز بيدار تا مرت ماه رخسار
اڻن ايمان بمعراج محمد
ٿلس صيقل ز انوار نبي تس
دو هه اکه درايه بر درياسه مستور
بدريا ٿايه بهر غسل کردن
وجهين بحر عرب بيه نڻو ته پوشاک
پراني گو ٿهيا الحمد لله
بدست زن وجهين آن ماهي خام
کرت کيا اپڙه جلدي اک ٻڌدي
بهن سالن لو در بنيان آسوس
بتقدير قدير ربّ اکبر
جوابش گفت زن اي مرد فلو
اڻت ٿه آبه نڻودن اک و اپس
يه جهو ممکن گرهن دران يهه سالي
نته ماچيوت يا مجنون ناگوک
سپين بيزار از کفر و ضلالت
پرن کلمه سپين يکدم مسلمان
بمسجد سرور دنيا و دين بود
بهت بر مسند عالي با حباب

نظر یامت پیس بر روئی احمدؐ
کتابن منز چھو افضل چانو قرآن
کرن منسوخ زی ادیان ساری
کرُم بخشش ہمن از بہر اللہ
گواہی چھوس دوان واحد چھو اللہ
رسول اللہ محمدؐ حامد احمد
ہمس راضی پیٹھن اللہ اکبر
وسیٹھن زامر خداوندِ دو عالمؐ
یتھے پاٹھن خدایِن شاہ لولاکؐ
مکرمؐ سوی کرُن از نسلِ آدم
مقام قاب قوسین تس دژن جا
پیٹھن ارض و سما ذرات پید
سو مالک کوثرک در روزِ محشر
رحیم المؤمنین واللہ اعلم
سو باعث خلقتوک مخلوق ساری
فدا بر ملت و نام محمدؐ

پرُن سلّم علیک یا مؤید
ژہ چھوک ختم الرسل سلطان معراج
لگے پاری مہ اللہ کرتہ پاری
انوم ایمان بہ اسلام اقرار
شریکاہ چھہ نہ کانہہ اللہ باللہ
غرض ایمان انوہم از دل و جان
بنو راضی بہ سلطانِ پیمبرؐ
بہ بوزت دار ہو ایمان و اسلام
کرُن ممتاز زا اعجاز شرفناک
فضیلت تس دژن بر خیلِ مرسل
زحد افزون خدایِن تس کرن ہی
سو ہادی سانو مہدی داعی خلق
چھہ خدمتگار تس ساقی کوثر
سو خازن جنتوک تس حور و غلمان
ہمین بیزار تم بیشک چھہ ناری
خداوندا مہ آل بہ امت اد

چھو چانوی دین سرِ جملہ ادیان
چھہ مخلوق جہان ساری ژہ محتاج
مہ از نام ہم کرم تقصیر ای شاہ
کرُم از دل بہ کفرس گوس بیزار
کران اقرار چھوس بیشک محمدؐ
تسند دل گو بنورِ حق فروزان
یہ قصہ مشتہر در دورِ عالم
انوک بر شاہِ دین از روئی اکرام
شرافت تس دژن بر جملہ عالم
وکرن زادیان تسندی دین تکمیل
تسندی نور تس عالم ہویدا
سو قاضی محشرک سو شافع خلق
سو محبوب خدا معشوق عالم
غلام کمترین تس چھہ رضوان
حبیبِ حق چھہ خدام محمدؐ
ژہ محشر میدان کر برا امت اد

مناجات در طلب حوائج دنیا و آخرت و اعتذار از طرف خویش گوید

بیا ای بادشاہ الدین عاصی گنہگار
گناہ وارا کرم ظاہر نہانی
سینمت چھوم مہ کر طومار عصیان
دلے بس چھوم مہ نام حق تعالیٰ
ولیکن دل نہ چرک شرک چھوم پاک
تو خود فرمودہ ای ذات اللہ

گناہ یہ چھی پناہ ان سوی غفار
گناہن منز کرم تضییع اوقات
بخشتم چھوی ژہ تنگش دریای غفران
بظاہر کانہہ عمل چھمنہ مہ لائق
عمل بد زمہ چھمنہ چھمنہ کنہ کاب
گلان چھوس روز و شب در شرمساری

خداوندا درین دنیای فانی
عمر ساری گذارم در خرافات
نہ چھوم کسب و ہنر چھیو منہ کمالات
نہ چھیم کردار کانہہ شرعس مطابق
یہ لا تقنطوا من رحمۃ اللہ
گناہن بند گو یا منت چھم مہ باری

بوتو چهتس ماریفس و لو نه منال
زبهر آخرت کهنه چهو منه سامان
شفیع المذنبین غمخوار امت
شفاعت سوی کرم پر دامه چهو منه
اگرچه باڈ گنه چهم بے نهایت
رحیم المومنین ناگهی آدم
یه عسرت کاستم نصرت ژه کرتم
بپاس مصطفےٰ سلطان ابرار
دل بیمار غم راده شفائے
طفیل آل احمد بهر اصحاب رض
بحمد الله یه معراج محمد ص
زدربار نبی ص سپنم مه انعام
مه گو شوق درواح از آشکارا
رقم کرمرت تبرکنی ز برکات
غرض نقشے است کز یاد ماند
کند در کار در دیشان دعائے
اگر سهو و خطا اغلاط آسن
بپاس حضرت سلطان بطحیٰ ص
پران یمیت رسالس گاه و بیگاه
کران تم عاجزس آمین آمین
بروح والدین من سو سوزن
کران کر رد سوالس یم چهه مغفوره

اگو بن تو قید بوه زن در زلزال
ولیکن سنت دلس چهم میا لو یاور
رؤف المومنین سالار امت
غم دنیا و دین کا سهم مه ساری
شفاعت خواه الو می باڈ بغایت
ژه وچهه میالس شفیعس کن نه بر من
مسرت بخشتم امداد کرتم
ژه چهو گی حاجت روای مستمندان
عطا در روز محشر کن لقائے

دو هس رانس روانی چهو بن تو آسان
محمد مصطفےٰ سلطان محشر
رلس دامانه یدسامانه چهو منه
دلک وادی و سن با آه و زاری
شفیع المذنبین سردار عالم
ژه وچهه بر وسعت رحمت نه بر من
عطا ایمان کرتم آخر کار
شفا بخش قلوب دردمندان
مه در دنیا و دین کر فتح ابواب

دربیان خاتمه کتاب تحفة الابرار فی معراج احمد مختار ص

سپن اتمام باد اشکر بے حد
غرض از گفتن معراجنامه
یه بیشک روز ژه تنگن یادگارا
بماند سالها این نظم و ترتیب
که هستی را نمی بینم بقائے
وچهت مه از معارج گریه تحریر
چهو انسان سهو و نسیانات آسن
وچهن گرچهه صاحب معراجی کن
رجا دارم کرن مه یاد لله
پرن بیه فاتحه ته قل هو الله
بپاس شاه جیلان میا لو بوزن
زرسالس غور کر کا کهه چهو نه ات دیره

مه چهو منه شعر و نومت راه و نستام
دلس چهوم ر تو گره همنا اختتامه
زسعدی چهی تت امت شه بیات
زما هر ذره خاک افتاده جائے
نگه صاحبدلے رزری بر حمت
مدار چکی مضامین ان تسطیر
کڈن غلطی گره هس لله فی الله
نظر گر هنه کرن محتاجس کن
دعای خیر دارین بهر مسکین
ثواب هر دو سوره بهر الله
خداوندا مین یاری کرت پور
رساله ختم شد پر تم بالخیر

تمت

الهی هر آنکسکه این خط نوشت
عفو کن گناهش عطا کن بهشت

معراجنامه کلان

از دوکان غلام محمد نور محمد تاجران کتب

مہاراج رنبیر گنج بازار
مائیسمہ بازار۔ ہیراکدل
سرینگر کشمیر

مورخہ

جناب محترم۔ حسب الحکم کتب ہائے ذیل بخدمت ارسال ہیں۔ وصول فرماکر مشکور فرماویں۔ آیندہ جس چیز کی ضرورت ہو۔ ایک کارڈ لکھکر۔ گھر میں بیٹھکر وی پی سے ڈاک میں منگوائیے۔ اور اپنے دوستوں کو بھی ہمارے دوکان سے تعارف کراویں۔

فہرست کتب غزلیات تازہ بزبان کشمیری

نام کتاب	تعداد	قیمت
صوفیانہ غزلیات		
بیاض شمس فقیر نمبر۱		
" نمبر۲		
بیاض رحمان پنجابی		
" رحمان ڈار		
" رحیم صاحب سوپوری		
" نعمہ صاحب		
" احمد بٹواری		
" محمود گامی		
ساز و سنطور		
لولہ باغ		
ترانہ احد بٹ		
کلام للہ عارفہ شرح دار		
کلام شیخ العالم		
غزلیات مجید میر		
" شاہ غفور		
" محمد دازہ		
" حقانی		
موسیقی فارسی و کشمیری ۲۸ حصہ عہد بڈشاہی سے آجتک کے تمام صوفیائی کرام کے غزلیات کا مجموعہ معہ تال و وقت سرود		
بہار گلشن کشمیر ۲ حصے		
موسیقی کشمیری ۵ حصے		

نام کتاب	تعداد	قیمت
تصنیفات دلسوز کشمیری		
بہار مدنی		
ڈرامہ شیرین و فرہاد		
" لیلی و مجنون		
کلام دلسوز		
خیال دلسوز		
ترانہ دلسوز		
ترانہ گلستان کشمیر		
ڈرامہ مصطفے کمال پاشا		
تصنیفات احد زرگر		
کلام احد زرگر نمبر۱		
" " نمبر۲		
" " نمبر۳		
" " نمبر۴		
" " نمبر۵		
" " نمبر۶		
" " نمبر۷		
" " نمبر۸		
" " نمبر۹		
" " نمبر۱۰		
" " نمبر۱۱		
اکہ نندن کلان		
گل و صنوبر		
موی ناٹہ زبان کشمیری		

نام کتاب	تعداد	قیمت
تصنیفات آزاد کشمیری		
سرو آزاد		
کلام آزاد نمبر۱		
" نمبر۲		
پیام آزاد نمبر۱		
" نمبر۲		
تصنیفات عمہ خوجہ		
رسالہ دل		
عشقہ باغ		
کلام الفت نمبر۱		
پیام الفت		
ظہور گلشن		
کلام عمہ خوجہ		
سرور عشق		
جام جسمہ		
تصنیفات صمد میر		
کلام صمد میر نمبر۱		
" " نمبر۲		
" " نمبر۳		
" " نمبر۴		
" " نمبر۵		
" " نمبر۶		
اکہ نندن حصہ اول نمبر۲		

نام کتاب	تعداد	قیمت
تصنیفات رسول میر		
بیاض رسول میر شاہ آبادی		
" " نمبر۲		
" " نمبر۳		
متفرقات		
گوونزہ گیت		
سودام چرتر		
ہرش چندر		
گیشو بھگتی		
ترانہ رنجور		
ترانہ مصور		
ترانہ عاشق		
شاہ عرب نمبر۱		
" نمبر۲		
دودھ گور نمبر۱		
کلام محمود بجواب مہجور		
" نمبر۲		
پہل کور کرالہ کور		
آب و آتش		
کلام منظور		
شاہ پری		
خاندر نامہ		
رموز عارف		
دہاں بکھاران طوطہ		

فہرست کتب کشمیری معہ قیمت رعایتی بابت تاجران عالیشان موجود بدکان غلام محمد نور محمد تاجران کتب

نام کتاب	قیمت
نعوت و مناقب	
شمایل نبوی کا ترجمہ یعنی	
شمایل شریف کلان	۱ر
شمایل شریف جدید بابا	۰ر
گلزار سلام بحضور خیرالانام	۰ر
گلشن نعت حصہ اول	۲ر
گلبن نعت " دوم	۲ر
گلدستہ نعت " سوم	۲ر
گلزار نعت " چہارم	۲ر
حدیقہ نعت " پنجم	۲ر
گلبن نعت	۱ر
اعجاز عزیزیہ معجزات نبی اکرم	۵ر
گلزار مدینہ در عشق نبی	۳ر
معجزہ مین	۱ر
مجموعہ معراجنامہ محمود گامی	۵ر
شمس فقیر و ناب کھار	۱ر
معراجنامہ کلان	۵ر
وفات نامہ کلان	۴ر
قصص الانبیاء	۵ر
حجۃ الاسلام	۱ر
دعای صبح	۱ر
نور نامہ	۳ر
قصہ حضرت خلیل الرحمن	۴ر
مجموعہ جنگنامہ حضرت یعنی مغازی النبی کلان ابتدای ولادت تا ختم سلسلہ غزوات تمام	۱۰ر
روضۃ الشہدا کلان	۱۰ر
تذکرۃ الشہدا و جنات کربلا	۲ر
مجموعہ مرثیات و وفات شہادت حسنین کشمیری	۲ر
شہادت حسنین رح	۰ر
جنگ کربلا	۱ر

نام کتاب	قیمت
محرم نامہ مرثیہ اردو ۳ حصہ فی حصہ	۱ر
انتقام یزید پلید	۴ر
مختار نامہ ۶ حصہ فی	۴ر
گلدستہ مناقب	۱ر
گلدستہ انوار مناقب اولیا	۵ر
کرامات غوثیہ رح	۱ر
کرامات محبوب العالم رح	۱ر
کاشر سلطانی تاب پرے	۶ر
احوال آخرت	۳ر
کاشر ونہ دان ۲ حصہ فی	۱ر
کلام شیخ العالم ۲ حصہ فی	۱ر
کلام للہ عارفہ کشر عہد	۱ر
جواز کشیاء للہ	۱ر
کاشر مسئلہ کتاب	۳ر
کاشر نام حق	۰ر
بدایع منظوم	۱ر
کاشر عقاید	۱ر
کاشر ضروریات دین	۱ر
کاشر تفسیر پارہ عم	۲ر
" پارہ الم	۲ر
قصہ جات	
قصہ اصحاب کہف	۰ر
قصہ حضرت شمعون	۱ر
" سلطان ابراہیم ادہم	۲ر
یوسف زلیخا محمود گامی	۲ر
یوسف زلیخا مسکین	۵ر
یوسف زلیخا قادری	۴ر
حضرت ایوب صابر	۱ر
قصہ تمیم انصار	۱ر
قصہ شاہ ملک زود	۱ر
قصہ کلیلہ و دمنہ	۳ر
قصہ ہارون رشید	۱ر

نام کتاب	قیمت
قصہ دستان عورت ڈولہ	۱ر
" بہرام گور ہشت بہشت	۳ر
" زہرہ و بہرام	۳ر
" بہرام گل اندام	۱ر
" شاہ بہرام	۳ر
" سلطان محمود غزنوی	۱ر
" شیخ منصور / " شیخ صنعان	۱ر
" بہلول نامہ	
" گربہ و موش	۰ر
" حاتم طائی ۲ حصہ	۶ر
" فرخفال گزر حقیقت	۳ر
" گل و صنوبر	۳ر
" بدر منیر / گلدستہ بینظیر	۲ر
قصہ چندر بدن	۱ر
" سوہنی مہینوال	۳ر
خنجر عشق	۲ر
جوہر عشق	۲ر
مہر و ماہ	۴ر
قصہ زین العرب	۳ر
چہار درویش	۴ر
دہ عذاب	۱ر
توبہ نصوح / خشت زن	۱ر
قصہ سبا	
قصہ یہود و قطروسی	
تعریف ماہ رمضان	۰ر
یک حکایت	
چار باغ رنگین	
بہار نامہ	
بیر نامہ ملانا	
گریت نامہ	۲ر
سکندر نامہ	۲ر

نام کتاب	قیمت
خدیجہ نامہ	۲ر
شیرین خسرو محمود گامی	۱ر
شیرین خسرو نامی	۵ر
لیلی مجنون کلان	۲ر
" خورد	۱ر
لیلی مجنون بطرز ڈرامہ	۱ر
مکر زن	۰ر
منطق الطیر	۱ر
خلافت نامہ	۴ر
ممتاز بینظیر ۲ حصہ	۱۲ر
گلبدن عروس چمن	۴ر
شکرریز	۴ر
گل بکاولی	۵ر
گلنور گلریز	۵ر
گلریز کلان	۵ر
زیب نگار	۵ر
رعنا زیبا	۵ر
ہیئت مال	۴ر
سام نامہ ۴ حصہ مکمل	۱۲ر
خاور نامہ ۱۱ حصہ فی	۴ر
شاہنامہ ۸ حصہ فی	۵ر
قمر الزمان مکمل	۶ر
جنگ نامے	
جنگ خیرالالم	۱ر
جنگ زیتون	۴ر
جنگ قندرور	۲ر
جنگ دینور	۱ر
جنگ خیبر	۱ر
جنگ تال	۱ر
جنگ زقوم	۱ر
جنگ کربلا	۱ر
جنگ خندق	۲ر
جنگ احد	۱ر

نام کتاب	قیمت
جنگ بدر	۱ر
جنگ امام محمد حنیف رض	۳ر
جنگ مختار ۶ حصہ فی	۴ر
جنگ امیر حمزہ ۱۵ حصہ فی	۴ر
جنگ رستم شاہنامہ فی	۵ر
جنگ سام کا نامہ فی	۴ر
جنگ خاور خاور نامہ	۵ر
جنگ ایران ۲ حصہ فی	۴ر
مطبوعات فارسی و اردو	
شرح ورد المریدین	۱۲ر
تاریخ اعظمی	۱۲ر
چہل اسرار	۲ر
اوراد فتحیہ مترجم کشمیری	۱ر
اوراد قادریہ / کبریت شریف / قصیدہ شریف	جیبی
چہل کاف	۱ر
سیرت نقشبند اردو	۵ر
سورہ یاسین	۱ر
دعای یونس جزدانی	۲ر
صرف ہوائی جدید	۲ر
" قدیم	۴ر
اوراد سہروردیہ	جیبی
اوراد نقشبندیہ	
اوراد فتحیہ	۱ر
سوانح حضرت امیر کبیر رض	
تاریخ خانقاہ معلی	۲ر
حیات صرفی	۲ر
حیات محبوب العالم رح	۸ر
مناقب السادات	۲ر
سوانح شیخ نورالدین رح	۶ر
سوانح بلبل شاہ صاحب	
مکتوبات حضرت امیر	۴ر